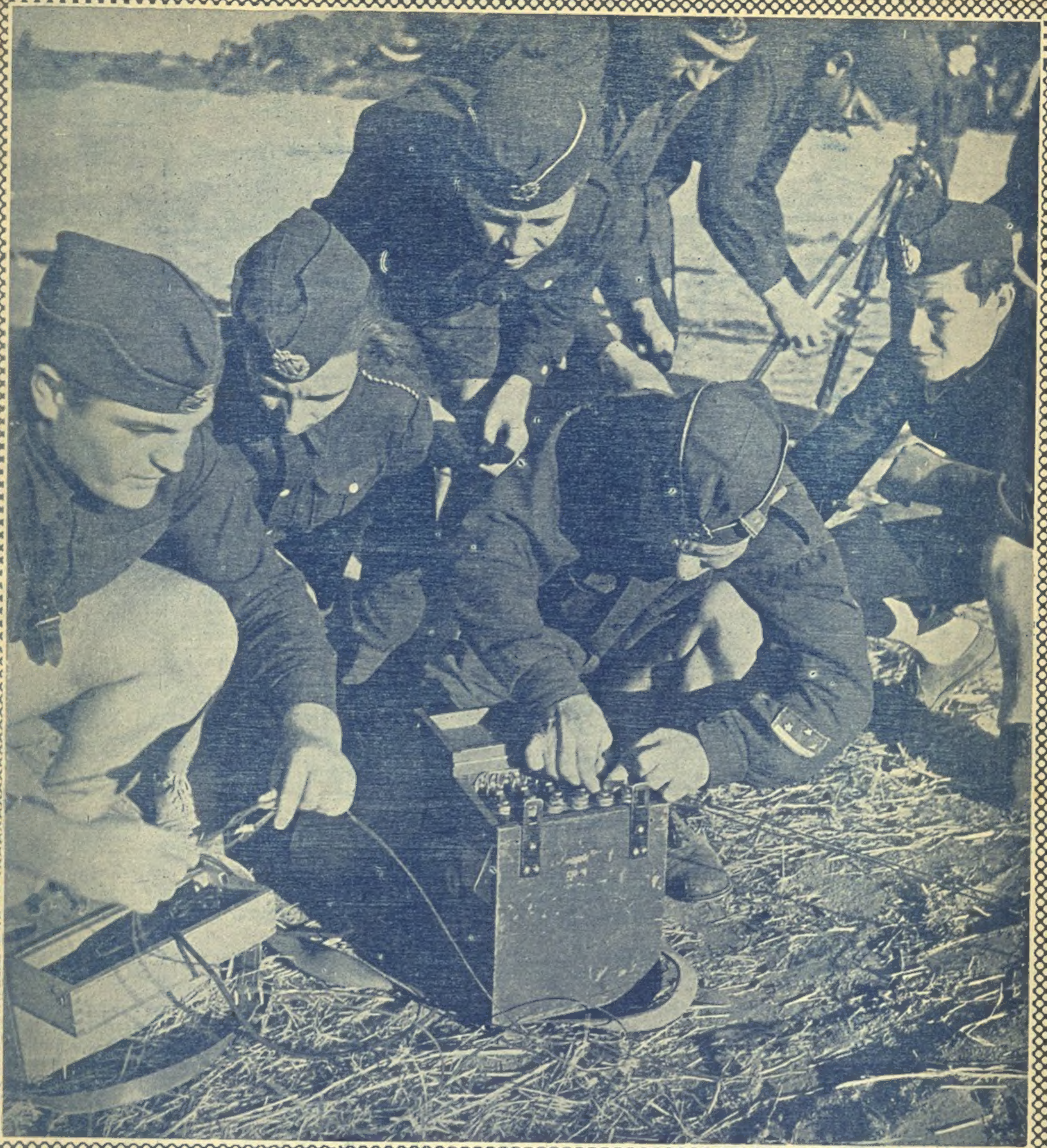

Ἡ Νεολαία

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 18
11 ΦΕΒΡ. 1939 - Α'

Ἡ Νεολαία

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικουμένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ 1.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Ὁδὸς Λεωχάρους 19 (Γ' ὄροφος)
Ἀριθ. Τηλεφ. 32-094

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Ὁδὸς Λεωχάρους 19

Ἀρ. Τεύχ. 18 — 11 Φεβρουαρίου 1939
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

		Μελῶν καὶ Μὴ μαθητῶν μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Ἐσωτερικοῦ)	Δρ.	160 — 200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ »	»	80 — 100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ »	»	40 — 50

ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Λίρ. Ἀγγλίας 1
Ἀμερικῆς Δολ. 6
Αἰγύπτου Λίρ. 1

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητας): ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Γεν. Γραμματείαν Ε.Ο.Ν., Πλατ. Συντάγματος

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἐ. ἀ. καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ε.Ο.Ν.

Διὰ τοὺς κ. κ. Συνδρομητὰς καὶ Ἀναγνώστας μας

Ὅπως καὶ στὰ προηγούμενα τεύχη ἐγράψαμε, λόγω τῶν μεγάλων δαπανῶν ποὺ ἔχει ἡ ἔκδοσι τοῦ Περιοδικοῦ, ἀναγκάσθηκε ἡ διεύθυνσίς του νὰ αὐξήσῃ λίγο τὴν τιμή του.

Οἱ Φαλαγγῖτες, οἱ Φαλαγγίτισσες, οἱ Σκαπανεῖς, οἱ Σκαπάνισσες, οἱ μαθηταὶ κι' οἱ στρατιῶται γιὰ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ γιὰ ἕνα ἔτος (συνδρομὴ ἐτησία), πρέπει ν' ἀποστείλουν 160 δραχ. ἂν θέλουν γιὰ ἓξ μῆνες 80 καὶ γιὰ τρεῖς μῆνες 40.

Γιὰ ὅλους τοὺς ἄλλους ἰδιώτας ἡ συνδρομὴ εἶναι δραχ. 200, ὑποδιαιρουμένη ἀνάλογα μὲ τὰ χρονικὰ διαστήματα ποὺ θέλουν.

Γιὰ τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας, Σχολικὰς Ἐφορίας, Ἑταιρίας, Ἀγροτικὰ Ταμεῖα καὶ γενικῶς γιὰ πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἡ ἐτησία συνδρομὴ εἶναι δραχ. 300.

Οἱ Δῆμοι καὶ Κοινότητες καὶ οἱ Σχολικὲς Ἐφορίες, ὅσες δὲν ἔχουν πληρώσει μέχρι σήμερα, πρέπει νὰ ἐμβάσουν δραχ. 200. Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἀπριλίου ὅμως πρέπει νὰ γράψουν στὸν προϋπολογισμό τους 300 δραχ. γιὰ κάθε ἐτησία συνδρομή.

Ἡ συνδρομὴ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ποτὲ μικρότερη ἀπὸ τρίμηνη. Εἰδικῶς ὅμως γιὰ τοὺς μικροὺς συνδρομητάς μας καὶ γιὰ τοὺς στρατιώτας ἔγινε ἡ ἐξαίρεσι νὰ στέλνουν τὴν τρίμηνη συνδρομή των, ἂν δὲν μποροῦν ὁλόκληρη, σὲ δυὸ δόσεις. Ποτὲ ὅμως σὲ περισσότερες, γιατὶ εἶναι ἀδύνατη ἡ παρακολούθησίς των μέσα σὲ χιλιάδες συνδρομητάς.

Παρακαλοῦμεν καὶ πάλιν καὶ ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν κ. κ. συνδρομητῶν ὁσάκις ἐμβάζουν οἱονδήποτε ποσὸν δι' ἐπιταγῆς ταχυδρομικῆς νὰ ἀναγράφουν εἰς τὸ ἀπόκομμα ταύτης μετὰ τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς διευθύνσεώς των καὶ τὸ τί ἐκπροσωπεῖ τὸ ἀποστελλόμενον ποσὸν τοῦ ἐμβάσματος.

Πρέπει νὰ προσεχθῇ πάρα πολὺ ἡ διεύθυνσι ποὺ μᾶς δίδουν οἱ συνδρομηταί μας.

Εἶναι ἀπαραίτητα τὰ ἑξῆς στοιχεῖα:

Ὄνομα, ἐπίθετο ἀποστολέως.

Διεύθυνσις (ὁδός, πόλις ἢ χωριὸ ἐπαρχία καὶ Νομός).

Αὐτὸ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν συνδρομητῶν καὶ διευκόλυνσι τοῦ Περιοδικοῦ.

Ἡ Νεολαία

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

Η ΜΗΤΕΡΑ

Τὴν περασμένη ἑβδομάδα ἑωρτάσθη πάλιν ἡ καθιερωθεῖσα τὰ τελευταῖα χρόνια ἐτησία ἑορτὴ τῆς Μητέρας εἰς τὰς Ἀθήνας. Χωρὶς καμμίαν διάθεσιν ἐπικρίσεως ἢ ψόγου ἀπέναντι τῶν ἱδρυμάτων καὶ τῶν ὀργανισμῶν ποὺ ἔχουν καθιερώσει καὶ συνεχίζουν σεμνά, μὲ τὰ λιτὰ μέσα των, αὐτὴν τὴν ἑορτήν, (εὐγνώμονες ἀπεναντίας διὰ τὴν ἰδέαν καὶ διὰ τὸ πνεῦμα ποὺ τὴν ἐγέννησε καὶ διὰ τὴν ἐπιμονὴν ποὺ δεικνύουν εἰς τὸ νὰ τὴν συνεχίζουν), θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἑρμηνεύομεν καὶ τὴν ἰδικήν των ἐπιθυμίαν, ὑποστηρίζοντες ὅτι εἰς τὸν καθιερωθέντα πρὸς τιμὴν τῆς Ἑλληνίδος Μητέρας ἑορτασμόν, ἐπιβάλλεται νὰ δοθῇ καὶ εὐρύτης πολὺ μεγαλειτέρα καὶ τόνος ἀπείρως ὑψηλότερος καὶ νόημα πολὺ - πολὺ βαθύτερον. Τόσον, ὥστε ἡ ἑορτή, ποὺ σήμερα τὰ μέσα καὶ ἡ ἔκτασίς του — ὄχι φυσικὰ καὶ ἡ ἔφεσις τῶν ἑορταστῶν, αὐτὸ δὲν θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ τὸ λέγῃ κανεὶς — τὴν περιορίζουν εἰς τὴν βράβευσιν ὀλίγων γυναικῶν τῶν μικροαστικῶν ἢ τῶν ἐργατικῶν μας στρωμάτων, ποὺ διεκρίθησαν διὰ τὴν ἰδιαιτέραν των ἐπίδοσιν ὡς μητέρων, νὰ πάρῃ τὴν μορφὴν πανελληνίου καθολικῆς ψυχικῆς συγκεντρώσεως καὶ ἀνατάσεως, διὰ τὴν ἀπότισιν εὐλαβοῦς τιμῆς πρὸς ὅ,τι ἐξεπροσώπησε καὶ ἐκπροσωπεῖ, διὰ τῶν αἰώνων ἅγιον καὶ τίμιον, ὁ τύπος τῆς Ἑλληνίδος Μητέρας. Αὐτῆς ποὺ κατειργάσθη καὶ ἐλάξευσεν, ἐσφυρηλάτησε καὶ ἐποίκιλε μὲ τοὺς θησαυροὺς τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς ἀρετῆς της καὶ ἀπείρως περισσότερον μὲ τῆς στοργῆς της τὴν ἀσφαλῆ διαίσθησιν, μὲ τὴν πηγαίαν καὶ ἀκατάλυτον θέλησιν τῆς θυσίας, μὲ τὸ αἷμα τῆς καρδιᾶς καὶ μὲ τὴν ἀκοίμητον φλόγα τῆς ψυχῆς της καὶ συνετήρησε καὶ διέσωσε καὶ ἀνέδειξεν ἀμετάβλητον καὶ ἑνιαίαν, διὰ μέσου τῶν ἱστορικῶν κατακλυσμῶν, τὴν ἀρχαιοτέραν καὶ εὐγενεστέραν τῶν Φυλῶν τῆς ἰδικῆς μας Ἠπείρου. Δὲν γράφομεν ὕμνον. Μολονότι ὅλοι οἱ ὕμνοι, ὅ,τι θὰ ἠδύναντο αἱ φαντασίαι νὰ συλλάβουν καὶ οἱ νόες νὰ ἐμπνευσθοῦν καὶ αἱ καρδίαι νὰ αἰσθανθοῦν, δὲν θὰ ἔφθαναν διὰ ν' ἀποδώσουν κατ' ἀξίαν, εἰς ὅλην τὴν ἀπειρίαν τῶν ὡραιοτήτων του, τὸν ξεχωριστὸν ἀνθρώπινον τύπον τῆς γυναίκας καὶ τῆς μητέρας, ποὺ ἀνέδειξε καὶ ἐκαλλιέργησεν ἡ γῆ αὐτὴ καὶ ποὺ μετέλαβε καὶ συνετήρησε καὶ διαιώνισεν ἀείζωον, τῆς ἰδίας αὐτῆς γῆς τὴν χάριν καὶ τὴν λεπτότητα καὶ τὴν εὐγένειαν καὶ τὸ κάλλος. Ποὺ μετέπλασε καὶ ξανάδωσε ὑπὸ μορφὴν ἀνθρωπί-

νου εἴδους τὴν καλλιγραμμίαν τῆς ἰδίας αὐτῆς γῆς καὶ τοῦ ἡλίου της τὴν διαύγειαν καὶ τῶν καρπῶν της τὴν γλυκύτητα καὶ τῶν ἀνθέων της τὸ ἄρωμα καὶ μαζὶ τὴν ἁπλῆν της ἁρμονίαν καὶ τὸ αὐστηρόν της μέτρον καὶ τὴν ἀκατάλυτον ζωϊκήν της δύναμιν. Αὐτὴν ποὺ ἐνέπνευσεν εἰς τοὺς ἀρχαίους τὰς μαρμαρίνας θεότητας, τῶν ὁποίων τὸ κάλλος δὲν θὰ παύσῃ νὰ θαμβώνῃ τὸν κόσμον καὶ τὰς τραγικὰς ἡρωΐδας, ποὺ δὲν θὰ παύσουν τὰ πάθη των νὰ ἐκκαλοῦνται τὸν ἔλεον καὶ τὸν οἶκτον. Αὐτὴν ποὺ ἦτο τὸ ζῶν πρότυπον τῶν ἐγγυτέρων μας προγόνων, ὁσάκις ὑμνολόγουν τὰς μαρτυρικὰς ἁγίας καὶ τὴν Ἀειπάρθενον Μητέρα καὶ τὴν ἱστόριζαν βρεφοκρατοῦσαν, γαλακτοτροφοῦσαν, γλυκοφιλοῦσαν, δακρυρροοῦσαν... Αὐτὴν ποὺ εἶναι καὶ εἰς τὴν τρυφερωτέραν ζωϊκήν της ἐκδήλωσιν τόσον ἀνωτέρα τῶν ὑλικῶν παθῶν, τόσον συγκεντρωμένη εἰς ἑαυτήν, τόσον ὑπεργήϊνος καὶ ὑπερκόσμιος. Τέτοιαν, ὅπως ἐμάθαμε νὰ τὴν γνωρίζωμε τὴ μάνα, ἀπὸ τὸ λίκνο μας, ὅλοι ὅσοι, λίγο ἢ πολύ, δὲν ἀνήκομεν εἰς νεωτέραν, τὴν νεωτάτην, διὰ τὴν ἀκρίβειαν, ἀστικὴν γενεὰν καὶ τὴν γνωρίζουν ἀκόμη τὰ λαϊκώτερά μας στρώματα, παντοῦ ὅπου δὲν ἐμπῆκε ἀκόμη ἢ κι' ἂν ἐμπῆκε δὲν ἐπρόφθασε πάντως νὰ διαταράξῃ καὶ νὰ χαλαρώσῃ τὴν παραδοσιακήν μας ἑλληνικὴν τάξιν, αὐτὸ ποὺ κοινῶς ὀνομάζομε σύγχρονον μόρφωσιν καὶ σύγχρονον ἀντίληψιν καὶ πρόοδον καὶ ποὺ δὲν εἶναι παρὰ ἐπίφασις καὶ πηθικισμὸς καὶ ἀμαθὲς χωριάτικο θάμπος ἀπὸ πρότυπα ξένα, ποὺ καὶ αὐτὰ δὲν εἶναι καθόλου πρότυπα, ἀφοῦ δὲν ἔχουν καμμίαν καθολικότητα καί, πολὺ συχνά, δὲν εἶναι αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ οὔτε ἀληθινά, οὔτε γνήσια, ἀλλὰ φιλολογικὰ μᾶλλον καὶ ἐγκεφαλικὰ καὶ φαντασιακὰ πλάσματα ἀρρωστημάτων καὶ διαστροφῶν.

Ἡ παραδοσιακὴ Ἑλληνίδα γυναῖκα ὑπάρχει καὶ τώρα καὶ ἀφθονεῖ καὶ βασιλεύει εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὴν ζωήν μας καὶ εἶναι αὐτὴ ἡ ὕπαρξις καὶ ἡ βασιλεία της τὸ ἀνεκτίμητόν μας ἐθνικὸν κεφάλαιον καὶ ἡ ἐγγύησις τῆς ἀδιαταράκτου καὶ ἀσφαλοῦς ἱστορικῆς σταδιοδρομίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους. Ἡ παραδοσιακὴ Ἑλληνίδα γυναῖκα εἶναι μητέρα κατ' ἐξοχήν. Ὅ,τι δὲν ἔφθασε νὰ τῆς δώσῃ ἡ μόρφωσις καὶ ἡ γνῶσις, τὸ φέρει εἰς τὸ ὑποσυνείδητόν της, ἐρχομένη εἰς τὸν κόσμον, ὡς καλλιέργειαν αἰώνων, ποὺ μετεπλάσθη καὶ ἔγινεν ἔνστικτον. Ὁ ἐρωτισμός της εἶναι καὶ αὐτὸς σεμνὸς καὶ λιτός, ἀπαράλλακτα ὅπως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς γῆς καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ τοπίου, τόσον σεμνὸς καὶ λιτός, ὥστε νὰ παρεξηγηθῇ τὸ δημοτικό μας τραγοῦδι ὡς ἐστερημένον ἐρωτισμοῦ, ἐνῷ ἐκεῖνο ποὺ τοῦ λείπει καὶ ποὺ λείπει ἐπίσης ἀπὸ τὴν φύσιν μας εἶναι ὁ αἰσθησιασμός. Ὁ ἐρωτισμὸς τῆς παραδοσιακῆς Ἑλληνίδος γυναικὸς εἶναι αὐστηρότατα πειθαρχημένος καὶ ὑποταγμένος εἰς τὸν ἀνώτατόν της προορισμόν, ποὺ εἶναι τὸ παιδί. Ἡ Ἑλληνίδα γυναῖκα εἶναι καὶ ὡς σύζυγος ἀκόμη περισσότερον μητέρα καὶ ἀδελφή. Τὸ ἰδεῶδες τῆς ἐρωμένης, ὅσον καὶ ἂν ἔγινε καὶ γίνεται ἀκόμη προσπάθεια ἀπὸ διανοητικὴν κιβδηλίαν, ἀπὸ σνομπισμόν, ἀπὸ χυδαίαν μανίαν καὶ ψευδονεωτερισμόν, νὰ εἰσαχθῇ καὶ νὰ νοθεύσῃ τὰ κοινωνικὰ καὶ οἰκογενειακά μας ἤθη, εἶναι ἀντίθετον πρὸς τὴν ἀληθινὴν φύσιν της. Τὸ ζήτημα τῶν φύλων, ποὺ τόσον ἀπορροφᾷ τὴν παραστρατημένην διανόησιν τῆς ἐποχῆς μας, δὲν τὴν ἐνδιέφερε ποτέ. Τὴν ἀπησχόλει πάντα ἡ Φυλή. Ἀκόμη καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἀβαθῆ εὐτυχῶς καὶ στενὰ καὶ ἀριθμητικῶς ἀσήμαντα στρώματα, ὅπου ἔγινεν ἀπόπειρα νὰ εἰσαχθῇ καὶ νὰ καλλιεργηθῇ αὐτὸ τὸ νόθον καὶ παρείσακτον εἶδος τῆς ἐρωμένης συζύγου, ἡ Ἑλληνίδα γυναῖκα, ἅμα εὑρεθῇ μόνη, ἐνώπιον τοῦ ἑαυτοῦ της, μακρὰν ἀπὸ τὸν τρόμον τῆς ἐπιτιμήσεως διὰ τὴν δῆθεν στασιμότητα καὶ ὀπισθοδρομικότητά της, θὰ αἰσθάνεται καὶ θὰ ζῇ μὲ τὰς ἀντιλήψεις τῆς παραδόσεως. Καὶ ἂν εἰς αὐτὰ τὰ ἴδια στρώματα σημειοῦνται αἱ περισσότεραι οἰκογενειακαὶ τραγῳδίαι, ἂν εἰς αὐτὰ τὰ στρώματα, τοὺς τελευταίους ἰδίως καιρούς, σημειοῦται μία ἐπικίνδυνος χαλαρότης τῶν οἰκογενειακῶν δεσμῶν, ἂν οἱ γάμοι διαλύωνται μὲ εὐκολίαν ποὺ ἐκπλήττει καὶ ποὺ προσβάλλει τὴν ἑλληνικὴν περὶ γάμου καὶ περὶ τῆς ἱερότητος τῶν σκοπῶν του ἀντίληψιν, αὐτό, συχνότατα, ἂν ὄχι πάντοτε, συμβαίνει διότι εἰς τοὺς γάμους αὐτοὺς ἡ γυναῖκα δὲν εὑρίσκει τὴν μοναδικὴν λύτρωσιν τῆς ζωῆς της, τὴν ἀπόλυτον δηλαδὴ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ μητρικὸν ἰδεῶδες.

Ἡ παραδοσιακὴ Ἑλληνίδα γυναῖκα εἶναι ὅλη μητρότης. Καὶ ἡ μητρότης της εἶναι καθολική. Ἁπλώνεται καὶ ἀγκαλιάζει ὄχι τὰ παιδιὰ ποὺ ἡ ἴδια ἐγέννησεν, ἀλλὰ καὶ τὰ ξένα, διότι εἶναι παιδιά, ζωὲς ποὺ ἔχουν ἀνάγκην φίλτρου καὶ στοργῆς καὶ ἀγάπης. Ὅμως ἡ ἀγάπη τῆς Ἑλληνίδος δὲν εἶναι τρυφερότης τυφλὴ καὶ ἀχαλιναγώγητος καὶ ἄσωτος. Ἀλλὰ πειθαρχημένη, αὐστηρὰ καὶ ὅταν πρέπῃ σκληρά, ὅπως εἶναι κάθε δημιουργικὴ ἀγάπη. Ἡ Ἑλληνίδα δὲν μεγαλώνει, ἀλλὰ «ἀνασταίνει» τὰ παιδιά της. Καὶ ἡ διαφορὰ τῶν δύο ἐννοιῶν εἶναι τεραστία ὅσον εἶναι καὶ σαφής. Ἡ Ἑλληνίδα δημιουργεῖ ἀνθρώπους. Θέτει σκοποὺς καὶ προορισμοὺς εἰς τὰ δημιουργήματά της καὶ γνωρίζει νὰ εἶναι ἄτεγκτος εἰς τὸ ν' ἀπαιτῇ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν καὶ τῶν προορισμῶν, ποὺ ἔθεσεν εἰς τὰ παιδιά της. Ἡ

Ἑλληνίδα μητέρα εἶναι ἑστιὰς ποὺ φρουρεῖ μαζὶ μὲ τὸ ἀκοίμητον πῦρ τῆς ἑστίας καὶ τὸ πῦρ τῆς τιμῆς. Καὶ ἡ ἑστία καὶ ἡ τιμὴ ταυτίζονται εἰς τὴν συνείδησίν της. Καὶ ἡ ἔννοια τῆς τιμῆς μέσα της δὲν εἶναι καθόλου ἠθογραφική, ἀλλὰ καθολική, μ' ὅλο ποὺ συχνὰ ἡ ἀμάθεια καὶ ἡ στενότης τὴν παρανοοῦν. Ἂν ἡ Ἑλληνικὴ οἰκογένεια διετήρησε καὶ διατηρῇ τὸν στερεὰ ἱεραρχημένον χαρακτῆρα της καὶ ἂν ἡ ἱεράρχησίς της εἶναι περισσότερον ἀξιολογικὴ παρὰ παντοῦ ἀλλοῦ, τοῦτο εἶναι κατόρθωμα καὶ ἆθλος τῆς παραδοσιακῆς Ἑλληνίδος μητέρας. Ἰδικόν της ἐπίσης κατόρθωμα εἶναι ἡ παραδειγματικὴ ἀλληλεγγύη καὶ τὸ πνεῦμα τῆς θυσίας, ποὺ διακρίνει ὅσον καμμίαν ἄλλην εἰς τὸν κόσμον τὴν Ἑλληνικὴν οἰκογένειαν, αὐτὸν τὸν ἀφθάστου στερεότητος ἑλληνικὸν θεσμόν.

Ἡ παραδοσιακὴ Ἑλληνίδα μητέρα ἔζησε καὶ ζῇ μὲ τὴν σοφίαν τοῦ δένδρου, ποὺ γνωρίζει καλά, πῶς μόλις σημάνῃ ἡ μεγάλη του ὥρα, θὰ ξεντυθῇ ὁλόκληρον τὸ κάλλος τοῦ ἄνθους του, διὰ ν' ἀφιερωθῇ εἰς τὴν καρποφορίαν. Καὶ εἶναι ἀληθινὸν ἔπος ἡ δύναμις τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς αὐτοθυσίας, μὲ τὴν ὁποίαν ἀφιεροῦται εἰς τὸν σκοπόν της αὐτόν. Ἕνα ἔπος, ποὺ εἰς τὴν νεωτέραν μας ἱστορίαν δὲν εὑρῆκεν ἀκόμη τὸν ποιητήν του. Ὅλη ἡ ἱστορία τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν εἶναι ἱστορία γυναικείων μορφῶν, πρὸ παντός. Ἱστορία μητέρων, ποὺ ἐδρασκέλισαν ὡς Γολγοθᾶν τὰ κατώφλια τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ καθιερώθησαν εἰς τὴν οἰκοδόμησιν οἴκου καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν ἀνθρώπων. Ἴσως διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ ζωὴ τῆς Ἑλληνίδος μητέρας νὰ ἐστάθη περισσότερον θλιβερά, φτωχότερη εἰς χαρὰν ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν γυναικῶν καὶ τῶν μητέρων ἄλλων ἐθνῶν. Διότι κάθε ζωὴ καθιερωμένη, κάθε ζωὴ ποὺ τὴν ζῇ κανεὶς ὡς ἀποστολήν, εἶναι ἀπὸ τὴν φύσιν της δύσκολη καὶ δύσβατη καὶ ἀκανθώδης. Ἀλλὰ ἂν ἡ ἀληθινὴ χαρὰ εἶναι, ὅπως πρέπει νὰ εἶναι, ὄντως, καρπὸς νίκης καὶ ἂν δὲν νικᾷ κανείς, ἂν δὲν παλαίσῃ προηγουμένως, ἂν δὲν ματώσῃ παλαίων, ἡ χαρὰ τῆς ζωῆς τῆς παραδοσιακῆς Ἑλληνίδος γυναίκας δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι ἀνωτέρου ποιοῦ. Καὶ ἂν ὑπάρχῃ, καὶ ὑπάρχει βέβαια, σκοπὸς εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἡμέρας τῆς Ἑλληνίδας μητέρας, τὸ νόημα τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλο, ἀπὸ τὸ νὰ τιμηθῇ καὶ ἁγιασθῇ ὁ τύπος αὐτὸς ποὺ περιγράφουμε, τῆς μητέρας. Νὰ τιμηθῇ καὶ ν' ἁγιασθῇ ὄχι διὰ νὰ ἁπαλυνθῇ ἡ τραχύτης τῆς μοίρας της, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐξαρθῇ τὸ ἡρωϊκὸν στοιχεῖον, ποὺ κυριαρχεῖ καὶ προσδιορίζει αὐτὴν τὴν μοῖραν, καὶ τοῦτο πάλιν ὄχι διὰ τὴν δόξαν τῶν χθεσινῶν καὶ τῶν σημερινῶν μητέρων, ἀλλὰ διὰ νὰ φωτισθῇ ὁ δρόμος τῶν μητέρων τῆς αὔριον.

Αἱ συνθῆκαι καὶ αἱ ἀνάγκαι ποὺ περιπλέκουν καὶ μετασχηματίζουν τὴν ζωήν, αὐτὴ ἡ ἱστορικὴ πορεία καὶ ἄνοδος, ὁ ἴδιος ὁ ἄτεγκτος ρυθμὸς τῆς προόδου, εἶναι πεπρωμένον νὰ ὁδηγοῦν εἰς τὸν μετασχηματισμὸν καὶ τοῦ τύπου τῆς Ἑλληνίδος μητέρας, ποὺ ἀνέδειξαν καὶ μᾶς παρέδωσαν αἱ γενεαί. Ἡ μόρφωσις, ἕως τὴν στιγμὴν ποὺ τ' ἀναγκαῖα ἄλλως τε στοιχεῖα της θ' ἀφομοιωθοῦν ἀπόλυτα, ἕως ὅτου ἡ πνευματική μας ζωὴ ἀποκτήσῃ πληρότητα αὐτοτελείας καὶ αὐταρκείας, εἶναι φυσικὸν νὰ εἶναι συνηρτημένη μὲ τὴν διείσδυσιν ξένων στοιχείων, ξένων ἀντιλήψεων καὶ ξένων ἠθῶν εἰς τὴν ζωήν μας. Ἕως ὅτου ξεπερασθοῦν αὐτοὶ οἱ κίνδυνοι, ἕως ὅτου ἡ ἀστική μας ζωή, ποὺ τόσον ἔχει νοθευθῇ ἀπὸ ξένα συστήματα, ξελαγαρισθῇ καὶ διαπλασθῇ εἰς γνησίας ἰδικάς μας μορφάς, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χάσωμεν ἀπὸ τὰ μάτια καὶ ἀπὸ τὴν ψυχήν μας τὸν παραδοσιακὸν ἑλληνικὸν γυναικεῖον τύπον, ποὺ μὲ τὰ ἰδικά του ποιοτικὰ συστατικὰ θὰ διαπλάσωμε τὴν αὐριανὴν Ἑλληνίδα. Ἡ ἀνάπτυξις, ἡ μόρφωσις, ἡ πρόοδος δὲν ἔχουν, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κάμουν τίποτε ἄλλο, ἀπὸ τὸ ν' αὐξήσουν ποσοτικῶς αὐτὰ τὰ συστατικά, νὰ τὰ φωτίσουν περισσότερον, νὰ τονίσουν ἐντονώτερα τὰς ὡραιότητάς των, νὰ κάμουν μὲ δυὸ λόγια συνειδητὰς τὰς ἀρετάς, ποὺ ἡ παραδοσιακὴ Ἑλληνίδα μητέρα τὰς ἔφερε σκιασμένας ἴσως ἀπὸ τὴν πολυκαιρίαν, μὲ κάποιαν δόσιν μοιρολατρικῆς καὶ δεισιδαίμονος ὑποταγῆς, εἰς τὰ βάθη τοῦ ὑποσυνειδήτου της. Δι' ἕνα τέτοιο ἔργον, ποὺ σκοπὸν καὶ ἀποτέλεσμα θὰ ἔχῃ ὄχι πλέον τὴν συντήρησιν, ἀλλὰ τὴν δημιουργικὴν τελείωσιν τῶν κληρονομικῶν ἀρετῶν τοῦ Γένους, ὀφείλει νὰ στρατευθῇ ὅ,τι ὑπάρχει εἰς τὸν Τόπον γνήσιον εἰς πνευματικότητα, εἰς τέχνην, εἰς ἐπισημότητα. Ὁ ἑορτασμὸς τῆς Ἑλληνίδος Μητέρας πρέπει νὰ πάρῃ τὴν θέσιν ποὺ τοῦ ἀνήκει εἰς τὴν κορυφὴν τῶν ἐθνικῶν θεσμῶν. Ν' ἀποτελέσῃ κορύφωσιν εὐλαβείας καὶ τιμῆς πρὸς τὴν μητέρα, πρὸς τὴν γυναῖκα, πηγὴν καὶ μήτραν τῆς Φυλῆς.

Κβς

Στό περιθώριον

ΤΑ ΕΡΓΑ

Εἰς ὅλα τὰ στάδια τῆς δημοσίας ζωῆς ἐκδηλοῦται δι' ἔργων ἡ Δημιουργία τῆς Κυβερνήσεως τῆς 4ης Αὐγούστου. Θεμελιώσεις συνοικισμῶν ἀναπήρων, ἔργα εἰς λουτροπόλεις καὶ ἄλλα, εἶναι ἡ εἰδησεογραφικὴ συγκομιδὴ μιᾶς μόνον ἡμέρας. Ἐὰν ἤθελε κανεὶς νὰ τὰ ἐξάρῃ ἰδιαιτέρως θὰ ἔπρεπε νὰ ἀφιερώσῃ ὁλόκληρον τὸ περιοδικὸν πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν. Περιοριζόμεθα, λοιπόν, μόνον, εἰς τὰ ἔργα ποὺ ἀφοροῦν ἰδιαιτέρως τὴν Νεολαίαν. Μετὰ τὰ μαθητικὰ συσσίτια, περὶ τῶν ὁποίων γράφομεν ἀλλαχοῦ, ὁ Ἀρχηγὸς ἀναχωρεῖ σήμερον διὰ τὴν Θεσσαλονίκην, ὅπου, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας κ. Σπέντζα, θὰ θέσῃ τὸν θεμέλιον λίθον τῶν νέων Πανεπιστημιακῶν κτιρίων. Ἡ σπουδάζουσα νεότης θὰ εὕρῃ τὴν καλυτέραν στέγην της. Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ, τοῦ Μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ, θὰ συνδεθῇ μὲ τὴν νέαν στέγην τῆς Ἐπιστήμης εἰς τὴν Μακεδονικὴν Πρωτεύουσαν.

ΠΩΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΤΗΝ Ε. Ο. Ν. ΟΙ ΞΕΝΟΙ

Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Πόπολο ντ' Ἰτάλια» τοῦ Μιλάνου δημοσιεύεται μακρὰ ἀνταπόκρισις μὲ ἐνθουσιωδεστάτας κρίσεις διὰ τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ὁ Ἀρχηγὸς ἔδωκεν εἰς τὴν ἀνάπλασιν τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος καὶ τὸ ἔργον τῆς «Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας». Τὴν ἀνταπόκρισιν ταύτην θὰ δημοσιεύσωμεν ὁλόκληρον εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος, διότι ἀξίζει ὄντως νὰ γνωσθῇ ἡ σημασία τὴν ὁποίαν καὶ οἱ ξένοι ἀποδίδουν εἰς τὸ μέγα ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπιτελεῖ ἡ Ε. Ο. Ν. διὰ τὰς νέας γενεὰς «τὴν ἐλπίδα καὶ βεβαιότητα τῆς αὔριον» ὡς τὰς ἀποκαλεῖ καὶ τονίζει τὴν «μελετημένην ταχύτητα, ἡ ὁποία ἐδόθη εἰς τὰς φάλαγγας τῆς Νεολαίας τῆς συγκροτηθείσης στρατιωτικῶς εἰς μίαν τεραστίαν ὀργάνωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν σφυρηλατοῦνται ἤδη νέα θέλησις καὶ ἰσχυροὶ χαρακτῆρες ἐπὶ τῇ βάσει ὑγιῶν, ἠθικῶν ἀρχῶν ποὺ ἐπαναδίδουν ὅλην τὴν ἀναλλοίωτον σημασίαν των εἰς τὰς αἰωνίους καὶ ὑπερόχους ἀξίας τοῦ πνεύματος».

Πρέπει νὰ ἔχετε ὡς περιεχόμενον τοῦ ὀργανισμοῦ σας μεγάλα καὶ ὑψηλὰ ἰδανικὰ τὰ ὁποῖα μᾶς δίδουν ζωὴν καὶ ἐνθουσιασμόν. Πρέπει νὰ πειθαρχῆτε μέσα εἰς τὴν Ὀργάνωσίν σας εἰς τοὺς βαθμοφόρους τῆς Νεολαίας. Εἴτε μέσα εἰς τὸ Σχολεῖον πρέπει νὰ εἶσθε πειθαρχικοὶ εἰς τοὺς διδασκάλους καὶ καθηγητάς σας, εἴτε εἰς τὰ ἐργοστάσια καὶ ἐργαστήρια καὶ γραφεῖα πειθαρχικοὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σᾶς διευθύνουν.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΤΑ ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΣΥΣΣΙΤΙΑ

Ὁ Ἀρχηγὸς ἀφιέρωσεν ὁλόκληρον τὴν περασμένην Κυριακήν του ὑπὲρ τῆς μαθητιώσης Νεολαίας. Καὶ συγκεκριμένως ὑπὲρ τῆς μᾶλλον συμπαθοῦς τάξεως, τῶν μαθητῶν, ποὺ, λόγῳ τῆς πτωχείας των, δὲν εἶναι εὔκολο νὰ εὕρουν τακτικὰ εἰς τὸ σπίτι των ἕνα ζεστὸ φαγητό, κατὰ τὰς ἡμέρας μάλιστα αὐτὰς τοῦ ὑπερβολικοῦ ψύχους. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ ὀργάνωσις τῶν μαθητικῶν συσσιτίων ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ ὁ Ἀρχηγός, ὅπως πάντοτε, δὲν ἀφίνει ἔκθετον τὸ ἔργον του. Καὶ τὸ παρακολουθεῖ ἐκ τοῦ σύνεγγυς. Τὸ πρωῒ παρευρέθη, ἀκούραστος, εἰς τὰ ἐγκαίνια τῶν μαθητικῶν συσσιτίων τῶν 11ου, 12ου, 32ου καὶ 36ου δημοτικῶν σχολείων τῆς Β' ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας εἰς τὸ νεοανεγερθὲν κτίριον τοῦ φιλανθρωπικοῦ καὶ ἐξωραϊστικοῦ συλλόγου «Ἅγιος Ἐλευθέριος», ὅπερ τελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας. Καὶ διὰ τῆς προσωπικῆς του παρουσίας ὁ Ἀρχηγὸς ἀναμφισβητήτως ἔδωσεν, ὅπως εἶπε καὶ ὁ προσφωνήσας αὐτόν, τὴν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ συσσιτίου νὰ ἀντλήσουν νέας δυνάμεις καὶ ἐνθουσιασμὸν εἰς τὴν προσπάθειάν των. Ὁ Ἀρχηγὸς συνέστησεν ὅπως ἐργασθοῦν ὅλοι διὰ τὴν εὐρυτέραν διάδοσιν τῶν μαθητικῶν συσσιτίων, εἰς τρόπον ὥστε ὅλα τὰ πτωχὰ καὶ ἄπορα παιδιὰ νὰ εὑρίσκουν ἕνα πιάτο ζεστὸ φαγητό. Τὴν ἑσπέραν ὁ Ἀρχηγὸς παρευρέθη — ἀκούραστος ὅπως πάντα — εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν μαθητικῶν συσσιτίων χορὸν καὶ ἐλάμπρυνε διὰ τῆς παρουσίας του τὴν προσπάθειαν ὅπως συλλεγοῦν χρήματα ὑπὲρ τῆς ἀπόρου μαθητικῆς Νεότητος. Ἀλλὰ ὁ Ἀρχηγὸς δὲν ἔμεινε καὶ μὲ αὐτὰ ἱκανοποιημένος. Ὅσον καὶ ἐὰν τὸ Κράτος ὑπὸ τὴν καθοδήγησίν του ἔκαμε τὸ καθῆκον του, ὡρισμέναι δὲ μεμονωμέναι ἰδιωτικαὶ πρωτοβουλίαι ὑπὸ τὴν πνοήν του εἶναι ἄξιαι ἐξάρσεως, ἡ Κοινωνία, ἐν τῷ συνόλῳ της, δὲν ἔπραξεν ὅπως ἔπρεπε τὸ καθῆκον της. Αὐτὸ τὸ ἐσημείωσεν ἰδιαιτέρως ὁ Ἀρχηγός. Καὶ ἀνέλαβε νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον του. Ἡ Κοινωνία θὰ κληθῇ ὁπωσδήποτε νὰ προσφέρῃ ὑπὲρ τῶν μαθητικῶν συσσιτίων. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἀνεκτόν, εἰς ἡμέρας χειμῶνος, εἰς στιγμὰς κατὰ τὰς ὁποίας νεαρὰ παιδιὰ καλοῦνται νὰ μάθουν γράμματα, νὰ μὴν ἔχουν ἕνα πιάτο ζεστοῦ φαγητοῦ, ἢ καὶ νὰ στεροῦνται τοῦ ἐπιουσίου. Ὁ Ἀρχηγὸς τὸ εἶπε: Αὐτὸ εἶναι ἀρκετόν. Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους τὰ συσσίτια θὰ λειτουργήσουν γενικὰ καὶ θὰ τροφοδοτήσουν ὅλα τὰ ἄπορα παιδιά! Καὶ αἱ χιλιάδες τῶν μαθητῶν τῆς χώρας δὲν θὰ λησμονήσουν ἀσφαλῶς τὰς μεγάλας αὐτὰς προσπαθείας τοῦ Ἀρχηγοῦ, ποὺ καταβάλλει ὑπὲρ τῆς Νεολαίας. Καὶ θὰ τὸν εὐγνωμονοῦν πάντοτε.

Ἠδυνήθημεν μέσα εἰς ἕνα τοιοῦτον περιβάλλον ν' ἀπευθυνθῶμεν πρὸς τὴν Νεολαίαν τοῦ τόπου μας διὰ νὰ συγκεντρώσωμεν τὰς δυνάμεις της, διὰ νὰ τὴν συστήσωμεν εἰς ἕνα σῶμα, πειθαρχημένην, ἐνθουσιασμένην, καλλιεργοῦσαν μέσα εἰς τὴν ψυχήν της τὰ ἰδανικὰ τοῦ Ἔθνους, ὥστε νὰ ἐξασφαλίσωμεν μίαν ἠθικὴν ἀναγέννησιν τοῦ τόπου μας, ὄχι μόνον διὰ τὴν γενεάν μας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ἑπομένας γενεάς, εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Ο ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Εἰς τὴν συνεδρίασιν τῶν συμβουλίων τῆς Ἐθνικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν καὶ τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς τῶν «Οἴκων τοῦ Ἀγρότου», καθ' ἣν προήδρευσεν ὁ Ἀρχηγός, ἐδόθη ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ νὰ ἐκφράσουν τὸν ἐνθουσιασμόν, τὴν συγκίνησιν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ὅλου ἀγροτικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην τάξιν ἐγνώρισε τὰ ἀγαθὰ τῆς 4ης Αὐγούστου.

«...Ποιὸς ἄλλος Κυβερνήτης μέχρι σήμερον, ἐρωτᾷ εἰς τὴν προσφώνησίν του ἕνας τῶν ἀντιπροσώπων, κατέβηκε τὰ σκαλοπάτια τοῦ ὕψους του γιὰ νὰ πάρῃ ἀπὸ τὸ τελευταῖο τῆς κοινωνικῆς κλίμακος τὸν ἀγρότη καὶ ἀγκαλιάζοντας καὶ βοηθῶντάς τον νὰ τὸν ἀνεβάσῃ στὸ πιὸ ψηλὸ καὶ μὲ πονετικὴ φωνὴ νὰ πῇ: «Δὲν εἶσαι δοῦλος, εἶσαι ἐλεύθερος, δὲν εἶσαι ἀπόκληρος τῆς πολιτείας, εἶσαι ὁ δημιουργός. Κάθησε ἐδῶ γιατὶ ἐδῶ εἶναι ἡ θέσις σου, στὸν ἐλεύθερο ὁρίζοντα, ἀνάπνευσε τὸν καθαρὸν ἀέρα ποὺ ξανεμίζει ἡ γῆ ἀπὸ τὴ σκαπάνη καὶ τὸ ἀλέτρι σου»... Πιστοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι, πειθαρχημένοι καὶ ζωντανοί, θὰ ἐπιδοθῶμεν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀναδημιουργίας τῆς ὑπαίθρου, ποὺ θὰ ἀνυψώσῃ τὴν στάθμην τῆς ζωῆς καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ γεωργοῦ, θὰ ἀναπτύξῃ καὶ θὰ προαγάγῃ διὰ τῆς γῆς τὴν εὐημερία ὅλων τῶν τάξεων καὶ τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς πατρίδος;...».

Καὶ ὁ Ἀρχηγός, γεμᾶτος συγκίνησιν καὶ μὲ συγκρατημένη τὴ χαρά, βλέποντας τὴν πλούσια αὐτὴ ἄνθησι τοῦ γονίμου Ἐθνικοῦ Του πνεύματος εἰς τὴν μεγάλην τοῦ Ἔθνους οἰκογένειαν — τὸν ἀγρότην, τοῦ ὁποίου τὸν πόνον ἔκλεισεν ὅσον οὐδεὶς Ἕλλην μέσα εἰς τὴν ψυχήν Του, ἔδωκε μὲ τὴν κατωτέρω σύντομον ἀλλὰ ἐπιγραμματικὴν ἀπάντησίν του ὅλην τὴν πίστιν Του διὰ τὴν νέαν ἀξίαν τὴν ὁποίαν λαμβάνει εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ Νέου Κράτους ὁ ἀγρότης, ἀποκατασταθεὶς εἰς τὴν κορυφὴν τῆς παραγωγικῆς κλίμακος τοῦ Ἔθνους, ὡς τὸν νοεῖ τὸ Νέον Κράτος:

«Σᾶς εὐχαριστῶ πάρα πολὺ γιὰ τὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα μοῦ ἐξεφράσατε καὶ διὰ τὰ δείγματα τῆς ἀφοσιώσεως, τὰ ὁποῖα ἔχετε διατυπώσει καὶ εἰς τὰ ψηφίσματά σας καὶ εἰς τοὺς λόγους σας καὶ εἰς τὰς ἐνεργείας σας. Ὁ ἀγροτικὸς κόσμος γνωρίζω ὅτι εἶναι ἀπόλυτα ἀφωσιωμένος εἰς τὸ πρόσωπόν μου, ὡς ἔκφρασιν τοῦ γενικοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀναλάβει ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος. Νὰ εἶσθε πεπεισμένοι ὅτι καὶ ἐγὼ ἀπόλυτα πιστεύω εἰς τὸν ἀγροτικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος ὅτι θὰ εἶναι τὸ κυριώτερον στοιχεῖον τῆς ἐξελίξεως, τῆς ἀκμῆς καὶ προόδου τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ μελλοντικοῦ αὐτῆς πολιτισμοῦ».

Στὸ περιθώριον

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Ἡ «Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας» ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ της νὰ παράσχῃ εἰς τὴν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν τάξεών της Ἑλληνικὴν Νεότητα πνευματικὸν ὑλικὸν συνειλεγμένον ἐκ τῶν παραδόσεων καὶ τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν, προκηρύσσει τριμερῆ σχετικὸν διαγωνισμὸν ὅστις θέλει διενεργηθῆ ὑπὸ τῆς Ε. Ο. Ν. Ὁ διαγωνισμὸς οὗτος ἀποβλέπει: α) εἰς τὴν συγγραφὴν ποιήματος στρεφομένου εἰς τὰ ἰδεώδη τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος ὡς φορέως τῶν ἀρχῶν τῆς μεταβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου, β) εἰς τὴν μελοποίησιν τοῦ βραβευθησομένου ποιήματος καὶ γ) εἰς τὴν συγγραφὴν δράματος, οὗτινος ἡ διήκουσα ἰδέα δέον νὰ εἶναι εἰλημμένη ἐκ τοῦ πνευματικοῦ περιεχομένου τῆς μεταβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τὰ ἰδεώδη τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, τὰ ἀγαθὰ τῆς ἑνότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τὰς ἱστορικὰς παραδόσεις του καὶ τοὺς νέους Ἐθνικοὺς δρόμους τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος.

Εἰς τὴν σχετικὴν ἐγκύκλιον τῆς προκηρύξεως τοῦ ὡς ἄνω διαγωνισμοῦ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τάσσει καὶ ἕτερον σκοπὸν αὐτοῦ: «νὰ ἔλθῃ εἰς ἐνίσχυσιν τῆς ἐργαζομένης Ἑλληνικῆς διανοήσεως καὶ τέχνης, διὰ τῶν ὑλικῶν ἐπιχορηγήσεων τῶν βραβευθησομένων ἔργων».

Ἡ Ε.Ο.Ν., πρωτοπόρος εἰς τὰς εὐγενεστέρας ἐθνικὰς ἐκδηλώσεις εἰς ὅλα τὰ πεδία τῆς δράσεως, ἀνοίγει εὐρεῖαν τὴν λεωφόρον τῆς ἐργασίας καὶ ἁμίλλης καὶ εἰς τὰς τάξεις τῶν πνευματικῶς ἀσχολουμένων μελῶν της εἰς τὰ ὁποῖα στηρίζει τὰς καλυτέρας ἐλπίδας τῆς πνευματικῆς ἡγεσίας τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς ἀναδείξεως ἐξ αὐτῶν τῶν νέων ἀξιῶν τῆς ρωμαλέας Τέχνης τοῦ Γ' Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Η ΔΕΝΔΡΟΦΥΤΕΥΣΙΣ

Τὸ σύνθημα ποὺ ἐδόθη διὰ τὴν δενδροφύτευσιν τῶν Ἀθηνῶν εὗρε τὴν δέουσαν ἀπήχησιν. Ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Πρωτευούσης καταφθάνουν αἱ εἰσφοραὶ τῶν πολιτῶν οἱ ὁποῖοι σπεύδουν νὰ προσφέρουν τὴν ἀξίαν ὅσων περισσοτέρων δένδρων δύνανται. Ἡ Ε.Ο.Ν. πρωτοπόρος ὡς πάντοτε εἰς τὴν ἐκδήλωσιν κάθε ἰδέας πολιτισμοῦ, μετέσχε τοῦ ἐράνου διὰ τμήματος τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν μὲ σημαντικὰ ἀποτελέσματα. Εἰς τὸν Πειραιᾶ ἡ ἐξόρμησις ἐγκαινιάσθη μὲ μίαν μεγαλοπρεπῆ παρέλασιν τῶν Φαλαγγιτῶν, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν διέλευσίν των ἐκ τῶν ὁδῶν τοῦ Πειραιῶς ἐπροκάλεσαν τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν πολιτῶν.

ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΜΑΣ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ

Μεγάλη Πέμπτη τοῦ 1821. Στὴ γλυκομύριστη Χιό, ὁ κόσμος τραβάει ἀνύποπτος στὶς Ἐκκλησιὲς κι' οἱ νοικοκυρὲς στὰ σπίτια ἑτοιμάζουν τὸ φαγητὸ τῆς ἡμέρας.

Τίποτα δὲν προδίνει τὴν τρομερὴ καταστροφὴ ποὺ ἐπέρχεται. Κι' ὅμως ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ἔχει βγάλει τὴν ἀπόφασί της γιὰ τὸ ἥσυχο νησί. Ἡ τύχη τῆς Χίου ἔχει πιὰ κριθῆ. Ἡ καταστροφή της εἶναι βεβαία...

Κι' ἐνῷ ὁ κόσμος προσεύχεται εὐλαβικὰ στὶς ἐκκλησιές, μιὰ φωνὴ ποὺ σκούζει σὰν βραχνᾶς, ἡ φωνὴ τοῦ ντελάλη, σκορπάει σ' ὅλη τὴν πόλι τὴν τρομερὴ εἴδησι:

—Ἡ τούρκικη ἀρμάδα ἔρχεται!

Ξέρουν καλὰ οἱ Χιῶτες πὼς ὁ Τοῦρκος δὲν παίζει. Ἐσήκωσαν κεφάλι μερικοί... Θὰ πλήρωναν κι' αὐτοί, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι μαζί τους ἀκριβὰ τῆς ἀνταρσίας τους τὸ τόλμημα... Ἤξεραν πὼς τοὺς περιμένει ἡ σφαγή. Καὶ δὲν τοὺς μένει ἔτσι ἄλλη σανίδα σωτηρίας ἀπὸ τὴ φυγή... Καὶ σπεύδουν ὅπως-ὅπως νὰ σωθοῦν στὰ χωριὰ καὶ τὶς παραλίες.

Μαζὶ μὲ ὅλους εἶναι κι' ὁ γιατρὸς ὁ Συγγρὸς μὲ τὴ νεαρά του γυναῖκα, ποὺ ἦταν μόλις 14 ἐτῶν, τὴν πεθερά του καὶ τὰ δυὸ ἀδέλφια τῆς γυναίκας του. Δὲν ἦταν κανένας πτωχὸς ὁ γιατρὸς Συγγρός. Σπουδασμένος στὴν Πίζα, εἶχε μεγάλη πελατεία στὴ Χιό, ἡ πολύφερνος ὅμως γυναῖκα του — τὸ γένος Νομικοῦ — εἶχεν αὐξήσει σημαντικὰ τὴν περιουσία του. Ἔτσι ζοῦσε ἡγεμονικὰ μὲ χλιδὴ πραγματική. Ἦταν ὁ καλλίτερος τοῦ νησιοῦ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ

Μὰ ἀκριβῶς γι' αὐτὸ ὁ Συγγρὸς διέτρεχε τοὺς μεγαλειτέρους κινδύνους. Κι' ἔτσι μόλις μαθεύτηκε ἡ τρομερὴ εἴδησι μάζεψε ὅσα μποροῦσε χρυσαφικὰ καὶ πολύτιμα στολίδια καὶ ξεκίνησε γιὰ τὰ μαστιχοχώρια τῆς Χίου. Τραβοῦσε. Ποῦ; Κι' αὐτὸς δὲν ἤξερε! Σὰν τὸ κυνηγημένο ἀγρίμι τοῦ βουνοῦ, ἔτρεχε γιὰ νὰ βρῆ καταφύγιο. Τὸ βρῆκε. Ἕνας χωρικὸς τοὺς ἔκρυψε ὅλους στὸ σταῦλο τοῦ σπιτιοῦ του. Κι' ἦταν καιρός, γιατὶ σὲ λίγο ἡ πόλις τῆς Χίου εἶχε παραδοθῆ στὶς φλόγες καὶ στὴ σφαγή!... Ὁ γιατρὸς Συγγρὸς μιὰ νύχτα βγῆκε γιὰ τὸ παράλιο. Εἶχε σκοπὸ νὰ νοικιάση ἕνα καΐκι καὶ νὰ φύγη γιὰ κάποιο νησί! Μέρες τὸν περίμεναν στὸν κρυψῶνα τους οἱ δικοί του. Μ' αὐτὸς δὲν φαινόταν. Κι' ἕνα γλυκοχάραμα τ' Ἀπριλίου τοῦ 1821 ἀποφάσισαν τὴν ἔξοδο. Θὰ πήγαιναν νὰ βροῦν τὸ γιατρό. Στὸ δρόμο τοὺς συνάντησαν οἱ Τοῦρκοι. Τοὺς ἔπιασαν. Τοὺς δυὸ ἄνδρες τοὺς πετσόκοψαν. Τὴ γυναῖκα τοῦ Συγγροῦ τὴν πῆραν, ὄμορφη καὶ νέα καθὼς ἦταν, γιὰ σκλάβα καὶ τὴν πεθερά, τὴν Κυρία Νομικοῦ, τὴν ἔδιωξαν ἀφοῦ τῆς πῆραν ὅλα ὅσα εἶχε μαζί της. Μόνον ποὺ ἡ κυρὰ Νομικοῦ εἶχε φροντίσει νὰ θάψη κοντὰ στὸ σπίτι ποὺ τὴν εἶχαν φιλοξενήσει ἀρκετὰ τάλληρα!...

Σὰν τρελλὴ ἡ μητέρα τοῦ Συγγροῦ ξαναγύρισε στὴ πόλι Χιό. Τὸ σπίτι της εἶχε καῆ. Τράβηξε ὅμως γιὰ κάποιο ἀπὸ τὰ προξενεῖα, τὰ μόνα σπίτια ποὺ οἱ Τοῦρκοι εἶχαν σεβασθῆ. Μὲ ἐνέργειες τοῦ προξένου ἐλευθερώθηκε ἡ Συγγροῦ, ἀφοῦ πληρώθηκε πανάκριβα. Καὶ στὸ τέλος ὅλοι μαζί, ὁ Συγγρός, ἡ γυναῖκα του, ἡ πεθερά του, ἀπένταροι σχεδόν, βρέθηκαν στὴ Μύκονο!... Ἀπὸ περιπέτειες σὲ περιπέτειες, ἀπὸ φτώχεια σὲ φτώχεια, ἀπὸ κακομοιριὰ σὲ κακομοιριά, ὁ Συγγρὸς φτάνει ρακένδυτος στὴν Πόλι!...

Ἐκεῖ γεννιέται στὰ 1830 πιὰ κι' ὁ Ἀνδρέας Συγγρός, ὁ μετέπειτα μεγάλος ἐθνικὸς εὐεργέτης, γόνος δυὸ Χίων βαθυπλούτων, ποὺ κατάντησαν στὸ τέλος ρακένδυτοι!...

Ἀπὸ τὴν Πόλι ὁ Συγγρὸς ποὺ γίνηκε γιατρὸς ἰδιαίτερος τοῦ Σουλτάνου καὶ δὲν θέλησε νὰ τὸν ἀκολουθήση στὸ Ρωσσοτουρκικὸ πόλεμο, ἀναγκάστηκε νὰ φύγη καὶ στὸ τέλος βρέθηκε ἐγκατεστημένος στὴν Ἄνδρο, ὅπου καὶ ὁ Ἀνδρέας Συγγρὸς πῆρε τὰ πρῶτα του μαθήματα κοντὰ στὸν Θεόφιλο Καΐρη...

Ἀπὸ δῶ ἀρχίζει ἡ μεγάλη σταδιοδρομία τοῦ Ἀνδρέου Συγγροῦ. Στὴ Σῦρο συμπληρώνει τὶς σπουδές του. Καὶ στὸ τέλος στὴν Κωνσταντινούπολι βρίσκεται γιὰ νὰ δουλέψη. Μόλις ἀποβιβάζεται στὴν πόλι τῆς γεννήσεώς του ὁ Ἀνδρέας Συγγρός, ὁ μεγαλείτερος ἀδελφός του τοῦ δίνει τὶς συμβουλές:

—Ὑπομονή, ποδάρια καὶ ὀλίγαι φωναί!

Καὶ τοῦ ἐξήγησε:

—Πρέπει ν' ἀκοῦς ἀγογγύστως ὄχι μόνον ὅσα δὲν ξέρεις, ἀλλὰ κι' ἐκεῖνα ποὺ θὰ ξέρης καλλίτερα ἀπὸ τὸν προϊστάμενό σου. Ἀκολούθει με, ἄκουε καὶ σιώπα!...

Οἱ συμβουλὲς αὐτὲς στάθηκαν γιὰ τὸν Συγγρὸ νόμοι, κι' ἐπέτυχε στὴ ζωή του. Ὁ ἀδελφός του προέβλεπε τὸ μέλλον του. Στὸ γραφεῖο τοῦ Νικολάου Δαμιανοῦ γίνηκε σιγὰ-σιγὰ προϊστάμενος. Ἵδρυσεν ἐπιχειρήσεις στὴν Πόλι, στὴν Ἀθήνα, στὸ Παρίσι. Βαθύπλουτος κατάντησε... Μὰ ποτὲ δὲν λησμονοῦσε ὅτι ὁ πλοῦτος ἔχει τὶς ὑποχρεώσεις του. Καὶ ἐξώδευεν ἀφειδῶς. Ὁ «Εὐαγγελισμὸς» εἶναι ἔργον του. Βουλευτὴς κατόπιν προσέφερε σοβαρὲς ὑπηρεσίες. Ἔπειτα τὸ Νοσοκομεῖον Συγγροῦ, οἱ φυλακὲς Συγγροῦ, εἶναι ἔργα του. Καὶ πεθαίνοντας στὸ 1899, ἀφῆκεν ὅλη του τὴν περιουσία σὲ ἔργα κοινωφελῆ, στὴν Πόλι καὶ στὴν Ἀθήνα.

Ὁ Ἀνδρέας Συγγρός, σὲ ἡλικία 70 περίπου χρόνων, ἀφῆκε τὸν κόσμο τῶν ζώντων ἤρεμος καὶ γαλήνιος. Μέσα ἀπὸ τὶς φουρτοῦνες μιᾶς οἰκογενείας, ποὺ ἡ μοῖρα τὴν χτυπάει ἀλύπητα, βγαίνει ἀποφασισμένος γιὰ τὴ νίκη στὴ ζωὴ καὶ νικάει.

Καὶ δικαιοῦται ἔτσι στὴ δύσι τοῦ βίου του νὰ φωνάξη: «Ὁ βίος μου ὑπῆρξε πολυκύμαντος· ἀπὸ τοῦ μηδενὸς σχεδὸν ὁρμηθεὶς καὶ εἰσελθὼν εἰς τῆς ζωῆς τὴν πάλην, θείᾳ συνάρσει ἠδυνήθην νὰ παλαίσω ἐπιτυχῶς καὶ νὰ φθάσω ἐκεῖ ὅπου οὐδέποτε εἶχον φαντασθῆ κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ σταδίου μου».

Ἄγγελος Μεταξᾶς

Οἱ Σαρακατσαναῖοι

Τὰ πιὸ ψηλὰ βουνὰ τῆς Ἑλλάδος εἶναι γεμᾶτα ἀπὸ Σαρακατσάνους ποὺ λέγονται καὶ Καρακατσᾶνοι. Νομάδες ποιμένες ἀπὸ ἀνέκαθεν θεωροῦν πατρίδα των τὰς βουνοκορυφάς. Τὸ καλοκαῖρι στήνουν τὰ καλυβόσπιτά των καὶ τὰς σκηνάς των στὰ βουνά, τὸν χειμῶνα στρατοπεδεύουν στοὺς κάμπους. Ζοῦν ἀπὸ τὴν δουλειὰ τῆς προβατοτροφίας. Γίδια ἔχουν λιγοστά. Τρέφουν ὅμως καὶ πολλὰ ἄλογα.

Κανεὶς δὲν ξεύρει ἀπὸ ποῦ πρωτοῆλθαν οἱ Σαρακατσᾶνοι. Οὔτε ξεύρουν πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ποῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ἂν τοὺς ἐρωτήσετε θὰ σᾶς ποῦν: «Στὸ κλαρί». Γιατὶ ζοῦν σὲ καλύβες καὶ γιατὶ δὲν μένουν στὸ ἴδιο μέρος καὶ γιατὶ δὲν ἀπέκτησαν σπίτια ὡς τώρα.

Εἶναι ὅμως φανατικώτατοι Ἕλληνες. Μόνον ἑλληνικὰ ξέρουν, καὶ οὔτε θέλουν νὰ μάθουν ἄλλη γλῶσσα. Λέγουν δέ: «Ἐμεῖς εἴμεθα οἱ πιὸ γνήσιοι καὶ οἱ πιὸ φανατικοὶ Ἕλληνες. Ὅλοι οἱ παπποῦδες μας ἐπολεμοῦσαν γιὰ τὴν πατρίδα· παντρευόμαστε μεταξύ μας οἱ Σαρακατσᾶνοι, καὶ ἔτσι βαστοῦμε καθαρὴ τὴ γενιά μας».

Περισσότεροι Σαρακατσᾶνοι βρίσκονται στὴν Ἤπειρο. Ὅλα τὰ βουνὰ τῆς Ἠπείρου τὸ καλοκαῖρι γεμίζουν ἀπὸ αὐτούς. Ἀνεβαίνουν καὶ βόσκουν τὰ πρόβατά των στὸ Γράμμο ποὺ ἔχει ὕψος 2.520 μέτρα, στὸ Πάπιγγο ποὺ ἔχει ὕψος 2.480 μ., στὸ Μητσικέλι, στὸν Τόμαρο, στὰ Τζουμέρκα, στὸ Περιστέρι καὶ σὲ ἄλλα βουνά. Τὸν χειμῶνα κατεβαίνουν καὶ ξεχειμάζουν στὸν κάμπο τῆς Πρεβέζης, στὸν κάμπο τῆς Ἄρτας καὶ τῆς Φιλιππιάδος καὶ φθάνουν ὡς τὸ Βάλτο καὶ τὸ Ξηρόμερο τῆς Αἰτωλοακαρνανίας.

* * *

Ὅπου καὶ ἂν βρεθοῦν οἱ Σαρακατσᾶνοι εἴτε εἰς τὴν Ἤπειρο, εἴτε εἰς τὴν Μακεδονία, εἴτε εἰς τὴν Θράκη, εἴτε εἰς τὴν Θεσσαλία καὶ τὴν Στερεὰ Ἑλλάδα, εἴτε στὴν Ἀττική, εἴτε στὴν Ἀργολίδα, ἔχουν τὴν ἴδια διάλεκτο. Μιλοῦν ὅπως καὶ οἱ Ἠπειρῶται. Γι' αὐτὸ πιστεύουν οἱ Σαρακατσᾶνοι πὼς ἡ ἀρχικὴ των πατρίδα ἦτο ἡ Ἤπειρος, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐσκόρπισαν. Λέγουν λοιπὸν οἱ Σαρακατσᾶνοι: ἐ δ ώ σ α μ α ν, ἐ φ ά γ α μ α ν, ἤ π ι α μ α ν, ἐ χ ο ρ τ ά σ α μ α ν κλπ. Ἔτσι μιλοῦν καὶ οἱ Ἠπειρῶται, ἰδίως οἱ κάτοικοι τοῦ Ζαγορίου. Καὶ οἱ Σαρακατσᾶνοι ποὺ μένουν στὴν Θεσσαλία, πάλι ἔτσι κλίνουν τὰ ρήματα: Ἐ δ ώ σ α μ α ν, ἐ φ ά γ α μ α ν κλπ. Οἱ Θεσσαλοὶ ὅμως χωρικοὶ λέγουν: «Ἐδωσάμεν, ἐφαγάμεν, ἐπιάμεν», ἐνῷ οἱ κάτοικοι τῆς ἄλλης Ἑλλάδος λέγουν: Ἐδώσαμε, ἐφάγαμε, ἐχορτάσαμε καὶ δώσαμε, φάγαμε, χορτάσαμε. Αὐταὶ αἱ γλωσσικαὶ διαφοραὶ μᾶς ὁδηγοῦν νὰ εὕρωμε μὲ ποιοὺς συγγενεύουν περισσότερο οἱ Σαρακατσᾶνοι. Βρίσκομε δὲ ὅτι περισσότερο συγγενεύουν μὲ τοὺς Ἠπειρώτας. Μάλιστα οἱ Σαρακατσᾶνοι τονίζουν πολλάκις τὰ ρήματα εἰς τὴν προ-προπαραλήγουσαν, αὐτὸ δὲ δὲν παρατηρεῖται εἰς ἄλλους Ἕλληνας. Λέγουν λοιπὸν τοὺς ἔδωσαμαν, ἔφαγαμαν. Ἀκόμη δὲ τονίζουν τὰ ρήματα καὶ εἰς τὴν προ-προ-προπαραλήγουσαν ὅταν τὸ ρῆμα εἶναι μὲ πολλὰς συλλαβάς. Ἔχορταισαμαν, ἔπαραδωσαμαν, ἔβοσκησαμαν. Τὸ α τὸ ἐσυνήθιζαν πολὺ καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες Δωριεῖς.

Ἡ φορεσιά των εἶναι ἡ φουστανέλλα. Παλαιότερα ὅλοι ἐφοροῦσαν φουστανέλλα. Τώρα ὅμως ἄρχισαν καὶ νὰ τὶς βγάζουν οἱ πιὸ νέοι.

Εἶναι καθαρώτατοι, ὡραῖοι, ὑψηλόσωμοι οἱ πιὸ πολλοί, ξανθοὶ οἱ πιὸ πολλοί, μὲ εὐθυτενῆ σώματα καὶ μὲ γαλανὰ συνήθως μάτια. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ μελαχροινοὶ ὀλιγώτεροι. Ἄλλη δουλειὰ δὲν ἔχουν ἀπὸ τὸ βόσκημα τῶν προβάτων, αἱ δὲ γυναῖκες γνέθουν καὶ ὑφαίνουν μάλλινα. Ἡ περιουσία των εἶναι τὰ πρόβατα καὶ λιγοστὰ γίδια καὶ ἄλογα. Ἀλλὰ τὰ πρόβατα εἶναι ὁ κυρίως πλοῦτος των.

Ὑπάρχουν καὶ Σαρακατσᾶνοι μεγάλοι τσελιγκάδες, μὲ δύο καὶ μὲ τρεῖς χιλιάδες πρόβατα.

Ἂν καὶ εἶναι σὲ ὅλη τὴν στεριανὴ Ἑλλάδα πολλοὶ Σαρακατσᾶνοι, ἐπίθετα πολλὰ δὲν ὑπάρχουν σαρακατσάνικα. Γιατὶ οἱ Σαρακατσᾶνοι μόνο μὲ Σαρακατσᾶνες παντρεύονται ὅπως εἴπαμε. Ἔτσι τὰ ἐπίθετα δὲν αὐξάνονται. Μεγάλαι οἰκογένειαι καὶ γένη σαρακατσάνικα εἶναι οἱ Βαγγέληδες, οἱ Τζουμάνηδες, οἱ Παλαμηδαῖοι, οἱ Βελεντζαῖοι, οἱ Μπρουντζαῖοι ἢ Πρεντζαῖοι, οἱ Νασταῖοι, οἱ Σπανοβαγγελαῖοι.

Σαρακατσᾶνοι πολλοὶ βρίσκονται καὶ στὴν Ἀττική. Στὴν Πάρνηθα, στὴν Πεντέλη, στὸν Ὄλυμπο τοῦ Λαυρίου, στὰ χωριὰ τῶν Μεσογείων, στὸν Μαραθῶνα. Τὰ τελευταῖα ὅμως χρόνια ἔγιναν μόνιμοι κάτοικοι οἱ περισσότεροι καὶ ἐνεγράφησαν στοὺς κοινοτικοὺς καταλόγους τῶν χωριῶν τῆς Ἀττικῆς. Πρὶν δὲν ἐγράφοντο σὲ κανένα κατάλογο, καὶ οὔτε ἐπήγαιναν στρατιῶται. Ἐν καιρῷ πολέμου ὅμως οἱ περισσότεροι κινούμενοι ἀπὸ ὑπέρτατον πατριωτισμὸ ἐπήγαιναν ἐθελονταί. Σήμερα δὲ εἰς τὰ σύνορά μας τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης οἱ Σαρακατσᾶνοι καὶ οἱ Πόντιοι Ἀκρῖται εἶναι οἱ πιὸ ἡρωϊκοὶ πληθυσμοί.

* * *

Φιλόξενοι καὶ εὐφυέστατοι οἱ Σαρακατσᾶνοι, περιποιοῦνται τὸ καλοκαῖρι στὰς καλύβας των ποὺ εἶναι ἀπὸ κλαδιὰ τοὺς ὀρειβάτας καὶ τοὺς κυνηγούς. Ὅσοι ὀρειβάται ἔχουν ἀνεβῆ στὸν Παρνασσὸ ποὺ ἔχει ὕψος 2.457 μέτρα, στὸν Τυμφρηστὸ ποὺ ἔχει ὕψος 2.315 μέτρα, στὴν Γκιῶνα ποὺ ἔχει ὕψος 2.510 μέτρα, στὸν Ὄλυμπο ποὺ ἔχει ὕψος 2.918 μέτρα, στὸν Ἄθω ποὺ ἔχει ὕψος 2.032 μέτρα, στὸ Βέρμιον ποὺ ἔχει ὕψος 2.061 μέτρα, στὴν Ροδόπη τῆς Θράκης ποὺ ἔχει ὕψος 1.825 μέτρα καὶ σὲ ἄλλα ἄπειρα βουνὰ ἔχουν γνωρίσει τὴν φιλοξενία καὶ τὴν ἐξυπνάδα καὶ τὸν πατριωτισμὸ τῶν Σαρακατσάνων.

Ἡ Πελοπόννησος ἔχει λιγοστοὺς Σαρακατσάνους. Ἔχουν πιάσει ὅμως αὐτοὶ τὸ ὑψηλότερο βουνὸ τῆς Πελοποννήσου, τὴν Κυλλήνη ἢ Ζήρια, ποὺ ἔχει ὕψος 2.375 μέτρα. Ἐκεῖ στήνουν τὸ καλοκαῖρι τὰς καλύβας των. Ἐν τούτοις οἱ Βαλτετσιῶται ποιμένες, ποὺ τὸ καλοκαῖρι ἀνεβαίνουν στὸ ὀρεινότατο Βαλτέτσι, ποὺ εἶναι εἰς τὸ κέντρον σχεδὸν τῆς Πελοποννήσου καὶ τὸν χειμῶνα φέρνουν τὰ πρόβατά των στοὺς κάμπους τῆς ἀνατολικῆς καὶ

(Ἡ συνέχεια στὴ σελίδα 616)

Ἀπὸ τὴ Βυζαντινὴ Ἐποποιΐα

ΜΕ ΤΟ ΝΙΚΗΦΟΡΟ ΦΩΚΑ

ὑπὸ : Μ. ΑΝ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἴσως ἀγρυπνοῦσε κάποιος στὴ βίγλα τῆς πόρτας, μὰ κι αὐτὸς θἄχε τὴν προσοχή του γυρισμένη κατὰ τὸ δάσος καὶ τὸ περιγιάλι... Γιὰ ποιὸ λόγο νὰ χάση τὸν ὕπνο του κοιτάζοντας τὸν αὐλόγυρο;

— Γιατὶ ὄχι τώρα ἀμέσως;

Τὸ πρωῒ ὡς ποὺ νὰ πάρουν εἴδηση οἱ πατέρες πὼς λείπει, αὐτὸς θὰ βρισκότανε μακριά. Ἐξ ἄλλου τὸ φῶς ἦταν τόσο ζωηρὸ ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ κινηθῆ μ' ὅλη του τὴν ἄνεση· καὶ μήπως εἶχε δὰ νὰ κάνη τίποτα μεγάλες προετοιμασίες; Τὸ χοντρὸ ξύλο... αὐτὸ ἴσως θὰ τὸν δυσκόλευε λίγο· μὰ ἔλπιζε πὼς στὸ ὑπόγειο ποὺ φύλαγαν τὰ ξύλα θἄβρισκε ὅ,τι τοῦ χρειαζότανε.

Ἐμπρός! Ὁ Γρηγόρης ἔδωσε τὸ σύνθημα.

Ντύθηκε γρήγορα, πῆρε τὰ παπούτσια του στὸ χέρι κι ἀνοίγοντας τὴν πόρτα βρέθηκε σ' ἕνα μακρὺ καὶ στενὸ διάδρομο ποὺ ἔφτανε ἀπὸ τὴ μιὰν ἄκρα ἴσαμε τὴν ἄλλη. Στὴ μιὰ πλευρὰ ἕνα εἰκόνισμα τῆς Παναγίας μικρὸ καὶ μπροστὰ μιὰ καντήλα ἀσημένια ποὺ φώτιζε τόσο, ὅσο ἦταν μπορετὸ νὰ ξεχωρίσης τὶς πόρτες τῶν κελλιῶν στὴν ἀράδα κλειστές... Κάτω ἀπὸ τὸ εἰκόνισμα ἔχασκε σκοτεινὸ τὸ ἄνοιγμα τῆς σκάλας. Προχώρησε, κατέβηκε τὰ σκαλοπάτια σιγὰ προσέχοντας νὰ μὴ τρίξουν τὰ παλιὰ ξύλα καὶ βρέθηκε στὴ μεγάλη τραπεζαρία. Ἐδῶ τὸ φῶς ἔμπαινε ἀπὸ τ' ἀνοιχτὰ παράθυρα... Γύρω γύρω τὰ τραπέζια καὶ οἱ μπάγκοι σὲ σχῆμα Π καὶ στὴ στενότερη πλευρά, σ' ἕνα πατάρι, κάπως ψηλότερα, τὸ κάθισμα τοῦ ἡγουμένου καὶ τῶν γεροντότερων πατέρων.

Τὰ καταπότια ἦσαν τόσο γνωστὰ στὸ Γρηγόρη καὶ τόσο ἁπλὸ καὶ ξεκάθαρο τὸ τί ἤθελε ποὺ ἡ κίνησή του δὲν ἔδειχνε κανένα δισταγμὸ ἢ ἀμφιβολία. Ἄναψε ἕνα κερὶ καὶ κατέβηκε στὸ ὑπόγειο. Οἱ σκιὲς ξύπνησαν στὴ λάμψη τοῦ κεριοῦ καὶ πηγαινοέρχονταν μεγαλωμένες στοὺς τοίχους μαζί του, σὰν πιστὲς δουλεῦτρες, ποὺ σηκώθηκαν ἀξημέρωτα νὰ ἑτοιμάσουν τ' ἀρχοντόπουλο γιὰ τὸ ταξίδι.

Ὤ! δίχως ἄλλο τὸν βοηθοῦσε ἡ μοῖρα του... Ἕνας μεγάλος σωρὸς ἀπὸ ξύλα... κορμοὶ ὁλόκληροι καὶ κλάδοι μὲ τὰ μαραμένα φύλλα τους καὶ θάμνοι ποὺ σκορποῦσαν μιὰ μυρουδιὰ βουνίσια, γέμιζε ὁλόκληρο τὸ ὑπόγειο κι ἀνέβαινε ὡς τὰ χοντρὰ δοκάρια τῆς σκεπῆς... Καὶ νά, ποὺ μόλις ἔσκυψε... ἐκεῖ, μπροστὰ στὰ πόδια του, βρῆκε κιόλας ὅ,τι τοῦ χρειαζότανε· ἕνα κλωνάρι κέδρου μακρὺ ὡς τρία μέτρα καὶ χοντρὸ τόσο, ποὺ λογάριαζε πὼς μποροῦσε νὰ σηκώση τὸ βάρος του, χωρὶς νὰ σπάση.

Ξανανέβηκε προσεχτικά... Ἔσβυσε τὸ κερὶ κι ἀνοίγοντας τὴν πόρτα τῆς τραπεζαρίας βρέθηκε στὴν αὐλὴ ποὺ ράντιζε τὸ φεγγάρι μὲ τὴ χρυσόσκονή του... Ἡ ἐκκλησιὰ στὴ μέση, κάτασπρη, μικρή, συγκεντρωμένη μὲ τὶς τέσσερες φτεροῦγες της γύρω ἀπὸ τὸν ἀψηλὸ τροῦλλο. Νὰ καὶ ἡ γέρικη καστανιά, ὄγκος σκοτεινός, μὲ τὸ πυκνὸ φύλλωμά της... Μὰ ὁ Γρηγόρης τὴν ἔβλεπε μ' εὐγνωμοσύνη σὰ φίλο του ποὺ στέκει ἀκλόνητος στὸ λόγο του καὶ τὴν ὑπόσχεσή του... Ἀποφασιστικὰ τράβηξε πρὸς τὰ ἐκεῖ προχωρῶντας κάτω ἀπὸ τὸ ὑπόστεγο ποὺ σχημάτιζαν τὰ κιόσκια τῶν κελλιῶν καθὼς στηρίζονταν κάτωθε σὲ χοντροὺς κορμούς. Ἴσως ἡ προφύλαξη αὐτὴ ἦταν περιττή, μὰ πρέπει νὰ παίρνη κανεὶς τὰ μέτρα του γιὰ τὸ κάθε ἐνδεχόμενον καὶ στὴν τύχη νὰ μὴ βασίζεται ποτέ! Ἀπὸ τὴν ἄκρη τοῦ ὑπόστεγου ὡς τὸ δέντρο τὸν χώριζε μιὰ ἀπόσταση δεκαπέντε εἴκοσι μέτρων, φωτισμένη ἐντατικὰ ἀπὸ τὸ φεγγάρι. Τὴν πέρασε τρέχοντας.

Ὡς τόσο δυὸ μάτια ποὺ ἀγρυπνοῦσαν κείνη τὴν ὥρα, ψηλὰ ἀπὸ ἕνα κελλί, εἶδαν τὸν ἴσκιο του... μιὰ στιγμή... σ' ἕνα ἀνοιγόκλεισμα. Σύγκαιρα ἀκούστηκαν δυνατὰ χτυπήματα στὴν ἐξώπορτα τοῦ μοναστηριοῦ καὶ φωνές:

—Ἀνοίξτε! Γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ ἀνοίξτε... γρήγορα!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'.

Κουρσάροι

Νὰ τί εἶχε συμβῆ.

Ἀνάμεσα στοὺς πατέρες βρίσκονταν καὶ κάποιος νεώτερος κάπως, ὁ Παφνούτιος. Δούλευε σὲ ξωτάρικες δουλειές, μὰ συχνὰ κατέβαινε καὶ στὴν ἀκρογιαλιὰ νὰ ψαρέψη, γιατὶ ἦταν παλιὸς ναυτικὸς καὶ καταλάβαινε ἀπὸ τὴν ψαρικὴ καὶ τὰ σύνεργά της. Τώρα καὶ δέκα χρόνια εἶχε χτυπήσει ἕνα πρωῒ τὴν πόρτα τοῦ μοναστηριοῦ ζητῶντας προστασία. Ἡ βάρκα του συντρίφτηκε στὰ βράχια, καθὼς εἶπε, κι αὐτὸς μόλις σώθηκε παλεύοντας μὲ τὰ κύματα. Στὰ γένεια του κρέμονταν κιόλας φύκια. Ἔρμος σ' αὐτὸν τὸν κόσμο, κουτούτσικος μὰ καλόκαρδος ὅσο παίρνει, ἔμενε στὸ μοναστῆρι δουλευτὴς καὶ στὸ τέλος γίνηκε καὶ καλόγερος, ὄχι γιατὶ τὸ τραβοῦσε ἡ καρδιά του, μὰ γιατὶ ἔτσι τοῦ πρότειναν κι αὐτὸς δὲν ἔβλεπε τὸ λόγο γιατὶ νὰ μὴ γίνη. Ὡς τόσο ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ποὺ δὲν εἶχε καταφέρει τόσα χρόνια νὰ μάθη μιὰ προσευχὴ σωστά, ἦταν, σύμφωνα μὲ ὅλα τὰ φαινόμενα, ὁ πιὸ ἐκλεκτὸς τοῦ Κυρίου.

Ἄναψε ἕνα κερὶ καὶ κατέβηκε στὸ ὑπόγειο.

Πολλὲς φορὲς καθόταν πάνω σὲ κανένα βράχο καὶ κοίταζε τὴ θάλασσα ὧρες ὁλόκληρες σὰν ὀνειροπαρμένος. Καὶ νὰ τοῦ φώναζαν καὶ νὰ τὸν σκουντοῦσαν ἐκείνη τὴ στιγμὴ δὲν ἔπαιρνε εἴδηση... Ἀπὸ τὰ νερὰ ἀνέβαιναν καπνοὶ κόκκινοι καὶ γαλάζιοι καὶ περιπλέκονταν καθὼς ἀνέβαιναν καὶ σχημάτιζαν μπροστά του διάφορες μορφὲς ἁγίων... Ἀποξεχνοῦσε ὅλα γύρω του καὶ σάμπως κρεμότανε ἀνάμεσα οὐρανοῦ καὶ γῆς στὸ κενὸ ποὺ ἄστραφτε μὲ μιὰ λάμψη τυφλωτική... Ἄλλοτε πάλι ἔβλεπε ὄνειρα τόσο ζωηρά, ποὺ μέσα στὸ μυαλό του συγχίζονταν μὲ τὴν πραγματικότητα σὲ τρόπο ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ ξεχωρίση τί ὠνειρεύτηκε καὶ τί πραγματικὰ εἶχε ζήσει... Ὁ Ἡγούμενος τὸν ἀπόπαιρνε:

«Πρόσεχε», τοῦ ἔλεγε, «τὰ ὄνειρα δὲν ἔρχονται πάντα ἀπὸ τὸ Θεό... Συχνὰ ὁ πειρασμὸς χώνει ἀνάμεσά τους τὴν οὐρίτσα του... Φοβισμένος ἀπὸ τὶς προσευχὲς καὶ τὰ σταυροκοπήματα ὅλη μέρα, κρύβεται στὰ κατάβαθα τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὅταν ἀποκοιμηθοῦμε ἀνεβαίνει ἀθώρητος ὁ Σατανᾶς ἀπὸ τὸν κρυψῶνα του καὶ πλέκει ὀνειροφαντάσματα γιὰ νὰ μᾶς πλανέση... Νὰ μὴν κοιμᾶσαι... Ν'ἀγρυπνᾶς καὶ νὰ προσεύχεσαι».

Ὡς τόσο παρ' ὅλες τὶς προσευχές, τὶς νηστεῖες καὶ τὶς ἀγρύπνιες, τὰ ὄνειρα δὲν ἔπαψαν...

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ λοιπὸν τοῦ συνέβη κάτι παράξενο... Ὕστερα ἀπὸ τ' ἀπόδειπνο, ὅπως ὅλοι οἱ πατέρες, εἶχε τραβηχτῆ καὶ ὁ Παφνούτιος στὸ κελλί του. Ἐκεῖ γονατιστὸς μπροστὰ σ' ἕνα εἰκόνισμα τοῦ Ἄη Νικόλα βάλθηκε νὰ κάνη τὶς συνηθισμένες του μετάνοιες. Ξάφνου — τὸν πῆρε ἄραγε ὁ ὕπνος χωρὶς νὰ τὸ καταλάβη καταβλημένος καθὼς ἦταν ἀπὸ τὴν κούραση καὶ τὴν ἀγρύπνια; Ἔγινε θαῦμα; Ὁ ἀγαθὸς Παφνούτιος πίστευε τὸ δεύτερο... Ξάφνου λοιπὸν τὸ πρόσωπο τοῦ Ἄη Νι-

κόλα μὲ τὰ μακριὰ ψαρὰ γένεια μεγάλωσε, πῆρε ζωὴ κι ἄρχισε νὰ κουνάη τὰ χείλη... Τὰ φρύδια του ἔσμιξαν μὲ θυμὸ καὶ κάτω ἀπ' αὐτὰ δυὸ μάτια σὰν ἀναμμένα, τὸν κοίταζαν ἐπίμονα.

«Τί ἔκανα;» ἀναρωτήθηκε ὁ Παφνούτιος καὶ ἐξέταζε τὰ βάθη τῆς συνειδησής του, μὰ καμμιὰ ἀπόκριση δὲν ἔπαιρνε.

Τὸ πρόσωπο τοῦ Ἄη Νικόλα πλησίασε ἀκόμα περισσότερο σὲ τρόπο ποὺ ἔνοιωσε ἀνάερα τὰ γένεια του νὰ τὸν ἀγγίζουν.

— Σήκω, τοῦ φώναξε μὲ μιὰ φωνὴ ποὺ ἀντήχησε σὰ βροντὴ μέσα στὸ κελλί... Σήκω καὶ κοίταξε κατὰ τὴ σπηλιὰ τοῦ Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτη.

Ἀλήθεια ἡ σπηλιὰ αὐτὴ φαινόταν ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ κελλιοῦ του, ἀκριβῶς ἀπέναντι, σὲ μιὰ γυμνὴ ἀπρόσιτη βουνοκορφή. Τώρα καὶ δυὸ αἰῶνες εἶχε ἀσκητέψει ἐκεῖ ὁ ὅσιος Πέτρος· ἔτρωγε — καθὼς λέει ἡ παράδοση — τσουκνίδες καὶ ἄλλα ἄγρια χόρτα καὶ πενήντα ὁλόκληρα χρόνια δὲν εἶχε δεῖ ἀνθρώπου πρόσωπο, ὡς που κάτι κυνηγοὶ τρέχοντας πίσω ἀπὸ ἕνα πληγωμένο ζαρκάδι τὸν βρῆκαν στὰ στερνά του πιά, καὶ τὸν μετακόμισαν στὴ μονὴ ὅπου καὶ πέθανε...

Ὁ Παφνούτιος τινάχτηκε ἀπάνω τρέμοντας ὁλόκληρος καὶ μ' ἕνα πήδημα βρέθηκε στὸ παράθυρο.

Τί παράξενο! Μιὰ μεγάλη φωτιὰ λαμπάδιαζε ἐκεῖ πάνω!! Ποιὸς νὰ τὴν ἄναψε; Κανεὶς δὲν ἀνέβαινε ἐξὸν ἀπὸ μερικοὺς προσκυνητές, ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρό, γιατὶ τὄχαν τάμα. Ὡς τόσο αὐτοὶ περνοῦσαν πάντα ἀπὸ τὸ μοναστήρι εἴτε γιὰ νὰ κονέψουν μιὰ βραδυά, εἴτε γιὰ νὰ ζητήσουν πληροφορίες.

Ἡ πρώτη του σκέψη ἦταν νὰ τρέξη στὸν ἡγούμενο.

«Μὰ ἂν ὅλ' αὐτὰ» σκέφτηκε «εἶναι καινούργια παιχνίδια τοῦ πειρασμοῦ; Τί ὑποδοχὴ θὰ μοῦ κάνη, ποὺ τὸν ἀνησύχησα τέτοιαν ὥρα;».

Ἔστεκε λοιπόν, βλέποντας τὴ φωτιὰ ποὺ ὁλοένα δυνάμωνε, ἀναποφάσιστος καὶ ὡς τόσο ἀνήσυχος, γιατὶ ἦταν βέβαιος πὼς κάτι ἐξαιρετικὸ θὰ συνέβαινε.

Σ' αὐτὴν τὴν ψυχικὴ κατάστασι βρισκόταν, ὅταν μὲ τὴν κόχη τοῦ ματιοῦ του πῆρε τὸν Γρηγόρη ἢ καλύτερα ἕναν μαῦρο ἴσκιο μὲ ἀπροσδιόριστο σχῆμα, ποὺ ξεκόλλησε ἀπ' τὸν τοῖχο τοῦ μοναστηριοῦ καὶ κυλῶντας σὰν μπάλλα — ἔτσι τοῦ φάνηκε — μὲ μιὰν οὐρὰ πίσω, χάθηκε στὸν σκοτεινὸ ὄγκο τῆς καστανιᾶς.

— Κύριε ἐλέησον, εἶπε καὶ ἔκανε περίτρομος τὸ σταυρό του.

Ἀκολούθησαν τὰ δυνατὰ χτυπήματα στὴν ἐξώθυρα καὶ οἱ φωνές. Τὸ μοναστήρι ἀναστατώθηκε. Ὁ πορτιέρης, κατὰ διαταγὴ τοῦ ἡγουμένου, ἄνοιξε καὶ νά! χύθηκε μέσα ἕνας ἀσκητής, φωνάζοντας, ἀγριεμένος ἀπὸ τὸν τρόμο καὶ τὴν κούραση, μὲ μακριὰ ἄσπρα γένεια που ἔφταναν ἴσαμε τὴ μέση του, ἀναστατωμένος, κουρελιάρης καὶ ξυπόλητος.

— Κουρσάροι! ξεμπάρκαραν κουρσάροι... Εἶδα καμμιὰ κοσαριὰ ν' ἀνεβαίνουν τὰ βράχια κατὰ τὸ δάσος... Ἀμπαρῶστε τὶς πόρτες... φύγετε!

(Ἀκολουθεῖ)

Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ὁ Χρυσόστομος γεννήθηκε στὴν Ἀντιόχεια τῆς Συρίας τὸ 347 μ. Χ. Ὁ πατέρας του Σεκοῦνδος ἦταν στρατηγὸς στὸν αὐτοκρατορικὸ στρατό· ἡ μητέρα του Ἀνθοῦσα μετὰ τὴν γέννησι τοῦ Ἰωάννου ἔμεινε χήρα. Ἀπ' αὐτὴν παίρνει τὶς πρῶτες θρησκευτικὲς ἐντυπώσεις καὶ ἀπ' τὴν παιδική του ἡλικία προοδεύει καλλιεργῶντας τὸ σπουδαῖο του πνεῦμα γιὰ νὰ ἀσπασθῆ τὸν Χριστιανισμό. Σὲ λίγο ὅμως ἔρχεται σὲ μοναστήρι κοντὰ στὴν Ἀντιόχεια καὶ ἔπειτα σὲ κάποιο σπήλαιο ὅπου ἔμαθε ἀπὸ μνήμης ὅλη τὴν Π. καὶ Ν. Διαθήκη. Ἐπειδὴ ὅμως ἐδῶ μέσα ἔχασε τὴν ὑγεία του ἀναγκάζεται νὰ ἔλθη στὴν Ἀντιόχεια καὶ νὰ γίνη διάκονος τὸ 381 ἀπ' τὸν Μελέτιο, καὶ ὕστερα πρεσβύτερος (386) ἀπ' τὸν διάδοχο τοῦ Μελετίου Φλαβιανό. Τόσο δὲ ἔγινε ξακουστὸς ὡς ἱεροκήρυκας, ὥστε ὅταν ἀπέθανεν ὁ Νεκτάριος ποὺ ἦταν ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ἐξελέγη γιὰ νὰ τὸν διαδεχτῆ ἀπ' τὸν Εὐτρόπιο ποὔταν ὑπουργὸς τοῦ Αὐτοκράτορα Ἀρκάδιου.

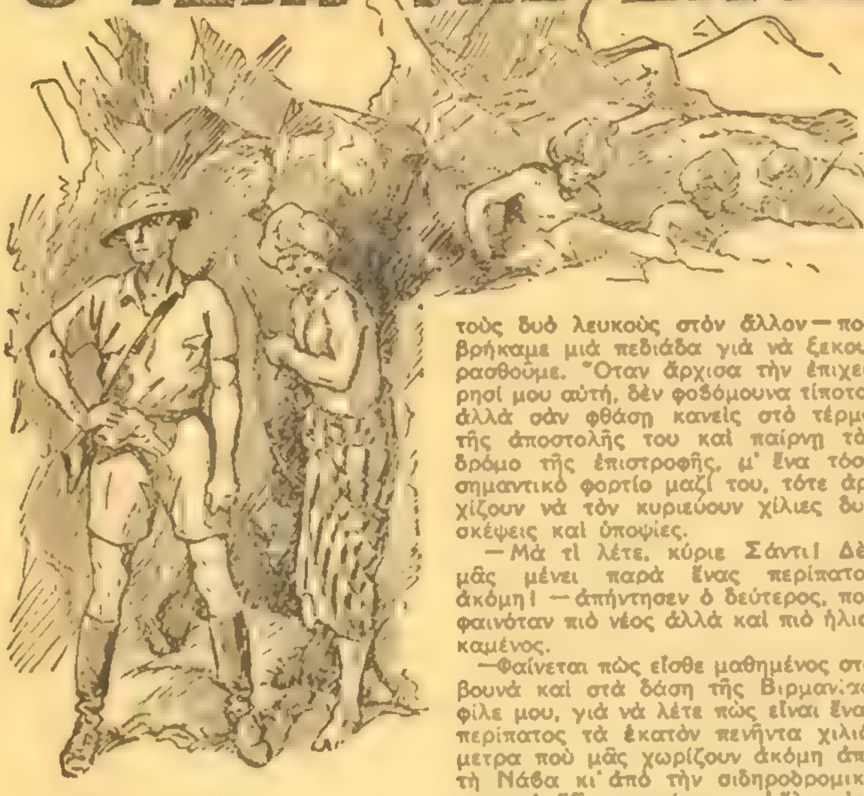
Ὁ Εὐτρόπιος ἦταν ἄσωτος, ὁ δὲ Χρυσόστομος ἀναγκάστηκε νὰ τὸν σώση κάτω ἀπ' τὴν σκέπη τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Τριβιγίλδιος ὁ Ὀστρογότθος, ὕστερα ἀπὸ τὴν προδοσία τοῦ Καινᾶ ποὺ ἦταν αὐτοκρατορικὸς στρατηγός, ἀπειλεῖ τὴν Κωνσταντινούπολι καὶ ζητεῖ ἀντάλλαγμα τὴν κεφαλὴ τοῦ Εὐτρόπιου. Καὶ ἐνῷ ἔντρομος τρέχει ἕρποντας πρὸς τὸ ἱερὸ τῆς Μητρόπολης ὁ Χρυστόστομος τὸν σώζει μὲ τὴν εὐγλωττία του ἐπάνω στὸν ἄμβωνα. Μὲ τοὺς λόγους του ἤλεγχε τὰς καταχρήσεις. Ἦταν ἀπότομος καὶ ὁρμητικὸς στὰ διαβήματά του. Πολλοὶ ἀπ' τοὺς κοσμόφρονες μοναχοὺς καὶ κληρικοὺς ἀκόμη καὶ πολλοὶ ἀπ' τοὺς ὑπουργοὺς τὸν ἐχθρεύοντο μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν Αὐτοκράτειρα Εὐδοξία, πρῶτον γιὰ τὸν τρόπο τὸν λιτὸ τῆς ζωῆς του καὶ δεύτερο γιατὶ τὰ χρήματα ἢ καλύτερα τὰ εἰσοδήματα τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου τὰ ἔδινε στοὺς φτωχούς. Στὴν Αἴγυπτο γεννιέται τώρα ἔρις μεταξὺ τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Θεόφιλου καὶ τῶν μοναχῶν ἐκ Νιτρίας ποὺ ὠργίαζον. Ἀπ' αὐτοὺς τρεῖς ἦταν ἀπ' τὸ αὐτὸ σπίτι καὶ ὠνομαζόντουσαν μακροὶ ἀδελφοὶ τοὺς ὁποίους ὁ Θεόφιλος καταδιώκει καὶ ἀφορίζει. Αὐτοὶ φεύγουν στὴν Κωνσταντινούπολι καὶ ζητοῦν τὴν προστασία τοῦ Χρυσόστομου καὶ τῆς Αὐτοκράτειρας. Ὁ Θεόφιλος ὅμως μὲ τέχνη πείθει τὸν ἐπίσκοπο Κύπρου Ἐπιφάνιο καὶ ἄλλους ἀντιπάλους τῆς ἰδέας τοῦ Ὠριγένη ἱεράρχες νὰ παραδεχτοῦν στὴν Σύνοδο ὅτι ὁ Χρυσόστομος δεχότανε αἱρετικούς. Ἡ Εὐδοξία, ποὺ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε καλέσει τὸν Θεόφιλο νὰ ἀπολογηθῆ γιὰ τὴν δίωξι τῶν μοναχῶν, γίνεται φίλη του βλέποντας πὼς μπορεῖ νὰ τὸν κάνη ὄργανο γιὰ τὴν καταστροφὴ τοῦ Χρυσοστόμου. Ἡ Σύνοδος γίνεται σὲ κάποιο χωριὸ τῆς Χαλκηδόνος ποὺ λέγεται Δρῦς (Τσαμλίτσα) ἀπὸ τὴν ὁποία ἡ Σύνοδος ὠνομάστηκε Σύνοδος πρὸς τὴν Δρῦν γιατὶ ὁ λαὸς ἦταν πολὺ ἐρεθισμένος. Μέσα σ' αὐτὴν οἱ συκοφαντίες κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἦσαν ἄπειρες, ἀκόμη πιὸ ἐπιδεικτικὰ ἔφεραν καὶ τὸ ὅτι τὴν φιλοξενίαν ἀθετεῖ μονοσιτίαν ἐπιτηδείων, ὅτι μόνος ἐσθίει ἀσώτως ζῶν, Κυκλώπων βίον. Καὶ γιὰ νὰ ἐξερεθίσουν περισσότερο τὸ πλῆθος εἶπαν πὼς ἦταν Ὠριγενιστής. Ὁ Χρυσόστομος ἀρνήθηκε νὰ παρουσιαστῆ μέχρις ὅτου βγῆκαν ἔξω ἀπ' τὴν Σύνοδο 4 ἐπίσκοποι ἐχθροί του καὶ συνεργοὶ τοῦ Θεοφίλου. Μὲ 45 ψήφους καταδικάζεται σὲ καθαίρεσι. Στὶς ἀρχὲς δὲν ἤθελε νὰ φύγη μὰ ἐπειδὴ ἔμαθε πὼς θὰ γίνη ἐπανάστασις ὑπὲρ αὐτοῦ ἔφυγε.

Ἡ ἐξορία του δὲν κράτησε πολὺ γιατὶ ἕνας τρομερὸς σεισμὸς ποὔταν γιὰ τὸν λαὸ σημεῖο θείας ὀργῆς τὸν ἀναγκάζει νὰ ξανάρθη στὸν θρόνο του. Σὲ δυὸ ὅμως πάλιν μῆνες ξαναεξορίζεται. Οἱ γενόμενες ὅμως τελετὲς καὶ ἐπιδείξεις γιὰ τὴν ἀνέγερσι ἀργυροῦ ὁμοιώματος τῆς Εὐδοξίας στὸν μητροπολιτικὸ ναὸ ἐτάραξαν τοὺς προσκυνητὰς καὶ αὐτὸν τὸν ἀρχιεπίσκοπο ποὺ τὸν ἀναγκάζει νὰ ἐκφωνήση λόγο ἀρχίζοντας μὲ τό: Πάλιν Ἡρωδιὰς μαίνεται, πάλιν ταράττεται... Πάλιν ἐπιζητεῖ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωάννου. Τὴν Τὴν προσβολὴ αὐτὴ δὲν τὴν παραβλέπει ἡ Εὐδοξία, γι' αὐτὸ καὶ καλεῖ νέα Σύνοδο τῶν ἐπισκόπων τῆς Ἀνατολῆς καὶ καταδικάζει τὸν Χρυσόστομο νὰ παραιτηθῆ ἐξορίζοντάς τον σ' ἕνα ἔρημο χωριὸ Κουκουσσόν.

Ὁ χαρακτήρας τοῦ Χρυσοστόμου τώρα φωτίζει πιὸ πολὺ μέσα στὶς δυστυχίες. Ἂν καὶ περνοῦσε μέσα σ' ἕνα νοσηρὸ κλῖμα καὶ ἦταν μέσα σὲ διαρκῆ κίνδυνο τῶν ληστῶν τῆς Ἰσαυρίας, ἔστελνε συχνὰ ἐπιστολὲς γεμᾶτες ἀπὸ πίστι σχεδιάζοντας νὰ διαδώση τὸ Εὐαγγέλιο στοὺς Πέρσες καὶ Γότθους. Οἱ ἄλλες Ἐκκλησίες τώρα γίνονται συμπαθεῖς του καὶ βοηθοί, εἰδικὰ δὲ τῆς Ρώμης ποὔταν ἐπίσκοπος ὁ Ἰννοκέντιος. Αὐτὰ ὅμως ἐρεθίζουν τοὺς ἀντιπάλους του στὴν Κωνσταντινούπολι καὶ τὸ θέρος τοῦ 407 μ. Χ. τὸν διατάζουν νὰ πάη εἰς Πιτυοῦντα τοῦ Πόντου ποὺ ἦταν στὸ τέρμα τοῦ ἀνατολικορρωμαϊκοῦ κράτους. Ἀλλὰ ἀπ' τὴν ὁδοιπορία καὶ ἀπὸ τὸν κόπο κατεβλήθη πολὺ καὶ ἀπέθανε στὸν 60ὸ του χρόνο στὰ Κόμανα τοῦ Πόντου. Οἱ τελευταῖες του λέξεις ἦταν: Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν καὶ ἀφοῦ εἶπε αὐτὰ ἀπέθανε

Χ. Καζούρης

Ο ΤΖΙΜ ΤΗΣ ΣΙΓΚΑΠΟΥΡΗΣ

Ἕνα συναρπαστικὸ ἀνάγνωσμα σὲ λίγες συνέχειες

I

Στὸ παρθένο δάσος.

—Ἄλτ!

Τὸ πρόσταγμα ἀκούστηκε ἀπὸ τὴ μιὰν ἄκρη ὣς τὴν ἄλλη τοῦ καραβανιοῦ κι' ἀμέσως πεζοὶ κι' ὀχήματα στάθηκαν.

Οἱ ἰθαγενεῖς πήδησαν κάτω κι' οἱ δυὸ λευκοὶ ποὺ βρίσκονταν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ καραβανιοῦ, ἐσπρωξαν τ' ἄλογά τους πρὸς τὴν ἀπέραντη πεδιάδα ποὺ εἶχαν φτάσει καὶ ποὺ συνώρευε μὲ τὴ ζοῦγκλα.

Ὁ ἥλιος ἔπεφτε ἐκείνη τὴν ὥρα καὶ μὲ τὶς πορφυρένιες του ἀχτῖδες χρύσωνε τὶς πανύψηλες κορυφὲς τῶν δένδρων τοῦ παρθένου δάσους.

—Ἐμπρός, Σαρόγκ!—φώναξε ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δυὸ λευκοὺς—ἂς προχωρήσουν τὰ ὀχήματα καὶ νὰ σχηματίσουν ἕνα κύκλο!

Τὴν ἴδια στιγμὴ ἀκούστηκαν φωνὲς ποὺ ἀμέσως πνίγηκαν μέσα σὲ οὐρλιάσματα, μουγκρίσματα καὶ σφυρίγματα. Κανεὶς ὅμως δὲν ἀνησύχησε. Μέσα στὰ ὀχήματα, ποὺ τὰ ἔσερναν μεγαλόσωμα βώδια, φυλακισμένες σὲ γερὰ κλουβιά, φτιαγμένα ἀπὸ σιδερένιες βέργες καὶ ἰνδικὰ καλάμια, βρίσκονταν τίγρεις καὶ πάνθηρες, οἱ ὁποῖοι, ὕστερα ἀπὸ τὸ ἐνοχλητικὸ τράνταγμα τοῦ ταξειδιοῦ, κατάλαβαν πὼς εἶχε φτάσει ἡ ὥρα νὰ σταθῆ τὸ καραβάνι γιὰ νὰ ξεκουρασθῆ κι' ἄρχισαν νὰ ἐπαναστατοῦν προσπαθώντας ν' ἀνακτήσουν τὴν ἐλευθερία τους. Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγο, κάπου-κάπου, οἱ ἰθαγενεῖς, χρησιμοποιῶντας μακριὰ κοντάρια, ἐτιμωροῦσαν τὰ πιὸ ἀγριεμένα θηρία.

—Εἴχαμε τύχη—εἶπε ὁ πρῶτος ἀπὸ τοὺς δυὸ λευκοὺς στὸν ἄλλον—ποὺ βρήκαμε μιὰ πεδιάδα γιὰ νὰ ξεκουρασθοῦμε. Ὅταν ἄρχισα τὴν ἐπιχείρησί μου αὐτή, δὲν φοβόμουνα τίποτα, ἀλλὰ σὰν φθάση κανεὶς στὸ τέρμα τῆς ἀποστολῆς του καὶ παίρνη τὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς, μ' ἕνα τόσο σημαντικὸ φορτίο μαζί του, τότε ἀρχίζουν νὰ τὸν κυριεύουν χίλιες δυὸ σκέψεις καὶ ὑποψίες.

—Μὰ τί λέτε, κύριε Σάντι! Δὲν μᾶς μένει παρὰ ἕνας περίπατος ἀκόμη! —ἀπήντησεν ὁ δεύτερος, ποὺ φαινόταν πιὸ νέος ἀλλὰ καὶ πιὸ ἡλιοκαμένος.

—Φαίνεται πὼς εἶσθε μαθημένος στὰ βουνὰ καὶ στὰ δάση τῆς Βιρμανίας, φίλε μου, γιὰ νὰ λέτε πὼς εἶναι ἕνας περίπατος τὰ ἑκατὸν πενήντα χιλιόμετρα ποὺ μᾶς χωρίζουν ἀκόμη ἀπὸ τὴ Νάβα κι' ἀπὸ τὴν σιδηροδρομικὴ γραμμή. Ἕνας περίπατος μ' ὅλο αὐτὸ τὸ καραβάνι, μ' ἑπτὰ τίγρεις, τέσσαρες πάνθηρες, δυὸ λύκους καὶ δυὸ μικροὺς ἐλέφαντας... τώρα, θὰ σᾶς ἀπαριθμήσω ὅλους τοὺς φυλακισμένους μας... Σαρόγκ — ἐδῶ ὁ λευκὸς δυνάμωσε τὴ φωνή, ἀποτεινόμενος σ' ἕναν ρωμαλέον ἰθαγενῆ μὲ λευκὸ παντελόνι καὶ σαρίκι καὶ μὲ τὴν ἀραβίδα στὸν ὦμο—πρόσεξε ἐκεῖνο τὸ ὄχημα! Ρίξε ἕνα ξύλο κάτω ἀπὸ τὶς ρόδες του.

Οἱ μεταφορεῖς καὶ οἱ φύλακες βοηθοῦσαν τοὺς ὁδηγοὺς νὰ τακτοποιήσουν τὰ ὀχήματα στὴν πεδιάδα. Ὅλοι δούλευαν μὲ τάξι καὶ θὰ μποροῦσε νὰ πῆ κανεὶς ἀμέσως πὼς εἶχαν συνηθίσει σὲ μιὰ πειθαρχία.

—...Ἂς ξαναπάρουμε τὸ θέμα μας. Ἔχω δώδεκα ὀχήματα γεμᾶτα, ἀγαπητὲ Ρινάλντι, καὶ δὲν βλέπω τὴν ὥρα νὰ περάσω τὰ βουνὰ καὶ ν' ἀντικρύσω τὴ Νάβα. Γιὰ πῆτε μου τώρα, στ' ἀλήθεια, περάσατε τρεῖς μῆνες καλὰ ἢ ἄσχημα;

—Θαυμάσια! Κι' εἶμαι βέβαιος, πὼς τὰ ἄρθρα ποὺ θὰ γράψω γι' αὐτὸ τὸ ταξεῖδι θὰ σαγηνεύσουν κάθε ἀναγνώστη τους.

—Σᾶς παρακαλῶ μόνον νὰ μὴν ἀναφέρετε τ' ὄνομά μου, ἢ τοὐλάχιστον νὰ μὴ μοῦ κάνετε ἐπαίνους!

—Θὰ πῶ ὅτι μοῦ σώσατε τὴ ζωὴ ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ Τσίντσουϊν.

—Ἂς ξεπεζέψουμε τώρα...

Μ' ἕνα πήδημα, οἱ δυὸ ἄνδρες κατέβηκαν ἀπὸ τὰ ἄλογά τους—μικρά, ἀλλὰ δυνατὰ καὶ ταχύτατα. Ἕνας ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτες ἔτρεξε κι' ἔπιασε τὰ ζῶα ἀπὸ τὰ λουριά τους καὶ τὰ ὡδήγησε κοντὰ στ' ἄλλα ποὺ βρίσκονταν ἤδη στὸ πότισμα.

Τὰ ὀχήματα εἶχαν ἤδη σχηματίσει ἕναν κύκλο, στὸ κέντρο τῆς πεδιάδος, καὶ λίγο πιὸ μακριὰ εἶχαν στήσει μιὰ σκηνή. Γύρω, οἱ φύλακες—Βιρμανοὶ μικρόσωμοι καὶ δυνατοί, μ' ἔξυπνα πρόσωπα, Ἀνναμῖτες, λιγνοὶ μὲ ἐπιδερμίδα μπρούντζινη, Λαοζιανοὶ καὶ μερικοὶ Μαλαίσιοι—μάζευαν ξύλα καὶ τὰ σώριαζαν γιὰ ν' ἀνάψουν φωτιὲς κι' ἄλλοι ἑτοίμαζαν στρώματα ἀπὸ ξηρὰ φύλλα γιὰ νὰ κοιμηθοῦν.

Τὸ μούγκρισμα τῶν βουβαλιῶν, τὸ χρεμέτισμα τῶν ἀλόγων καὶ τὰ οὐρλιάσματα τῶν θηρίων ἀποτελοῦσαν μιὰ παράξενη καὶ πρωτόγονη μουσική.

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν φυλάκων, ὁ Σαρόγκ, ποὺ ἦταν ἕνας Μαλαίσιος, ἔμπιστος τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ καραβανιοῦ, ἐπλησίασε τὸν κύριό του καὶ τοῦ εἶπε ὅτι ὅλα ἦσαν ἐν τάξει.

—Ἐτοποθέτησες τοὺς φρουρούς;

—Ναί, κύριε. Στὰ σύνορα τῆς πεδιάδος. Θ' ἀγρυπνήσω κι' ἐγὼ ἀπόψε.

—Θάπρεπε νὰ μᾶς συναντήση ὁ ἀρχηγὸς Σούγκ-Μπάο. Ἂν ἔλθη, ὁδήγησέ τον ἀμέσως σὲ μένα. Τώρα, πὲς νὰ ἑτοιμάσουν τὸ φαγητὸ καὶ ν' ἀνάψουν τὶς φωτιές.

Ἡ δύσις ἐκοκκίνισε τὸν οὐρανό. Γιὰ μερικὲς στιγμὲς ξεχύθηκαν παντοῦ φαντασμαγορικὰ χρώματα κι' ὕστερα, σὰν νάπεφτε ἕνα σκοῦρο παραπέτασμα, ὁ οὐρανὸς ἄρχισε νὰ σκοτεινιάζη. Ἀργότερα, σὰν ἄναψαν οἱ φωτιές, ξεχύθηκε στὴν ἀτμόσφαιρα μιὰ μυρωδιὰ ἀπὸ ψημένο κρέας: οἱ ὑπηρέτες ἔψηναν τὸ κυνῆγι τῆς ἡμέρας, ἐνῷ συγχρόνως ἑτοίμαζαν καὶ μεγάλα τσουκάλια μὲ ρύζι. Ὁ Ρουτζέρο Σάντι καὶ ὁ Ἄλντο Ρινάλντι, οἱ δυὸ λευκοί, κάθησαν μπροστὰ ἀπὸ τὴ σκηνή, σὲ δυὸ σκαμνάκια.

Ὁ Σάντι—ποὺ θὰ ἦταν ὣς σαράντα ἐτῶν καὶ τὸ ἔξυπνο καὶ ἡλιοκαμένο πρόσωπό του ἔδειχνε πὼς ἦταν ἄνθρωπος ἐνεργητικὸς καὶ ριψοκίνδυνος—ἔρριξε μιὰ ματιὰ γύρω του.

—Εἶμαι εὐχαριστημένος, Ρινάλντι—εἶπε. Ἡ ἀποστολὴ πῆγε καλά. Ἀλλὰ δὲν τελείωσαν ὅλα. Ἐλπίζω πὼς τὰ θηρία θὰ μπορέσουν ν' ἀντιμετωπίσουν τὴ φυλακή τους. Οἱ παγίδες ἐλειτούργησαν θαυμάσια. Δὲν μὲ ἐξηπάτησαν οἱ ἔμποροι τοῦ Ράγκοον καὶ τοῦ Μαντάλαϋ. Κι' ὕστερα, καθὼς εἴδατε, ἐγὼ προτιμῶ τὰ συστήματα τῶν ἰθαγενῶν. Καμμιὰ φορὰ ἕνα ἄνοιγμα στὴ γῆ καὶ σκεπασμένο μὲ ξηρὰ φύλλα, εἶναι πιὸ ἀποτελεσματικὸ ἀπὸ τὴ σιδερένια παγίδα.

—Εἶδα σπουδαῖα πράγματα κοντά σας, ξαναπάντησεν ὁ φίλος. Πιστεύω πὼς εἶμαι ὁ πρῶτος δημοσιογράφος, ποὺ ἔλαβε μέρος σὲ μιὰ τέτοια ἐπιχείρησι, σὲ ἕνα τέτοιο κυνῆγι ζωντανῶν θηρίων καὶ μάλιστα τόσο ἐπικινδύνων. Κι' εἶμαι ἐξαιρετικὰ εὐχαρι-

θημένος ποὺ μοῦ δόθηκε αὐτὴ ἡ εὐκαιρία... Ἔμαθα μεθόδους καὶ συστήματα, τόσο γιὰ τὴ σύλληψι τῶν θηρίων, ὅσο καὶ γιὰ ὅ,τι χρειάζεται ἕνας ταξειδιώτης ποὺ περνᾶ ἀπὸ ἄγριους λαούς, ποὺ δὲν τὰ φανταζόμουν κἄν.

—Α! εἶμαι βέβαιος, πῶς θὰ τολμούσατε εὐχαρίστως νὰ ἐπισκεφθῆτε μιὰν ἄγνωστη χώρα μὲ μόνη τὴ γραφομηχανή σας καὶ μὲ μιὰ κουβέρτα καὶ δυὸ κιλὰ μπισκότα. Σεῖς οἱ δημοσιογράφοι ξέρετε πῶς πρέπει νὰ ταξειδεύῃ κανεὶς σὲ ἀφιλόξενα μέρη... Χά! Χά! Κι' ὕστερα, χρειάζονται δέκα ἀεροπλάνα καὶ ὁλόκληρη στρατιὰ γιὰ νὰ ψάξουν νὰ σᾶς βροῦν!

Ὁ Ρινάλντι γέλασε.

— Δὲν προσβάλλεσθε, ἀλήθεια; — ἐξηκολούθησεν ὁ Σάντι. Ἐξ ἄλλου ἔχω κάθε δικαίωμα νὰ μιλήσω, γιατὶ ἀπὸ δῶ καὶ εἴκοσι χρόνια κάνω αὐτὴ τὴ δουλειά, ποὺ εἶναι γεμάτη κινδύνους καὶ κόπους. Κι' ὅμως μοῦ ἀρέσει ἐξαιρετικα'...

— Τὸ πιστεύω. Εἶναι τόσον ἐνδιαφέρουσα καὶ συναρπαστικὴ μὲ τὶς ποικιλίες τῆς ζωῆς της...

—Καὶ μὲ τὶς ἱκανοποιήσεις της. Εἶμαι εὐχαριστημένος ποὺ πέρασα τὴν κοιλάδα τοῦ Τσίντουϊν χωρὶς νὰ εὑρεθῶ ἀντιμέτωπος μὲ ἰθαγενεῖς φυλές, μὲ τοὺς πασίγνωστους Τσίν, ποὺ φημίζονται πὼς εἶναι ὁ πιὸ ἐπικίνδυνος λαὸς τῆς Βιρμανίας. Σεῖς ὁ ἴδιος εἴδατε πῶς δὲν συναντήσαμε δυσκολίες...

— Δὲν συνηντήσαμε δυσκολίες; Μὰ τότε γιατὶ ὅλη ἐκείνη ἡ ἐνεργητικότης καὶ ἡ ... διπλωματία;

—Πρέπει νὰ καταλαβαίνετε αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, νὰ ξέρετε ν' ἀποκτᾶτε φίλους. Βλέπετε, τώρα περάσαμε τὴν πεδιάδα καὶ βρισκόμαστε πάλιν κοντὰ στὰ βουνά, ἔχοντας ἐμπρός μας τὴν τελευταία διαδρομὴ τοῦ ταξειδιοῦ μας καὶ θἄπρεπε νὰ βιαστῶ· ἀπεναντίας ὅμως θὰ σταματήσω γιὰ νὰ ἐκτελέσω τὴν ὑπόσχεσι ποὺ ἔδωσα στὸν φύλαρχο. Θὰ τὸν ἀπαλλάξω ἀπὸ μιὰ ἐπικίνδυνη τίγρι. Ἐδῶ λατρεύουν αὐτὸ τὸ θηρίο, κρεμοῦν πινακίδες ἐπάνω στὰ σπίτια γιὰ νὰ τῆς ποῦν τὸ «καλῶς ὥρισες» καὶ τὴν προσκαλοῦν νὰ φάγῃ κανέναν ἄνθρωπο... για νὰ τοὺς φέρῃ γοῦρι. Ὅταν ὅμως ἰδοῦν ὅτι ἡ τίγρις συνήθισε νὰ τοὺς ἐπισκέπτεται, τότε θέλουν ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπ' αὐτήν. Δὲν μποροῦν ὅμως νὰ τὴν σκοτώσουν γιατὶ θὰ διέπρατταν ἱεροσυλία. Ἐγὼ ὅμως ποὺ εἶμαι λευκός, ἠμπορῶ νὰ τὴν σκοτώσω. Ἔτσι λοιπόν, θὰ χάσω δυὸ-τρεῖς ἡμέρες γιὰ τὸ χατῆρι τοῦ Σοὺγκ-Μπάο...

Ὁ Σάντι διέκοψε τὴν ὁμιλία του καὶ στάθηκε ἀκίνητος γιὰ ν' ἀκούσῃ καλλίτερα.

— Τί συμβαίνει;

—Ἕνας πυροβολισμός!... ἀπὸ μακριά. Τὸν ἀκούσατε;

—Ὄχι.

Ὁ Σάντι στάθηκε ἀμφίβολος.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτες ἐπλησίασε φέρνοντας ἕνα τραπέζι κι' ἀκολουθούμενος ἀπὸ ἕναν ἄλλον ποὺ ἀκούμπησε ἐπάνω σ' αὐτὸ μερικὰ πιάτα ἀπὸ ἀλουμίνιο μὲ κρέας ψητό.

Ἄναψαν μιὰ λάμπα καὶ τὴν κρέμασαν ἀπὸ τὴ σκηνή.

—Θὰ μαζέψουμε τὰ κουνούπια, ἐμουρμούρισεν ὁ Ρινάλντι, ἀλλὰ καλλίτερα νὰ βλέπουμε σὰν τρῶμε!

Ὁ Σάντι δὲν ἀπήντησε. Ἀργότερα ὅμως εἶπε:

—Δὲν πιστεύω νὰ μὲ γέλασαν τ' αὐτιά μου... ἄκουσα καλὰ τὸν πυροβολισμό!

—Ἐμπρός, ἄς καθίσωμε στὸ τραπέζι!... — ἐπανέλαβεν ὁ δημοσιογράφος. Θἆναι ὁ Σοὺγκ-Μπάο. Δὲν ἔχει ὅπλα;

—Ἔχει μερικοὺς παληοσύρτες.... Ναί, ἄς φᾶμε. Ἀλλὰ πρῶτα θέλω νὰ δώσω μερικὲς διαταγὲς στὸν Σαρόγκ.

Φώναξε τὸν Μαλαίσιο καὶ τὸν διέταξε νὰ πάῃ, μαζὶ μὲ ἄλλους δυό, ἕνα μίλλι τοὐλάχιστον πρὸς τὴν Ἀνατολὴ καὶ νὰ ἀνιχνεύσῃ τὰ πέριξ.

Ἀλλὰ μόλις εἶχε φύγει ὁ Σαρόγκ, ὅταν οἱ δυὸ λευκοὶ ἄκουσαν φωνὲς σ' ἕνα μέρος τῆς κατασκηνώσεως κι' ἀμέσως πήδησαν ὄρθιοι ἁρπάζοντας τὶς καραμπίνες τους.

Ὁ Σάντι ἔσβυσε τὴ λάμπα κι' ὕστερα ἔτρεξε ἀνάμεσα στὴν κατασκήνωσι διασπείροντας διαταγές.

Τοῦ ἀπήντησεν ὅμως ὁ Σαρόγκ ποὺ ξαναγύριζε. Μπροστὰ στὸ κόκκινο φῶς τῆς φωτιᾶς, ὁ Μαλαίσιος, ἀκολουθούμενος ἀπὸ μερικοὺς ἰθαγενεῖς, εἶχε πλάϊ του ἕναν ἄνθρωπο μὲ εὐρωπαϊκὰ ροῦχα, κοντὰ πανταλόνια, κοντὲς μπότες, ἕνα ἀνοιχτὸ πουκάμισο καὶ μιὰ κάσκα.

— Νὰ ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐπυροβόλησε —εἶπε ὁ Σάντι.

—Ναί... ἀλλὰ εἶναι μιὰ γυναῖκα, ἀπήντησεν ὁ Ρινάλντι.

Ἦταν ἀλήθεια. Τὸ συνηθισμένο κοστοῦμι τῶν λευκῶν ποὺ βρίσκονται στὶς ζοῦγκλες, ἔκρυβε τὸ φῦλον τοῦ ἐπισκέπτου. Τὸ φῶς ὅμως τῆς φωτιᾶς παρουσίασε τὸ πρόσωπο μιᾶς νέας, ποὺ κάτω ἀπὸ τὴν κάσκα της ξέφευγαν χρυσὲς μποῦκλες.

— Ναί, ἀλλὰ εἶναι μιὰ γυναῖκα, ἀπήντησεν ὁ Ρινάλντι.

II

Ἕνας δημοσιογράφος στὴν Βιρμανία.

Ὁ Ἄλντο Ρινάλντι ἀνῆκε σ' ἐκείνη τὴν τυχερὴ κατηγορία δημοσιογράφων, ποὺ γυρίζει τὸν κόσμο γράφοντας τοπικὰ καὶ πληροφοριακὰ ἄρθρα γιὰ τὶς πιὸ περίεργες καὶ ἄγνωστες χῶρες τοῦ κόσμου.

Τὸν εἶχε στείλει ἡ ἐφημερίδα του στὴν Ἀνατολὴ καὶ ἀργότερα στὴν Ἀσία γιὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ σπουδαιότερα κέντρα ἀπὸ τὶς Ἰνδίες ὡς τὴν Ἰαπωνία. Ἀφοῦ παρέμεινε κάμποσον καιρὸ στὴ Βομβάη, στὴν Κεϋλάνη, στὸ Μάντρας καὶ στὴν Καλκούτα, ἀποβιβάστηκε στὸ Ράγκοον μὲ τὸ σκοπὸ να ἀφιερώσῃ στὴ Βιρμανία ἀρκετὰ ἄρθρα του. Ἡ «χώρα τῆς αἰωνίας χαρᾶς» τὸν μάγευε, ἴσως ἐξ αἰτίας τῆς ταπεινῆς ψυχῆς τῶν κατοίκων της, ποὺ εἶναι εὐχαριστημένοι νὰ ζοῦν ἁπλᾶ καὶ ν' ἀφιερώνουν τὶς ὧρες τους στὴ μουσικὴ καὶ στὶς διασκεδάσεις.

Οἱ Ἄγγλοι ἐκυρίευσαν τὴν χώραν αὐτὴν στὰ 1886 καὶ τὴν προσήρτησαν στὴν Αὐτοκρατορία τῶν Ἰνδιῶν. Ἐν τούτοις ὅμως διετήρησαν τὰ γραφικὰ ἤθη καὶ ἔθιμά τους. Μερικὲς πόλεις ὅμως τοῦ ἐσωτερικοῦ ἔχασαν τὴν κίνησί τους, παραχωρῶντας την στὸ Ράγκοον, μιὰ μοντέρνα πόλι στὸ δέλτα τοῦ Ἰραβάλντι, τὸ ἱερὸ ποτάμι ποὺ διασχίζει καὶ κάνει εὔφορο τὴ χώρα τους.

Τὸ Ράγκοον, μὲ τὶς ὡραῖες του καὶ φαρδειὲς λεωφόρους, ἀσφαλτοστρωμένες καὶ μὲ τὸ γεμᾶτο κίνησι λιμάνι του καὶ τὶς διεθνεῖς συνοικίες του, ἄρεσε στὸν Ρινάλντι, γιατὶ ἐκεῖ εὑρῆκε τὴν παγόδα τοῦ Σίβα Νταγκούν, μὲ τὸ μεγάλο ἄγαλμα τοῦ κοιμωμένου Βούδδα.

Ἀλλὰ ὁ Ρινάλντι δὲν παρέλειψε νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Παγκού, τὴν ἀρχαίαν πρωτεύουσα, ποὺ περιέγραψαν οἱ περιηγηταὶ τοῦ Μεσαίωνος καὶ ποὺ ἀνέπτυξαν μεγάλες ἐμπορικὲς σχέσεις.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΧΡΥΣΩΜΕΝΟ ΝΗΣΙ

(Ἕνας παλαιὸς μῦθος)

Στὴ μέση τῆς θάλασσας βρισκόταν ἕνα νησί, ποὺ τὸ ὠνόμαζαν τὸ «Χρυσωμένο νησί», γιατὶ δύοντας ὁ ἥλιος χρύσιζε τὰ φυλλώματα τῶν δένδρων του σὲ τρόπο ποὺ φαίνονταν ὁλόχρυσα.

Ὁ βασιληᾶς τοῦ νησιοῦ πέθανε, ἀφήνοντας ἕνα κορίτσι 14 χρονῶν ποὺ θὰ γινόταν ἡ βασίλισσα τοῦ νησιοῦ. Ἕνας ζηλιάρης ὅμως καὶ μοχθηρὸς ἀδελφός του, ποὺ ἐποφθαλμιοῦσε τὸ θρόνο, σκέφθηκε ἀμέσως ὅτι ἦταν καιρὸς ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν πριγκήπισσα.

Μιὰ νύχτα, λοιπόν, ποὺ ἡ πριγκήπισσα κοιμόταν, ὁ θεῖος της μπῆκε μέσα στὸ παλάτι μὲ λίγους ἀνθρώπους του καὶ ἀμέσως ἔτρεξαν, ἔδεσαν τὴν πριγκήπισσα καὶ τὴν μετέφεραν σ' ἕνα παληὸ παλάτι, μακριὰ στὴ μέση τοῦ βουνοῦ. Ἐκεῖ ὁ μοχθηρὸς θεῖος ἐμπιστεύθηκε τὴν ἀνεψιά του σ' ἕναν κακοῦργο ὑπηρέτη του, στὸν ὁποῖον παρήγγειλε νὰ τὴν φυλάῃ φυλακισμένη καὶ νὰ τὴν κακομεταχειρίζεται, ὥσπου νὰ πεθάνῃ.

Ὁ γέρο ὑπηρέτης ἄρχισε νὰ βασανίζῃ τὴν πριγκήπισσα μ' ὅλους τοὺς δυνατοὺς τρόπους.

Μιὰ μέρα ὁ μοχθηρὸς αὐτὸς ἄνθρωπος κοιμήθηκε μέσ' στὴν αὐλὴ τοῦ παλατιοῦ, χωρὶς ν' ἀντιληφθῇ ὅτι εἶχε πλησιάσει πάνω σὲ μιὰ μυρμηκοφωλιά. Χονδρά, κόκκινα μυρμήκια ἄρχισαν νὰ τρέχουν ἐπάνω στὸ σῶμα του. Ἡ πριγκήπισσα, ποὺ περνοῦσε ἀπ' ἐκεῖ, εἶδε τὰ μυρμήκια, γονάτισε καὶ τὰ ἔδιωξεν ὅλα μὲ τὸ μαντῆλι της. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ὁ ὑπηρέτης ξύπνησε, μετάνοιωσε γιὰ τὴν σκληρότητά του καί, γιὰ ν' ἀμείψῃ τὴν πριγκηποπούλα, τῆς ἔκαμε δῶρο μιὰ φυσαρμόνικα.

—Πάρε, τῆς εἶπε, αὐτὴ τὴ μαγικὴ φυσαρμόνικα. Ἔχε ὅμως ὑπ' ὄψιν σου ὅτι δὲν τραγουδεῖ παρὰ μόνον ὅταν βρίσκεται μέσα σὲ καθαρὰ χέρια.

Ἡ πριγκήπισσα ἄρχισε νὰ παίζῃ τὸ ὄργανο. Καὶ καθὼς τὰ χέρια της ἦσαν καθαρά, ὅπως καὶ ἡ καρδιά της, ἀμέσως τὰ πουλιὰ ἐπλησίασαν καὶ κελαϊδοῦσαν γύρω της, οἱ σκίουροι κατέβηκαν πηδῶντας ἀπ' τὰ κλαδιὰ τῶν δένδρων καὶ τὰ φίδια, ἕρποντα γύρω της, σταμάτησαν, σὰν μαγεμένα ἀπὸ τὴν μουσική. Πλησίασε ἀκόμη κι' ἕνας γεροκόρακας, ποὺ διέκοψε τὸ κρώξιμό του γιὰ νὰ τὴν ἀκούσῃ.

Ὡστόσο, ὁ καιρὸς περνοῦσε, ὁ κακὸς θεῖος ποὺ ἐρχόταν ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ στὸ παλάτι γιὰ νὰ ἐξακριβώσῃ ἂν ἡ ἀνεψιά του ζοῦσε πάντοτε, μὴ ὑποψιαζόμενος τίποτε, ἄρχισε ν' ἀνυπομονῇ, γιατὶ οἱ κάτοικοι τοῦ νησιοῦ ἐπαναστάτησαν καὶ ρωτοῦσαν γιατὶ ἡ πριγκήπισσα, ποὺ εἶχεν ἤδη ἐνηλικιωθῆ, δὲν βασίλευε.

Τότε ὁ πανοῦργος θεῖος τοὺς εἶπε:

—Γιὰ νὰ δῶ ἐὰν ἡ ἀνεψιά μου εἶναι ἱκανὴ νὰ γίνῃ βασίλισσά σας, θὰ τὴν ὑποβάλω σὲ τρεῖς δοκιμασίες: μιὰ δοκιμασία θάρρους, μιὰ δοκιμασία ὑπομονῆς καὶ μιὰ δοκιμασία ἀγάπης. Ἐὰν βγῇ νικήτρια, θὰ βασιλεύσῃ στὸ νησί.

Φώναξε λοιπὸν τὴν πριγκήπισσα μπροστά του. Μετὰ χτύπησε τὰ χέρια του κι' ἀμέσως ἕνας ὑπηρέτης ἔφερεν ἕνα σακκὶ γεμᾶτο ἀπὸ σπόρους παπαρούνας, ἀνακατεμένους μὲ χονδρὴν ἄμμο.

—Πρῶτα θὰ ὑποστῇς τὴν δοκιμασία τῆς ὑπομονῆς, τῆς εἶπε. Πρέπει νὰ χωρίσῃς τοὺς σπόρους αὐτοὺς τῆς παπαρούνας ἀπὸ τὰ χαλικάκια, χωρὶς νὰ λαθέψῃς ἔστω καὶ σ' ἕναν.

Ἡ πριγκηποπούλα ἀπομακρύνθηκε καταλυπημένη, σέρνοντας πίσω της τὸ σακκί. Τί θὰ ἔκανε;

—Κρά! Κρά!

Ἀκούστηκε ξαφνικὰ καὶ τὴν ἴδια στιγμὴ μπῆκε ἀπὸ τὸ παράθυρο ὁ γέρο κόρακας, φέρνοντας πίσω του ἕναν ὅμιλο κοράκων ποὺ ἔπεσαν γύρω ἀπ' τὸ ἀνοιχτὸ σακκὶ καὶ ἄρχισαν νὰ ραμφίζουν. Σὲ λιγώτερο ἀπὸ μιὰν ὥρα οἱ παπαρουνόσποροι εἶχαν χωρισθῆ ἀπὸ τὰ χαλίκια καὶ ἡ πριγκήπισσα βγῆκε θριαμβεύτρια ἀπὸ τὴν πρώτη δοκιμασία.

—Μπράβο! εἶπε ὁ θεῖος της, κρύβοντας μὲ δυσκολία τὴ στενοχώρια του. Ἂς δοῦμε τώρα τὴ δοκιμασία τοῦ θάρρους.

Καὶ βγῆκε ἔξω, ἐνῷ ὁ ὑπηρέτης ἄφηνε μπροστὰ στὸ κοριτσάκι ἕνα κιβώτιο, τοῦ ὁποίου ἄνοιξε τὸ σκέπασμα κι' ἀπομακρύνθηκε βιαστικά. Ἀμέσως τέσσερα φίδια ἀνεπήδησαν σφυρίζοντα ἀπ' τ' ἀνοιχτὸ κιβώτιο καὶ γλίστρησαν πρὸς τὴν φυλακισμένη. Ἐκείνη ὅμως τὰ ἀνεγνώρισε.

—Φίδια μου, ἀγαπητοί μου φίλοι, θυμᾶστε τὴν ὡραία μουσικὴ ποὺ σᾶς ἔπαιζα στὸ παλάτι, τοὺς εἶπε:

Λίγες στιγμὲς ἀργότερα, μισοανοίγοντας ὁ κακὸς θεῖος προφυλακτικὰ τὴν πόρτα, εἶδε κατάπληκτος τὴν ἀνεψιά του νὰ τραγουδᾷ, ἐνῷ τὰ φίδια τὴν κύτταζαν ἥρεμα.

—Δὲν ἀπομένει παρὰ ἡ δοκιμασία τῆς ἀγάπης, τῆς εἶπε. Αὐτὴ ὅμως τὴ φορὰ θὰ διαλέξῃς σὺ ἡ ἴδια, ἐφ' ὅσον ὅλα τὰ μέσα ποὺ μεταχειρίζομαι γιὰ νὰ σὲ νικήσω ἀποτυγχάνουν.

Τότε ἡ μικρὴ πριγκήπισσα τοῦ ἀπάντησε:

—Παρὰ τὴν μοχθηρία ποὺ ἔδειξες ἀπέναντί μου, σ' ἀγαπῶ πάντα ὡς θεῖο μου καὶ γιὰ νὰ σ' εὐχαριστήσω, παραιτοῦμαι τοῦ θρόνου. Βασίλεψε σὺ στὴ θέσι μου.

Στὸ ἄκουσμα τῶν λόγων αὐτῶν ἡ καρδιὰ τοῦ μοχθηροῦ ἀνθρώπου μαλάκωσε ξαφνικὰ καί, κλαίοντας, ἐζήτησε συγγνώμην ἀπὸ τὴν ἀνεψιά του γιὰ τὰ κακὰ ποὺ τῆς ἔκαμε καὶ τὴν ἴδια μέρα, ἐστέφθη βασίλισσα τοῦ χρυσωμένου νησιοῦ.

Πονηριὲς ζώων

ΠΟΝΤΙΚΩΝ «ΜΗΧΑΝΕΣ»

Ὁ Λαφονταίν, σ' ἕναν ἀπὸ τοὺς περιφήμους μύθους του, διηγεῖται τὴν ἱστορία τῶν δύο ἐκείνων ποντικῶν, οἱ ὁποῖοι, ἀφοῦ ἐπὶ ὥραν δὲν ἤξεραν πῶς νὰ μεταφέρουν στὴ φωλιά τους ἕνα αὐγὸ ποὺ βρῆκαν, κατέληξαν στὸ νὰ σκεφθοῦν ἕναν πολὺ περίεργο τρόπο μεταφορᾶς. Ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δυό, ἀφοῦ ξαπλώθηκε μὲ τὴν πλάτη, πῆρε τ' αὐγὸ ἀνάμεσα στὰ πόδια του, ἐνῷ ὁ σύντροφός του τὸν τραβοῦσε ἀπὸ τὴν οὐρὰ σὰν ἕνα μικρὸ ἁμαξάκι...

Κάποια ἄλλη μέρα, μέσα σ' ἕνα ὑπόγειο, ὅπου ἦσαν ἐναποθηκευμένες δαμιζάνες μὲ λάδι, μιὰ ἀπὸ αὐτὲς ἔτυχε νὰ εἶναι ἀνοιχτή. Ἕνας ποντικὸς σκαρφάλωσε πάνω στὸ λαιμὸ τῆς δαμιζάνας καὶ ἔνοιωσε μὲ ἀπόλαυσι τὸν πειρασμὸ τοῦ ἀρώματος... Πῶς νἄκαμνε ὅμως πού, ἂν ἔπεφτε μέσα, θὰ πνιγόταν;

Πῆγε βιαστικὸς κι' ἀνεζήτησε ἕνα συνάδελφό του. Σὲ λίγο ἡ... ἑταιρία πλέον ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἐλαιολάδου ἤρχισε τὶς ἐργασίες της. Τὸ πρᾶγμα ἦταν πολὺ ἁπλό: Ἕνας ἀπ' τοὺς ποντικοὺς ἐκάθησε πάνω στὸ λαιμὸ τῆς δαμιζάνας κι' ἄφησε νὰ κρεμασθῇ ἡ μακριὰ οὐρά του μέσα στὸ ἐσωτερικό της. Ἀμέσως τὴν ξανανέβασε μουσκεμένη ἀπὸ λάδι, καὶ μὲ τὸ αὐτοσχέδιο αὐτὸ κουτάλι, καθένας μὲ τὴ σειρά του, ὅπως τὰ παιδιὰ ποὺ ἀπὸ κοινοῦ ἐπιπίπτουν πάνω σὲ κανένα βάζο μὲ γλυκό, ἄρχισαν ν' ἀπολαμβάνουν τοὺς καρποὺς τῆς ἔξυπνης ἐπιχειρήσεως.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΔΟΣ

(Ἐπ' εὐκαιρία τῶν Ἀποκρεω)

Τὶς ἡμέρες αὐτὲς τῶν Ἀπόκρεω, στὰ περίπτερα, στὰ μικρομάγαζα τῶν συνοικιῶν καὶ στὰ κουρεῖα, βλέπομε λογῆς - λογῆς προσωπίδες, ἄλλες νὰ γελοῦν ηλίθιως, ἄλλες νὰ μᾶς κυττάζουν περίεργα σὰν νὰ ἀποροῦν κι' ἄλλες νἄχουν ὕφος Ρωμαίου συγκλητικοῦ.

Ὅλη αὐτὴ ἡ ποικιλία τῶν ἀπονεκρωμένων ἐκφράσεων ἔχει τὴν ἱστορία της καὶ τὴν καταγωγή της. Ἡ προσωπίς — ἡ γνωστὴ κοινῶς ὡς μουτσούνα — ἔχει ἱστορίαν χιλιάδων ἐτῶν, εἶναι καθαρῶς ἑλληνικὴ ἐπινόησις καὶ ὀφείλει τὴν γένεσίν της εἰς τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν θέατρον. Τὸ προσωπεῖον, ὅπως ἐκαλεῖτο κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ἦτο τὸ οὐσιωδέστερον μέρος τῆς σκευῆς τῶν ὑποκριτῶν — τῶν ἠθοποιῶν δηλαδὴ — διότι ἐχρησίμευεν ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τὴν ἀναπαράστασιν τῶν τύπων τῶν διαφόρων παιζομένων τραγῳδιῶν ἢ κωμῳδιῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ νὰ ἐνισχύη τὴν φωνὴν τῶν ἠθοποιῶν, οἱ ὁποῖοι, ὡς γνωστόν, ἔπαιζαν εἰς ἀνοικτὸν ἐντελῶς χῶρον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

Ἦσαν δὲ τὰ προσωπεῖα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης πελώρια καὶ βαρύτατα. Τόσον βαρειά, ποὺ οἱ ἠθοποιοί, διὰ νὰ μὴ πληγώνη τὸ κεφάλι τους ἀπὸ τὴν τριβή, ἔβαζαν ἐπὶ τῆς κορυφῆς του τεμάχιον χονδροῦ ὑφάσματος, τὸ ὁποῖον ὠνόμαζον πῖλον, ὅμοιον πρὸς τὸν σημερινὸν κετσέν. Κατεσκευάζοντο δὲ ἢ ἀπὸ γυψωμένον φασμα, ἢ ἀπὸ φλοιοὺς δένδρων. Τὰ προσωπεῖα τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ θεάτρου διῃροῦντο εἰς τραγικὰ καὶ κωμικὰ καὶ εἰς προσωπεῖα παριστάνοντα πρόσωπα παρὰ φύσιν, ὅπως π. χ. ὁ τυφλὸς Φινεύς, ἢ ὁ Ἀκταίων ὁ κερασφόρος. Ὁ Πολυδεύκης εἶχε συγγράψει πλήρη κατάλογον τῶν τότε ἐν χρήσει προσωπείων μὲ λεπτομερῆ περιγραφὴν ἑνὸς ἑκάστου. Ἐκ τῶν τραγικῶν προσωπείων, τὰ κυριώτερα ἦσαν ὁ ξυρίας — μάσκα δηλαδὴ μὲ πρόσωπο ξυρισμένον — ὁ ἁπαλὸς — τύπος λεπτοῦ νέου, — ὁ σπαρτοπόλιος — ὁ ἔχων δηλ. ψαρρὰ μαλλιά, — ἡ κατάκομος ὠχρὰ — μάσκα παριστάνουσα γυναῖκα ὠχρή, μὲ μακριὰ μαλλιά,— ἡ κούριμος παρθένος — παριστάνουσα κεφαλὴν γυναικὸς ξυρισμένην κ. ἄ. Τὰ κωμικὰ προσωπεῖα ἦσαν διάφορα, ἀναλόγως πρὸς τὴν παιζομένην ἑκάστοτε κωμῳδίαν, πολλάκις δέ, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ διασυρθῇ κάποιος, ὅπως ὁ Σωκράτης εἰς τὰς «Νεφέλας», τὸ προσωπεῖο ἦτο πανομοιότυπον πρὸς τὸ διασυρόμενον πρόσωπον. Ἐκτὸς ὅμως τῶν τραγικῶν καὶ τῶν κωμικῶν προσωπείων ὑπῆρχον καὶ τὰ σατυρικά, ἤτοι ὁ πολιὸς σάτυρος — ὁ ψαρομάλλης σάτυρος, — ὁ ἀγύνειος σάτυρος — ὁ γενειῶν (μὲ γένεια) σάτυρος καὶ ὁ πάππος Σειληνός.

Ἀλλὰ ἐκτὸς τῶν Ἑλλήνων καὶ οἱ Ρωμαῖοι ἔκαμναν χρῆσιν τῶν προσωπείων εἰς τὸ θέατρον ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων ἐπίσης χρόνων, καθὼς καὶ οἱ Ἰάπωνες. Ἐπίσης χρῆσιν προσωπείων, ὄχι ὅμως ὅπως τῶν ἀρχαίων, ἔκαμνον καὶ οἱ ἠθοποιοὶ τῆς παλαιᾶς ἰταλικῆς κωμῳδίας, ὁσάκις ἐπρόκειτο νὰ ὑποδυθοῦν ρόλους γερόντων καὶ κυρίως γυναικῶν, τὰς ὁποίας ὑπεδύοντο ἄνδρες, διότι γυναῖκες ἠθοποιοὶ δὲν ὑπῆρχαν τότε ἤ, ἂν ὑπῆρχαν, ἦσαν ἐλάχισται.

Ἀπὸ τὸ 1700 ὅμως ἡ χρῆσις τοῦ προσωπείου ἐγενικεύθη εἰς ὅλα τὰ θέατρα τῆς Εὐρώπης καὶ ἐπεκράτησεν ἐπ' ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα. Σήμερον, ὡς γνωστόν, τὸ προσωπεῖον εἰς τὸ θέατρον κατηργήθη ἐντελῶς καὶ μόνον ὁ Ἀρλεκῖνος, κατὰ ἐπικρατήσασαν συνήθειαν, τὸ φορεῖ καὶ μέχρι σήμερον.

Ειδικώτερον εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἀπὸ τοῦ 1348, ἐδημιουργήθη καὶ ἀνεπτύχθη ἕνα εἶδος προσωπιδοφόρου μπαλλέτου μὲ μουσικὴν καὶ χορικὰ ᾄσματα, εἰς τὰ ὁποῖα κατόπιν προσέθεσαν καὶ διαλόγους. Εἰς τὸ νέον αὐτὸ θεατρικὸν ἔργον ἠσχολήθησαν καὶ σπουδαῖοι συγγραφεῖς, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Μίλτων, ὅστις ἔγραψε τρία παρόμοια ἔργα, ἡ μόδα τῶν ὁποίων ἐπεκράτησεν ἐπὶ πολύ. Τὰ ἐν λόγῳ ἔργα ἐδόθησαν μετὰ μεγίστης πολυτελείας τῷ 1832 κατὰ τοὺς γάμους τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου καὶ κατὰ τὸ 1887 εἰς τὰς ἑορτὰς ποὺ ἐδόθησαν πρὸς τιμὴν τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας.

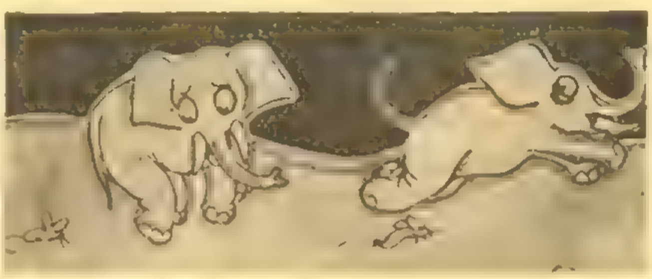
Ἀπὸ τὸ θέατρον λοιπὸν μετεπήδησεν ἡ προσωπὶς εἰς τὴν ζωήν, χάρις εἰς τὴν αὐστηρὰν ἐθιμοτυπίαν μερικῶν εὐγενῶν, οἱ ὁποῖοι, πρῶτοι, εἰς διαφόρους δημοσίους χοροὺς καὶ λαϊκὰς ἑορτάς, ἐνεφανίσθησαν μὲ προσωπίδα, διὰ νὰ μὴν ἀναγνωρισθοῦν ἀπὸ τὸν πολὺν λαόν.

Σιγὰ - σιγὰ ὅμως τοὺς εὐγενεῖς ἐμιμήθησαν καὶ ἄλλοι καὶ ὅταν ἐπεκράτησε τὸ ἔθιμον τῆς ὁμαδικῆς διασκεδάσεως, αἱ Ἀπόκρεω δηλαδή, ἡ χρῆσις τῆς προσωπίδος ἐγενικεύθη εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις.

Σήμερον ἡ μάσκα, χωρὶς νὰ διατηρῇ τίποτε ἀπὸ τὸ παλαιὸ χαρακτηριστικό της, τείνει σχεδὸν νὰ καταργηθῇ, διότι καὶ τὸν προορισμόν της μὴ ἀναγνωρίσεως δὲν ἐκπληρώνει, ἀφοῦ ἐπεκράτησε ν' ἀφαιρῆται καὶ εἰς τὰ κέντρα διασκεδάσεως καὶ εἰς τὰ διάφορα φιλικὰ σπίτια, καὶ διότι ἐθεωρεῖται ὡς ἀπηρχαιωμένον καὶ μεσαιωνικὸν ἔθιμον.

Μῆτσος Δειλινός

• Ἡ λέξις μουτσούνα, τὴν ὁποίαν χρησιμοποιοῦν πολλοί, εἶναι ἰταλικῆς καταγωγῆς ἐκ τῆς λέξεως μοῦζο, ποὺ σημαίνει μοῦτρο — μουσοῦδα — μουτσούνα καὶ εἶναι κατασκεύασμα τῶν Ἑπτανη- [illegible]

Οἱ φίλοι μας τὰ ζῷα

Ο ΤΡΟΜΟΣ ΤΩΝ ΕΛΕΦΑΝΤΩΝ

Εἶναι ἀπίστευτο! κι' ὅμως τὸ ζῷο ποὺ τρομοκρατεῖ κυριολεκτικῶς ὅλους τοὺς ἐλέφαντας, ἰδίως ἐκείνους ποὺ ζοῦν στὴν Ἀσία, εἶναι... ὁ ποντικός!

Ὅταν εὑρεθῇ μπρὸς στὸ τρομερὸ παχύδερμο, ὁ μικρούλης ποντικός, τρελλὸς ἀπὸ τὸ φόβο του, ψάχνει νὰ βρῇ, σύμφωνα μὲ τὶς συνήθειες τῆς ράτσας του, μιὰ σκοτεινὴ τρύπα γιὰ νὰ κρυφθῇ. Ἂν τώρα κατὰ τύχην διακρίνῃ τὴν εἴσοδο τοῦ ἀπρόοπτου ἐκείνου σαρκικοῦ στενοῦ, ὅπως εἶναι ἡ προβοσκὶς τοῦ ἐλέφαντος, χωρὶς νὰ χάσῃ στιγμή, πηδᾷ μέσα μὲ ὁρμή.

Τὸ παχύδερμον, μισοπνιγμένο, ἀρχίζει τότε νὰ καταβάλλῃ ἀπελπιστικὲς καὶ συγχρόνως κωμικὲς προσπάθειες, γιὰ νὰ διώξῃ τὸν ποντικό. Ἀγωνίζεται, ὁ δυστυχής, ὑποφέρει, χοροπηδᾷ σὰν τρελλός, ἀλλὰ ὁ ποντικός ...δὲν φεύγει ἀπ' τὴν πρωτότυπη φωληά του.

Ὅταν λοιπὸν ὁ ἐλέφας διακρίνῃ ἕνα ποντικό, ἀνασηκώνει κατεσπευσμένως τὴν προβοσκίδα του καὶ τὸ βάζει στὰ πόδια γιὰ νὰ σωθῇ!....

Μπορεῖτε τώρα νὰ φαντασθῆτε πόσο διασκεδαστικὸ εἶναι τὸ θέαμα ἑνὸς ξετρελλαμένου ἀπ' τὸ φόβο του θεόρατου ἐλέφαντος, ποὺ λαχανιασμένος, τρομαγμένος, ἀπελπισμένος, τρέχει δεξιὰ κι' ἀριστερὰ γιὰ νὰ σωθῇ ἀπὸ τί; Ἀπὸ τὸ μικροσκοπικὸ μπροστά του ποντικάκι, ποὺ, τρελλὸ κι' αὐτὸ ἀπ' τὸν φόβο του, τρέχει γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὸ τέρας ποὺ βρέθηκε μπροστά του

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ HECTOR MALOT

Χωρὶς οικογένεια

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὴν τρίτη μέρα, τέλος πάντων ἕνας ἄνθρωπος μοὖφερε γράμμ' ἀπὸ τὸν Βιτάλη.

Μοὖγραφε πὼς τὸν κρατοῦσαν προφυλακισμένο, νὰ τὸν δικάσουν τὸ Σάββατο, στὸ Πλημμελειοδικεῖο, γι' ἀντίστασι κατὰ τῆς ἐξουσίας μὲ βιαιοπραγία κατὰ τοῦ ἀντιπροσώπου της.

«Μὲ παράφερε ὁ θυμός — ἐπρόσθεσε, — κι' ἔπεσα σὲ σφάλμα βαρύ, ποὺ μπορεῖ νὰ μοῦ κοστίση ἀκριβά. Ἔλα στὴ δίκη· θὰ πάρης ἕνα καλὸ μάθημα».

Ἔπειτα μοὖδινε διάφορες συμβουλὲς κι' ὁδηγίες, καὶ στὸ τέλος, μὲ τοὺς ἀσπασμούς του, μοῦ παρήγγελλε νὰ χαϊδέψω ἀπὸ μέρους του τὸν Κάπη, τὸν Καρδούλη, τὸν Ζερμπῖνο καὶ τὴ Δούλση.

Ὅσο διάβαζα τὸ γράμμα, ὁ Κάπης, ἀνάμεσα στὰ πόδια μου, μὲ τὴ μύτη ψηλά, ὅλο τὸ μυριζε· καὶ τὰ κουνήματα τῆς οὐρᾶς του μοὖλεγαν καθαρά, πὼς ἀπὸ τὴ μυρωδιὰ καταλάβαινε ὅτι τὸ χαρτὶ ἐκεῖνο εἶχε περάσει ἀπ' τὰ χέρια τοῦ ἀφέντη του. Τρεῖς μέρες τώρα, πρώτη φορὰ ὁ σκύλος δείχνουνταν ζωηρὸς καὶ χαρούμενος.

Ρώτησ' ἀμέσως κι' ἔμαθα πὼς οἱ συνεδριάσεις τοῦ Πλημμελειοδικείου ἄρχιζαν κάθε μέρα στὶς δέκα. Τὸ Σαββατο λοιπὸν πῆγα ἀπ' τὶς ἐννιὰ καὶ στάθηκα μὲ τὴ ράχι στὴν πόρτα, γιὰ νὰ μπῶ πρῶτος μόλις θἄνοιγαν. Μπῆκα. Λίγο-λίγο ἡ μεγάλη σάλλα γέμιζε. Γνώρισα καὶ πολλὰ πρόσωπα, ἀπὸ κεῖνα ποὺ εἶχαν παρασταθῆ στὴ σκηνὴ μὲ τὸν ἀστυφύλακα.

Δὲν ἤξερα καλὰ τί θὰ πῆ οὔτε Δικαστήριο, οὔτε Δικαιοσύνη· αἰσθανόμουν ὅμως ἕνα φόβο φρικτό· μοῦ φαίνουνταν πὼς μαζὶ μὲ τὸν κύριό μου κινδύνευα κάτι νὰ πάθω κι' ἐγώ.

Καὶ κρύφτηκα πίσω ἀπὸ μιὰ μεγάλη σόμπα, καὶ κόλλησα στὸν τοῖχο κι' ἔγινα ὅσο μποροῦσα μικρότερος.

Δὲν ἐδίκασαν πρῶτο τὸν Βιτάλη, παρὰ κάποιους ἄλλους ποὺ εἶχαν κλέψει, ποὺ εἶχαν δείρει, ποὺ ὅλοι τους ἔλεγαν πὼς εἶναι ἀθῶοι καὶ ποὺ ὅλοι τους καταδικάσθηκαν. Ὕστερα παρουσιάσθηκε ὁ κύριός μου, ἀνάμεσα σὲ δυὸ χωροφύλακες καὶ κάθησε στὸν ἴδιο πάγκο, ὅπου εἶχαν καθήσει πρωτήτερα οἱ κλέφτες κι' οἱ καυγατζῆδες.

Τί εἶπαν στὴν ἀρχήν, τί τὸν ρώτησαν, τί ἀποκρίθηκε, δὲν ξέρω. Ἀπὸ τὴ συγκίνησί μου δὲ μποροῦσα νἀκούω ἢ τοὐλάχιστο νὰ καταλαβαίνω. Ἔπειτα δὲν εἶχα τὸ νοῦ μου νἀκούω παρὰ νὰ κυττάζω. Κύτταζα τὸν κύριό μου ποὺ στέκουνταν τώρα ὄρθιος, μὲ τὰ μακρυὰ του ἄσπρα μαλλιὰ ριγμένα πίσω, σὲ στάσι ἀνθρώπου ποὺ ντρέπεται καὶ λυπᾶται. Κύτταζα καὶ τὸν δικαστὴ ποὺ τὸν ρωτοῦσε.

—Ὥστε λοιπόν, εἶπε αὐτός, ὁμολογεῖς ὅτι ἐκτύπησες τὸν ἀστυφύλακα;

— Μιὰ φορὰ μόνο, κύριε πρόεδρε. Καὶ στὸ χέρι, γιὰ νὰ τὸν κάμω νὰ τὸ ξεσφίξη. Ὅταν ἔφθασα στὸ μέρος, ὅπου θὰ δίναμε τὴν παράστασί μας, τὸν εἶδα νὰ μπατσίζη τὸ παιδὶ ποὺ εἶχα μαζί μου.

— Δικό σου ἦταν αὐτὸ τὸ παιδί;

—Ὄχι, κύριε πρόεδρε· τ' ἀγαπῶ ὅμως σὰ δικό μου. Ἅμα εἶδα τὸν ἀστυφύλακα νὰ τὸ κτυπᾷ, παραφέρθηκα ἀπὸ τὸ θυμὸ καὶ τοῦ ἔπιασα τὸ χέρι, γιὰ νὰ τὸν ἐμποδίσω νὰ τὸ ξανακτυπήση.

—Ἐκτύπησες καὶ σὺ τὸν ἀστυφύλακα;

— Δηλαδὴ τὴ στιγμὴ ποὺ μ' ἔπιασε ἀπὸ τὸ γιακᾶ, ξέχασα ποιὸς ἦταν ὁ ἄνθρωπος ποὺ μοῦ ρίχνουνταν ἔτσι ἤ, γιὰ νὰ πῶ καλύτερα, δὲν εἶδα σ' αὐτὸν παρὰ ἕνα ἄνθρωπο, ἀντὶ νὰ ἰδῶ ἕνα ἀστυφύλακα, καὶ χωρὶς νὰ θέλω ἀπὸ ἔνστικτο μόνο παραφέρθηκα.

— Στὴν ἡλικία σου δὲν παραφέρονται οἱ ἄνθρωποι.

— Δὲν ἔπρεπε νὰ παραφερθῶ, τὸ ἀναγνωρίζω. Δυστυχῶς, δὲν κάνει πάντα κανεὶς ἐκεῖνο ποὺ πρέπει.

— Ἂς ἀκούσουμε καὶ τὸν ἀστυφύλακα.

Ὁ «ἀντιπρόσωπος τῆς ἐξουσίας» διηγήθηκε τότε τὰ πράγματα ὅπως ἔγιναν, ἐπέμεινε περισσότερο στὴν κοροϊδία ποὺ ἐτράβηξε ἀπὸ τὸν πίθηκο, παρὰ στὴ γροθιὰ ποὺ ἔφαγε ἀπὸ τὸν Βιτάλη.

Αὐτός, ἀντὶ νἀκούση μὲ προσοχὴ τὴν κατάθεσι τοῦ κατηγόρου του, κύτταζε σ' ὅλη τὴ σάλλα, σὰ νὰ γύρευε κάποιον. Ποιὸν ἄλλον ἀπὸ μένα; Βγῆκα τότε ἀπὸ τὸν κρυψῶνα μου, γλίστρησ' ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς περιέργους κι' ἔφθασα στὴν πρώτη γραμμή.

Μὲ εἶδε, καὶ τὸ λυπημένο του πρόσωπο φωτίσθηκε. Κατάλαβα πὼς χαίρουνταν γιατὶ μ' ἔβλεπε καὶ χωρὶς νὰ θέλω τὰ μάτια μου γέμισαν δάκρυα.

—Ἔχεις νὰ προσθέσης τίποτα πρὸς ὑπεράσπισί σου; τὸν ρώτησε ὕστερα ὁ πρόεδρος.

— Γιὰ μένα ὄχι, ἀποκρίθηκε ὁ Βιτάλης· μὰ γιὰ τὸ παιδὶ ποὺ θὰ μείνη ὁλομόναχο, γι' αὐτὸ μόνο ζητῶ τὴν ἐπιείκεια τοῦ δικαστηρίου καὶ τὸ ἱκετεύω νὰ μᾶς κρατήση χωρισμένους ὅσο μπορεῖ λιγώτερο.

Ἐνόμισα πὼς θὰ τὸν ἄφιναν ἐλεύθερο. Μὰ δὲν ἔγιν' ἔτσι.

Ἕνας ἄλλος δικαστὴς μίλησε λίγα λεπτά. Κι' ἔπειτα ὁ πρόεδρος, μ' ἐπίσημο ὕφος, εἶπε ὅτι «ὁ καλούμενος Βιτάλης, κατηγορούμενος ἐπὶ ἀντιστάσει καὶ βιαιοπραγίᾳ ἐναντίον ὀργάνου τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς», καταδικάζεται σὲ δυὸ μῆνες φυλάκισι καὶ σ' ἑκατὸ δραχμὲς πρόστιμο.

Δυὸ μῆνες στὴ φυλακή! Μὲ τὰ μάτια θολὰ ἀπὸ τὰ δάκρυα, εἶδα τὴν πόρτα, ἀπ' ὅπου εἶχε μπῆ ὁ Βιτάλης, νὰ ξανανοίγη. Ἕνας χωροφύλακας τὸν πῆρε καὶ βγῆκαν μαζί. Ἔπειτα ἡ πόρτα ξανάκλεισε.

Μᾶς χώριζαν γιὰ δυὸ μῆνες!

«Δυὸ μῆνες στὴ φυλακή!...»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Στὸ πλοῖο.

Ὅταν, μὲ καρδιὰ φουσκωμένη καὶ μὲ μάτια κόκκινα, γύρισα στὸ ξενοδοχεῖο, βρῆκα στὴν πόρτα τῆς αὐλῆς τὸν ξενοδόχο, ποὺ μὲ κύτταζε καλὰ-καλά, ἀπὸ πάνω ἴσαμε κάτω.

Ἔκαμα νὰ περάσω καὶ μὲ σταμάτησε.

— Λοιπόν, μοῦ εἶπε, τ' ἀφεντικό;

— Καταδικάστηκε.

— Πόσο;

— Δυὸ μῆνες.

— Καὶ πρόστιμο;

— Ἑκατὸ φράγκα.

— Δυὸ μῆνες... ἑκατὸ φράγκα... ψιθύρισε δυὸ-τρεῖς φορές.

Ἔκαμα πάλι νὰ περάσω καὶ πάλι μὲ σταμάτησε:

— Καὶ τί θὰ κάμης ἐσὺ αὐτοὺς τοὺς δυὸ μῆνες;

— Δὲν ξέρω...

— Ἄ, δὲν ξέρεις... Ἔχεις λεπτὰ γιὰ νὰ τρῶς ἐσὺ καὶ νὰ τρέφης καὶ τὰ ζωντανά σου;

— Ὄχι...

— Ὄχι; Φαντάζεσαι λοιπὸν πὼς θὰ σᾶς τρέφω ἐγώ;

— Δὲν φαντάζουμαι τίποτα, κύριε!...

— Σὲ λυποῦμαι, ἐξακολούθησε ὁ ξενοδόχος, μὰ τί νὰ σοῦ κάμω; Ὁ ἀφεντικός σου μοῦ χρωστάει κάμποσα... Μπορῶ νὰ σὲ κρατήσω βερεσὲ δυὸ μῆνες ἀκόμα, χωρὶς νὰ ξέρω ἂν στὸ τέλος θὰ πληρωθῶ; Πρέπει νὰ φύγης.

— Νὰ φύγω! Καὶ ποῦ νὰ πάω;...

— Αὐτὸ δὲν εἶναι δική μου δουλειά. Δὲν εἶμαι οὔτε πατέρας σου, οὔτε ἀφεντικό σου. Γιατὶ λοιπὸν θὰ σὲ κρατοῦσα;

Σώπασα. Τί νὰ τοῦ πῶ; Ὁ ἄνθρωπος εἶχε δίκηο. Γιατὶ θὰ μὲ κρατοῦσε στὸ ξενοδοχεῖο του; Τί μὲ εἶχε; Τί μοῦ χρωστοῦσε;

— Πάρε λοιπὸν τὰ σκυλιά σου καὶ τὴ μαϊμοῦ σου, μοῦ εἶπε, καὶ δρόμο. Ἐννοεῖται πὼς θὰ μ' ἀφήσης τὸ σάκκο τοῦ ἀφεντικοῦ σου. Ἅμα βγῆ ἀπ' τὴ φυλακή, θὰρθῆ νὰ τὸν πάρη καὶ τότε θὰ κανονίσουμε τὸ λογαριασμό μας.

Μοῦ ἦλθε μιὰ ἰδέα:

— Ἀφοῦ εἶσθε βέβαιος, τοῦ εἶπα, πὼς ὁ Βιτάλης, ἅμα βγῆ ἀπὸ τὴ φυλακή, θὰ σᾶς πληρώση, κρατῆστε με ὡς τότε καὶ περάστε καὶ τὰ ἔξοδά μου στὸ λογαριασμό.

— Τί λὲς ἐκεῖ! μοῦ ἀποκρίθηκε. Ὁ Βιτάλης θὰ μποροῦσε ἴσως νὰ μοῦ πληρώση λίγες ἡμέρες, μὰ δυὸ ὁλάκαιρους μῆνες, ἅ, εἶναι ἄλλος λόγος!

— Θὰ τρώγω ὅσο λίγο θέλετε.

— Ἀμὴ τὰ ζωντανά σου;... Ὄχι, ὄχι, πρέπει νὰ φύγης. Στὰ χωριὰ μπορεῖ νὰ βρῆς ἐργασία καὶ νὰ βγάζης τὸ ψωμί σου.

— Μὰ ὁ Βιτάλης;... ποῦ θὰ μὲ βρῆ ὅταν θὰ βγῆ ἀπὸ τὴ φυλακή; Ἐδῶ θὰρθῆ νὰ μὲ γυρέψη.

— Καὶ σὺ γύρισε 'κείνη τὴν ἡμέρα. Μὴν ἀπομακρυνθῆς πολὺ ἀπὸ τὴν Τουλούζα, γιὰ νὰ μπορέσης, σὲ δυὸ μῆνες, νὰ εἶσαι πάλι ἐδῶ.

— Κι' ἂν μοῦ γράψη ὁ κύριός μου;

— Θὰ σοῦ φυλάξω τὸ γράμμα του.

— Μὰ ποῦ δὲν θὰ τοῦ ἀπαντήσω;

— Ἔ, μὰ μὲ σκότισες ἐπιτέλους! Σοῦ εἶπα νὰ φύγης καὶ πρέπει νὰ φύγης, τελείωσε! Σοῦ δίνω καιρὸ πέντε λεπτά. Ἂν γυρίσω καὶ σὲ βρῶ πάλι στὴν αὐλή, θὰ σὲ μεταχειρισθῶ πολὺ ἄσχημα, νὰ τὸ ξέρης!

Κατάλαβα ὅτι κάθε ἀντίστασι ἦταν περιττή. Ἔπρεπε νὰ φύγω, τελείωσε!

Μπῆκα στὸ σταῦλο, ἔλυσα τὰ σκυλιὰ καὶ τὸν Καρδούλη, πῆρα τὸ σάκκο μου, πέρασα στὸν ὦμο τὸ λουρὶ τῆς ἅρπας μου, — καὶ δρόμο!

Ὁ ξενοδόχος περίμενε στὴν πόρτα, γιὰ νὰ μὲ ξεβγάλη.

— Ἂν ἔρθη κανένα γράμμα, μοῦ φώναζε, θὰ σοῦ τὸ φυλάξω!

Βιαζόμουν νὰ βγῶ ἀπὸ τὴν πόλι, γιατὶ τὰ σκυλιὰ δὲν εἶχαν φίμωτρο κι' ἂν μὲ σταματοῦσε κανένας ἀστυφύλακας, τί θὰ τοὖλεγα; Πὼς δὲν εἶχα λεπτὰ νὰ τοὺς ἀγοράσω; Δὲν ἦταν ψέματα βέβαια, γιατὶ στὴν τσέπη μου δὲ βρίσκουνταν παρὰ πέντ' ἕξη δεκάρες. Μὰ θὰ τὸ πίστευε ὁ ἀστυφύλακας; Κι' ἂν μ' ἔπιανε τότε καὶ μένα; Ὁ Βιτάλης στὴ φυλακή, ἐγὼ στὴ φυλακή, τί θὰ γίνουνταν τὰ σκυλιὰ κι' ὁ Καρδούλης;

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΘΕΛΗΣΕΩΣ

Εἰς τὸ βιβλίον της, εὐγενὴς κυρία ἀπὸ τὴν Βενετίαν, συνιστᾷ κάθε φορὰ ποὺ θὰ θέλουμε καὶ μᾶς εἶναι εὔκολο νὰ ἀποκτήσουμε ἕνα ἀντικείμενο ἢ μιὰ ἄνεση ἢ μιὰ εὐχαρίστηση, νὰ παραιτούμεθα μὲ τὴ θέλησή μας ἀπὸ τὴν ἀπόκτηση αὐτὴ καὶ νὰ μεταβάλλουμε τὴν στέρηση αὐτὴ σὲ οἰκειοθελῆ ἄρνηση. Π. χ. ἔχω τὴν ἐπιθυμία νὰ πάω περίπατο—νὰ πείσω τὸν ἑαυτό μου ὅτι δὲν τὸ θέλω αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ δὲν θὰ πάω. Ἔτσι ἐστέρησα τὸν ἑαυτό μου ἀπὸ μιὰ εὐχαρίστηση, ἀλλὰ ἐπέτυχα μιὰ νίκη.

Ἡ συνήθεια ἐπίσης νὰ ὑπακούωμεν ἀποτελεῖ ἐξαίρετη ἄσκηση γιὰ τὴν θέλησή μας. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ὑπακοὴ αὐτὴ πρέπει νὰ προέρχεται ἀπὸ σεβασμὸ καὶ ὄχι ἀπὸ φόβο.

«Κάθε φορὰ ποὺ ὑπακούω, αἰσθάνομαι πὼς ἡ ψυχή μου εἶναι ἐντελῶς ἐλεύθερη» διαβάζομε στὴν «Ἰφιγένεια» τοῦ Γκαῖτε.

Ὑπάρχουν βέβαια πολλὲς ἐλευθερίες ἄγριες, ὅπως π. χ. ἡ ἐλευθερία... νὰ λακτίζουμε! Ὅμως ἡ ἐλευθερία νὰ ἀπολυτρώνεται κανεὶς ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἐγωϊσμό του καὶ νὰ ὑπακούῃ σὲ κείνους ποὺ τὸν ἀγαποῦν, χωρὶς ἀντίσταση, χωρὶς δισταγμούς, χωρὶς μορφασμούς, δίχως νὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ τοῦ ἐπαναλάβουν δυὸ καὶ τρεῖς φορὲς τὶς προτροπὲς ποὺ ἀφοροῦν τὸ καλό του, αὐτὴ δὲν εἶναι πραγματικὰ ἡ μεγαλύτερη ἐλευθερία;

Γι' αὐτὸ δικαίως λέει ὁ Φόρστερ πὼς ἡ ἑκουσία ὑποταγὴ εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς γενναιότερες ἀσκήσεις τῆς δυνάμεως τῆς θελήσεως καὶ ὅτι εἶναι ἀκόμη μιὰ ἀποτελεσματικὴ μέθοδος νὰ μπορέσῃς νὰ κυριαρχῇς ἐπὶ τῶν ἄλλων. Γιατὶ ὅσο εὐρωστότερη θέληση ἔχει κανείς, τόσο ἀσφαλέστερα μπορεῖ νὰ κυβερνᾷ καὶ νὰ ὁδηγῇ τὴν ἐλευθερία τῶν ἄλλων.

Ἀσφαλῶς ἕνα μέσον γιὰ νὰ αὐξήσουμε τὴν θέλησή μας γιὰ τὴν ἐργασίαν θὰ ἦτανε καὶ τὸ νὰ μὴ ἀντιστρατευώμαστε πρὸς τὴ φυσική μας κλίση, γιατὶ ἔτσι θὰ ἐργαζώμαστε προθυμότερα.

Ὁ Κομφούκιος ἔγραφε: «Προσπάθει μὲ κάθε τρόπο νὰ μπορέσῃς νὰ πρωτεύσῃς στὸ ἐπάγγελμά σου, ὁποιοδήποτε κι' ἂν εἶναι, καὶ φρόντισε νὰ καλλιεργῇς ἀδιάλειπτα τὴ δεξιότητα ποὺ ἐπροικίσθης ἀπὸ τὴ φύση». Πρέπει νἄχουμε ὑπ' ὄψιν ἀπὸ τὴ μικρή μας ἡλικία, πώς, προτοῦ μπορέσουμε νὰ καταγίνουμε εἰδικὰ σὲ κεῖνο ποὺ μᾶς θέλγει καὶ μᾶς εὐχαριστεῖ, ἔχομε ἀνάγκη νὰ δώσουμε στὸ νοῦ μας γενικώτερη μάθηση. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ καταγινώμαστε κάμποσα χρόνια μὲ μαθήματα ποὺ μπορεῖ νὰ μὴ μᾶς ἀρέσουν πολύ, μὲ τὴν παρηγοριὰ πὼς ἀφοῦ ἀποκτήσουμε τὰ στοιχεῖα τους δὲν θἄχουμε ἀνάγκη παρὰ ὕστερα νὰ ἀκολουθήσωμε τὴν εἰδικὴ σπουδή τους.

Πρέπει νἄχουμε ὑπ' ὄψιν πὼς ἂν αὐτὰ γιὰ τώρα δὲν μᾶς φαίνωνται ἀπαραίτητα, βραδύτερα ὅμως θὰ πεισθοῦμε πὼς ὑπῆρξαν ἀντιθέτως γιὰ μᾶς οὐσιωδέστατα γιὰ τὴ μόρφωση καὶ τὴν ἐλαστικότητα τοῦ πνεύματός μας.

Κ.

Τὸ Βῆμα τῶν νέων

ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΣ

Θρησκεία καὶ Πατρίς [illegible]

Ἄνευ τούτων, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν ἀποκορύφωσιν πασῶν τῶν ἀρετῶν, εἶναι ἀδύνατον ὁ ἄνθρωπος νὰ μορφωθῇ, νὰ ἀναπτυχθῇ, νὰ ἐξυ- [illegible] τῆς πατρίδος τὴν ἐξύψωσιν.

Γ. Σ. ΧΟΝΔΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

★

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ

Μὲ τὴν χειρονομία τῆς 4ης Αὐγούστου, ὁ Ἀρχηγὸς ἔσωσε τὴν τιμὴ τῆς Ἑλλάδος, τοὺς Ἕλληνας καὶ τὰς Ἑλληνίδας. Κα[illegible] προηγούμενες ἡμέρες ὁ οὐρανὸς ὁ [illegible] ἦτο συννεφιασμένος. ἡ 4η Αὐγούστ[illegible] ἄνωθέν μας. [illegible] ἐξαφανίσθησαν μονομιᾶς. Παντοῦ πλέον [illegible] Ἡ ὅλη σου ἔκτασις, μορφὴ καὶ ἀξία παρ[illegible] μ' ἕνα τεράστιο διαμάντι, ποὺ στολίζει τὴν Εὐρώπη. Καὶ [illegible] κάνωμε: Ἂς βαδίζωμεν ἐμπρός, πάντα ἐμπρός!

ΗΛΙΑΣ ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΡΗΣ

★

Ο ΕΡΓΑΤΗΣ

Σὰν εἵλωτας αἰῶνες δούλευες, φτωχὲ ἐργάτη,
στὸ ξεροβόρι, στὸν ἥλιο, στὴ βροχή,
τὰ χρόνια ποὺ περνοῦσαν δὲ σοῦ κύρτωναν τὴν
(πλάτη,
μὰ ἡ βαρειὰ δουλειά.—Ἔχει ἀντοχὴ
νἄν' ὀρθὸ ἕνα κορμὶ νηστικὸ καὶ κουρασμένο;—
Ἤσουν νιὸς ἢ γέρος; Δὲ ξεχώριζες.
Τ' ἀχεῖλι σου δὲ γέλασε, οὔτε καὶ πικραμένο
γιὰ τὸ φτωχὸ κορμὶ σου ποὺ δὲν τ' ὥριζε
παραπονέθηκε. Ἡ κούρασι, τὸ λογικό σου
[illegible]
[illegible]
[illegible] εἶχες τὸ ψωμὶ [illegible]
ποτὲ δὲ ζήλεψες... Μὰ βρέθηκαν τὰ χέρια
(τ' ἅγια
τοῦ Κυβερνήτη καὶ τοῦ Βασιληᾶ σου,
ποὺ μοναχὰ αὐτὰ—ποιὸς ξέρει μὲ τί θεῖα
(μάγια—
σ' ἔκαναν ν' ἀγαπήσῃς τὴ δουλειά σου.
Τὰ χέρια αὐτὰ—τὰ πατρικὰ—λιγόστεψαν τὶς
(ὧρες
τῆς δουλειᾶς σου καὶ μὲ τὴ δύναμί σου
ἀνάλογα δουλεύεις· δὲ σὲ τρομάζουν οἱ μπόρες
τώρα ποὔχεις περίσσιο τὸ ψωμί σου.
Τὸ μακρὺ [illegible]
(τραγουδῶντας
— ἐνῷ πρὶν μόνο ἡ σκέψι τῆς δουλειᾶς
σὲ κούραζε. Τὰ χείλη σου δὲν παύουν εὐλο-
(γῶντας·
νὰ ζήσῃ ὁ Κυβερνήτης κι' ὁ Βασιληᾶς.

ΝΕΛΛΗ ΤΖΟΒΑΡΑ

ΕΥΧΗ

Μικρὸ κοπέλλι τοῦ βουνοῦ
πέρα στὸ σπήλιο τ' Ἀντριανοῦ
[illegible]
[illegible] τη στάνη τὴν παληὰ
ποὔχαν τὰ ζωντανὰ φωληὰ
καὶ ξανοιχτῆς.

Τ' ἀγρίμια γύρω μ' ἀπονιὰ
βλιῶνται ν' ἀδράξουνε τ' ἀρνιὰ
καὶ ν' ἀπομείνῃς,
τὸ βιὸς τοῦ Κύρη νὰ γνοιαστῇς
τὴ μοῖρα σου νὰ στοχαστῇς
καὶ νὰ ὑπομείνῃς.

Ἔτσι τὰ λόγιαζα κι' ἐγὼ
νὰ φτάνω τ' ἄξιο, τὸ γοργὸ
ξεπεταρούδι,
νὰ λύεται ὁ κόμπος στὴ [illegible]
νὰ ξεπετιέται ἀπ' τὴν ὁρμὴ
τ' ἁπλὸ τραγοῦδι.

Κάπως μ' ἐγέλασαν κι' ἐμὲ
—παληέ μου πόθε καὶ καϋμὲ—
στὴ στράτα ὀμπρὸς
στὰ ξένα βρέθηκα κι' ἐδῶ
ὅσο νὰ ἰδῶ καὶ ν' ἀποιδῶ,
πάει ὁ καιρός.

Μικρὸ [illegible] ἀπ' τη Θεσσαλοῦ
μη λαθευτῇς καὶ πᾶς γι' ἀλλοῦ
σὲ κόρφια ξένα,
μακρυὰ ἀπ' τοῦ κόσμου τὴ χαρά.
θα μᾶς γυρίσῃς μὲ φτερὰ
φλογοκαμένα...

ΓΟΥΛΑΣ ΖΙΩΓΑΣ

★

ΣΤΑ ΝΕΑ ΦΥΤΡΑ

Ἄκου. . γιὰ μᾶς τὰ σήμαντρα χτυποῦν
Μέσα στῆς νιότης τὴν αἰώνια ἐκκλησιά.
Ἄκου. . . γιὰ μᾶς τὴ γλύκα τους σκορποῦν
Τ' ἀηδόνια, στὴν [illegible]

Γιὰ μᾶς τὸ κῦμα στὴν ἀκρογιαλιὰ
Τονίζει μαγεμένες σερενάτες.
[illegible] φιλιὰ
[illegible]

Ἄκου γλυκὰ οἱ αὖρες πῶς ριγοῦν
[illegible]
Ἄκου. . . γιὰ μᾶς τὰ σεῖστρα πῶς [illegible]
Καὶ ψάλλουνε ξανὰ τὸ γέννημά μας.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΑΙΣΚΑΚΗΣ

★

ΘΕΛΩ

Θέλω Ἑλληνικὰ κορμιὰ
[illegible]
[illegible]
[illegible] τῆς Ἁγίας Λαύρας

Θέλω τὴν [illegible] φορεῖς
[illegible]
νὰ [illegible]
χαρὰ τοῦ Κυβερνήτη

Θέλω στὸ πρῶτο σάλπισμα
τοῦ πολέμου νὰ τῆς,
[illegible] σὰν τὴ Χελώνη·
[illegible]

ΝΕΟΦ. Κ. ΝΕΟΦΥΤΟΥ

Η ΜΙΚΡΗ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ

[illegible]
μικρούλα μου καρδούλα
σὰν κάποια μέρα ἡ μαμὰ
μὲ εἶπε Ἑλληνοπούλα...

[illegible]
[illegible]
[illegible]
τὴν πιὸ ὡμορφη Πατρίδα;

Καὶ ποιὰ Πατρίδα σὰν αὐτὴ
καὶ ποιὸ τρανὸ Βασίλειο
ἔχει ἕναν τέτοιον οὐρανό,
τέτοιον καθάριον Ἥλιο;

Σὰν ποιὰ νἄχῃ τὶς δόξες Της,
τὰ τρόπαια τὰ τόσα,
καὶ ποιὰ τὴ γλυκ[illegible]
[illegible] Της γλῶσσα;

Πέστε μου, μέσα στὸ ντουνιὰ
σὰν ἔμαθα ἀπὸ τὴ μαμὰ
μπορεῖ ποτὲ νὰ [illegible]
μὲ τὰ δικά Της κάλλη;

Γι' αὐτὸ κι' ἐμένα πέταξε
ἀπὸ χαρὰ ἡ καρδούλα
[illegible]
πὼς εἶμαι Ἑλληνοπούλα!

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΛΙΑΚΑΚΟΥ

★

Η ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ

Αὐγὴ γλυκειὰ στὴν ὄψι σου
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Ἄχ! ἡ χιονόλουστ' ὄψις σου
ποὺ ἡ ἐλπὶς φωλιάζει
τὶς τῆς φτωχῆς μου τῆς καρδιᾶς
ἀμυγδαλιά μου, μοιάζει..

Σ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

★

ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΜΑΣ

Ἐμπρός! πάντα περήφανα! ἡ νέα ἡ Γενιά μας
[illegible] ἀνέρωχα πλάϊ στὸ Β[illegible] μας
[illegible] μία [illegible]
Ἴρις νὰ γίνῃ μαγικὴ ὅλη ἡ Νεολαία
Καὶ μέσα στὸ γιγάντωμα μιᾶς νέας μας Ἑλ-
(λάδος.
Ἡ λαμπροφόρα χαραυγὴ τῆς λατρευτῆς Πα-
(τρίδας

[illegible]
[illegible]
(καρδιά σου
Ὁ πόθος καὶ τὰ ὄνειρα τῆς δοξαστῆς Φυλῆς
(Σου
Λάμπουνε ἄστρα λαμπερὰ στολίδι τῆς ψυχῆς
(Σου.
Ἀκούραστα τράβα ἐμπρός! Γλυκειά μας
(Νεολαία
Ἰδανικά Σου ἂς γενοῦν Πίστις - Πατρὶς - Ση-
(μαία
Ἀκοίμητ' ἂς φωλιάζουνε πάντοτε στὴν καρ-
(διά Σου
Πίστις στὸν Μέγαν Ἀρχηγὸ καὶ εἰς [illegible]
(Βασιληᾶ Σου

ΜΑΡΙΚΑ Β. ΔΡΑΪΝΑ

ΟΛΥΜΠΙΑ : Ὁ Ναὸς τῆς Ἥρας

ΜΕΡΙΚΕΣ
ΑΠΟ ΤΗ
& ΤΗΝ
ΤΗΣ

Φαλαγγίτισσαι Σπάρτης μεταβαίνουσαι είς τό Νοσοκομεῖον διά νά προσφέρουν δῶρα στούς ἀπόρους

Βαθμοφόροι τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἀργολιδοκορινθίας καί τῆς φάλαγγος Ναυπλίου

Ὁ Κυβερνητικός Ἐπίτρο
πουλος μετά τοῦ Περιφε
Βαθμοφόρων

ΕΙΚΟΝΕΣ
ΗΝ ΖΩΗΝ
ΚΙΝΗΣΙΝ
Ε.Ο.Ν.

Ἕνα τμῆμα Φαλαγγιτῶν τῆς 9θης φάλαγγος Κοπανακίου κατόπιν μιᾶς ἐπιδείξεως

...πος κ. Ἀλέξ. Κανελλό-
...ρειακοῦ Διοικητοῦ καὶ
...Προσωτσάνης

Βαθμοφόροι καὶ μέλη τῆς φάλαγγος Ναυπλίου κατὰ τὸ διάλειμμα τῶν ἀσκήσεων

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἐπιθεωρῶν Φαλαγγίτας τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου

Φαλαγγῖται Δοξάτου πρὸς τοὺς ὁποίους ὁμιλεῖ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος

Ἐργασίαι τοῦ γεωργοῦ κατὰ τὸν Φεβρουάριον

1ον Γενικὴ Γεωργία

Καλλιεργεῖ τοὺς ἀγροὺς ποὺ θὰ σπείρῃ τὸν ἄλλο μῆνα ροβίθια, μπιζέλια, γλυκάνισο, ἀραχίδα, μπαμπάκι, λινάρι, κάνναβι, κύμινο, κ.λ.π.

*

Σπέρνει καπνόσπορο γιὰ πρώϊμα φυτά.

*

Ἐξακολουθεῖ τὸ σκάψιμο ἢ τὸ ὄργωμα στὰ δένδρα καὶ ἀνοίγει στὸ καθένα ἀπὸ ἕνα περιφερειακὸ λάκκο μαζὶ δὲ ἐπιχρίει τοὺς κορμοὺς των μὲ διάλυσι θειϊκοῦ χαλκοῦ, σὲ γαλάκτωμα ἀσβέστου γιὰ τὴν καταστροφὴ ὅλων τῶν φυτικῶν ἀσθενειῶν.

*

Σπέρνει ἀκόμη σίκαλι, τεῦτλα κτηνοτροφικὰ κλπ.

*

Φυτεύει κρομμύδια ὅσο τοῦ ἐπιτρέπει ἡ ἐποχὴ γιὰ μιὰ τέτοια μεγάλη καλλιέργεια, σὲ μεγάλη ἔκτασι.

Λιπαίνει τὰ σιτηρὰ μὲ λίπασμα ἐπιφανείας 7—7—3 ἢ μὲ νιτρικὸ ἄζωτο ποὺ σκορπίζει σὲ ὅλη τὴν ἐπιφάνεια τοῦ χωραφιοῦ μιὰ μέρα ποὺ περιμένεται βροχή.

*

Σκαλίζει καὶ βοτανίζει τὶς πρώϊμες φυτεῖες. Καὶ οἱ δυὸ ἐργασίες αὐτὲς εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ τὴν καλὴ ἐσοδεία. Φυτεύει πατάτες σὲ μεγάλη ἔκτασι.

*

Ἐξακολουθεῖ νὰ φυτεύῃ καρποφόρα, καλλωπιστικὰ καὶ δασικὰ δένδρα σύμφωνα μὲ τὶς ὁδηγίες ποὺ δώκαμε στὸ προηγούμενό μας τεῦχος.

2ον Κτηνοτροφία

Ὁ κτηνοτρόφος συνεχίζει τὰς ἐργασίας τοῦ περασμένου μηνὸς καὶ πωλεῖ εἰς τὴν ἀγορὰν τὰ ζῶα τὰ ὁποῖα ειδικῶς ἐτρέφοντο διὰ πάχυνσιν. Ὅταν ὁ καιρὸς εἶναι καλός, ὁδηγεῖ τὸ ποίμνιόν του πρὸς βοσκὴν καὶ διὰ νὰ βοσκήσῃ καὶ διὰ νὰ ἀερισθῇ.

*

Εἰς τὰ βουστάσια τρέφουν τὰ μοσχάρια ὥς ποὺ νὰ μεγαλώσουν, μὲ γάλα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔχουν ἀφαιρέσει τὸ βούτυρον καὶ τὸ ἀνακατεύουν μὲ πίτυρα ἢ κριθάλευρον.

*

Κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ὁ κτηνοτρόφος καλλιεργεῖ κτηνοτροφικὰ φυτὰ διὰ νὰ ἔχῃ ἐπαρκῆ καὶ καλὴν τροφὴν διὰ τὰ διάφορα ζῶα του.

3ον Πτηνοτροφία

Προφυλάσσει τὰ πουλιά του ἀπὸ τὴν ὑγρασία καὶ τὸ κρύο καὶ τοὺς δίδει τονωτικὴ τροφή.

*

Ἀνακατεύει στὶς τροφὲς τῶν ὀρνίθων λίγη ἄσβεστο ἢ καλύτερα λίγη ὠοτοκίνη ποὺ τὶς κάνει καὶ γεννοῦν πολλὰ αὐγά.

*

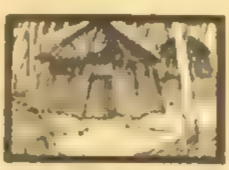
Ἀσβεστώνει τὸ κοτέτσι καὶ ἀλλάζει συχνὰ τὴν ἄμμο, ποὺ εἶναι στρωμένο τὸ δάπεδο. Πλένει κάθε μέρα τὸ δοχεῖο ποὺ πίνουν οἱ ὄρνιθες νερὸ καὶ βάζει νέο χωρὶς νὰ εἶνε πολὺ ψυχρό.

4ον Μελισσοκομία

Τὸ τέλος τοῦ χειμῶνος πλέον πλησιάζει καὶ πρέπει εὐθὺς ὡς ὁ καιρὸς καλλιτερεύσῃ νὰ γίνῃ ἐπιθεώρησις στὶς κυψέλες.

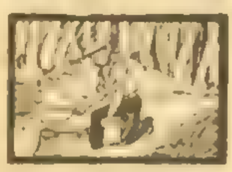
Ἂν ὁ χειμῶνας ἦτο βαρύς, ἀσφαλῶς τὰ μελίσσια θὰ βρεθοῦν ἀδύνατα. Αὐτὸ ὅμως δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀπογοητεύσῃ, γιατὶ ἀπὸ ὅσα ἔζησαν θὰ μπορέσῃ καὶ πάλιν νὰ ἀντικαταστήσῃ ὅσα κατεστράφησαν. Στὴν πρώτη αὐτὴ ἐπιθεώρησι τῶν κυψελῶν ὁ καλὸς μελισσοκόμος ἀνασηκώνει σὲ κάθε μιὰ τὸ πρῶτο πάτωμα καὶ καθαρίζει τὴν βάσιν της.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΞΥΛΟΚΑΡΒΟΥΝΟ

1. Τὸ κάρβουνο ἀπὸ ξύλα δένδρων κατασκευάζεται ἀκόμη σὲ πολλὲς χῶρες τῆς Εὐρώπης ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ ζοῦν συνήθως σὲ καλύβια, μέσα στὰ δάση.

*

2. Τὸ ξυλοκάρβουνο παράγεται ἀπὸ τὸ ἀτελὲς κάψιμο σωρῶν ξύλων. Ὁ καρβουνιάρης ἀρχίζει μὲ τὴν ἐγκατάστασιν πασσάλων στὸ χῶμα, σὲ ἀπόστασιν 0 μ. 30.

*

3. Γύρω ἀπὸ τὴν ξύλινη αὐτὴ [illegible] πολλὰ [illegible] [illegible] μεγέθους, που σχηματιζουν ἕνα μεγάλο σωρό.

*

4. Σκεπάζει τὸν σωρὸ μὲ δέματα χόρτου καὶ βρεγμένο χῶμα. Ἔπειτα ἀνάβει φωτιὰ ἀπὸ ἕνα πορτάκι ποὺ ἔμεινε ἐπίτηδες ἀνοικτό.

5. Ἐφ' ὅσον εἶναι ἀνάγκη ζωηρεύει τὴ φωτιὰ μὲ ἀνοίγματα στὰ πλάγια τοῦ σωροῦ. Ἡ φωτιὰ καίει ἐπὶ τέσσαρες συνεχεῖς ἡμέρας.

*

6. Βουλλώνει τότε τὶς τρῦπες καὶ ἀφίνει ἐπὶ 24 ὧρες τὸ σωρὸ νὰ κρυώσῃ. Ὕστερα γκρεμίζει τὸν σωρὸ καὶ μαζεύει τὰ κούτσουρα, ποὺ ἔγιναν ξυλοκάρβουνα.

*

7. Πολλὲς φορὲς τὰ ξύλα καίονται σὲ φούρνους ἀπὸ τοῦβλα ἢ μέταλλο. Παράγεται τότε ἐκτὸς ἀπὸ το κάρβουνο καὶ ξύλο ἀσετονίου, πίσσα καὶ «γκάζ».

*

8 Λέβητες [illegible] τοῦ ξύλα [illegible] καὶ σε αὐτοκίνητα ἀκόμη. Τὰ αὐτοκίνητα κινοῦνται ἀπὸ τὰ ἀέρια ποὺ παράγει τὸ ξύλο.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ — Δεύτερη πατρίδα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Ναί, εἶπε τότε ὁ κ. Οὐόλστων στὸ Πρόσπεκτ Χὶλλ ἢ λίγο πιὸ πέρα, στὸ ἀκρωτήρι τῆς Ψεύτικης Ἐλπίδας. Γι' αὐτὸ ἡ βίλλα θὰ μποροῦσε νὰ διατηρηθῆ...

— Θὰ προτιμοῦσα αὐτό, ἐδήλωσε ὁ Τζάκ.

— Κι' ἐγώ, ἐπρόσθεσε ἡ κυρία Ζερμάττ. Ἂς προσπαθήσουμε νὰ διατηρήσουμε αὐτὲς τὶς κατοικίες, ποὺ θὰ μᾶς θυμίζουν τὶς πρῶτες μας μέρες σ' αὐτὴ τὴ γῆ, τὸ Πρόσπεκτ Χὶλλ καὶ τὸ Φελσενχάϊμ. Μὲ μεγάλη μου λύπη θὰ τὰ ἔβλεπα νὰ ἐξαφανισθοῦν!...

Φυσικώτατο βέβαια αὐτὸ τὸ αἴσθημα τῆς Μπέτσης. Ἀλλὰ τὰ πράγματα εἶχαν ἀλλάξει. Ὅσο ἡ Νέα Ἑλβετία δὲν ἀνῆκε παρὰ στοὺς ναυαγοὺς τοῦ «Λάνδλορδ», μποροῦσε νὰ μένη κι' ἔτσι ἀνοχύρωτη. Ἀλλ' ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ θἀνῆκε σ' ἕνα Κράτος σὰν τὴν Ἀγγλία καὶ θἄχε τὴ θέσι της στὶς βρεττανικὲς ὑπερωκεάνειες κτήσεις, ἦταν ἀνάγκη νὰ προστατευθῆ ἀπὸ ἐπάκτια πυροβολεῖα.

Θὰ εἶχε λοιπὸν καὶ δυσάρεστες συνέπειες γιὰ τοὺς πρώτους ἀποίκους ὁ ἐρχομὸς τοῦ «Ξιφία» στὴ Νέα Ἑλβετία;

— Ὄχι, δὲν τὸ πιστεύω, ἐσυμπέρανε ὁ κ. Ζερμάττ. Ὁπωσδήποτε, ἂς ἀφήσουμε τὸ μέλλον νὰ φέρη λίγο-λίγο ὅλες τὶς μεταβολὲς καὶ τὶς μεταρρυθμίσεις ποὺ θὰ χρειασθοῦν.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἄλλες ἐργασίες ἦταν πιὸ ἀναγκαῖες καὶ βιαστικὲς ἀπὸ τὴ μεταρρύθμισι τοῦ Φαλκενχόρστ καὶ τοῦ Πρόσπεκτ Χίλλ.

Πλησίαζε ἡ ἐποχὴ ποὺ ἔπρεπε ν' ἀποθηκεύσουν τὰ γεννήματα, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς φροντίδες ποὺ ἀπαιτοῦσαν τὰ ζῶα τοῦ κτηνοτροφείου τοῦ Βάλντεγκ, τοῦ Ἔμπερφουρτ καὶ τοῦ Τσουκερτόπ.

Κατὰ τὴν πρώτη τους ἐπίσκεψι στὸ νησάκι τῆς Φάλαινας, ὁ κ. Ζερμάττ καὶ ὁ κ. Οὐόλστων ἔμειναν ἔκθαμβοι μπροστὰ στὸ πλῆθος τῶν κουνελιῶν, ποὺ ζοῦσαν τώρα ἐκεῖ-πέρα. Ὁλόκληρες ἑκατοντάδες εἶχαν γίνει τὰ γόνιμα αὐτὰ τρωκτικά. Εὐτυχῶς ποὺ τὸ νησάκι εἶχε ἄφθονη χλόη γιὰ τὴ διατροφή τους. Καθὼς εἴπαμε ὁ κ. Ζερμάττ τὸ εἶχε χαρίσει στὴ Τζέννυ Μόντροζ. Ὥστε ἡ κόρη τοῦ συνταγματάρχη, στὸ γύρισμά της, θὰ εὕρισκε τὴν ἰδιοκτησία της στὴν πιὸ μεγάλη ἀκμή.

— Ἐκάματε πολὺ φρόνιμα νὰ περιορίσετε στὸ νησάκι τὰ κουνέλια σας, εἶπε στὸν κ. Ζερμάττ ὁ κ. Οὐόλστων. Μιὰ μέρα θὰ γίνουν χιλιάδες καί, ἂν ἦταν ἐλεύθερα, θὰ ρήμαζαν ὅλους τοὺς ἀγροὺς τῆς ἀποικίας. Στὴν Αὐστραλία, ἀπ' ὅπου ἔρχομαι, τὰ ζῶα αὐτὰ κοντεύουν νὰ καταντήσουν πληγὴ χειρότερη ἀπὸ τοὺς ἀρουραίους τῆς Ἀφρικῆς. Κι' ἂν δὲν λάβουν αὐστηρότερα μέτρα, ὁλόκληρη ἡ αὐστραλιανὴ ὕπαιθρος θὰ καταβροχθισθῆ ἀπὸ τάδηφάγα αὐτὰ τετράποδα!

Ὁ κ. Οὐόλστων δὲν ἔλεγε καμμιὰ ὑπερβολή. Ὕστερ' ἀπὸ ἑβδομῆντα χρόνια, ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν κουνελιῶν ἀπετέλεσε τέτοιο κίνδυνο γιὰ τὴν Αὐστραλία, ὥστε ἡ κυβέρνησις ἀναγκάστηκε νὰ λάβη τὰ πιὸ δραστήρια μέτρα γιὰ νὰ κατορθωθῆ ἡ ἐξόντωσις τῶν καταστρεπτικῶν τρωκτικῶν.

Τοὺς τελευταίους μῆνες τοῦ 1816, πολλὲς φορὲς ἔγινε αἰσθητὴ ἡ ἀπουσία τοῦ Φρὶτς καὶ τοῦ Φραγκίσκου. Γιατὶ τὰ χέρια δὲν ἦταν πιὰ ἀρκετὰ γιὰ τὶς διάφορες ἐργασίες, μολονότι ἡ οἰκογένεια Οὐόλστων ἔκανε κι' αὐτὴ ὅ,τι μποροῦσε. Ἦταν ἡ ἐποχὴ τοῦ θερισμοῦ, ποὺ ἀπαιτοῦσε τὴν πιὸ μεγάλη ἐργασία. Ἔπρεπε νὰ θερίσουν τοὺς ἀγροὺς τοῦ σίτου, τῆς κριθῆς, τῆς μανιόκας, τοῦ ρυζιοῦ, — ἡ φυτεία αὐτὴ ἦταν κοντὰ στοὺς βάλτους τοῦ δρόμου τῶν Ἐρωδιῶν, — νὰ τρυγήσουν τὰ διάφορα καρποφόρα δένδρα, τόσο τὰ ἐγχώρια, ὅσο καὶ τὰ εὐρωπαϊκά, ποὺ εἶχαν μεγαλώσει, κακαόδενδρα, κανελλόδενδρα, συκιὲς καὶ ἄλλα καὶ τέλος νὰ κόψουν ζαχαροκάλαμα, ποὺ ἦταν ἀφθονώτατα στὸ κτῆμα τοῦ Τσουκερτόπ.

Ἡ Τζέννυ τὸν βοηθοῦσε στὸ ψάρεμα

Τέτοια ἐργασία ἦταν πάρα πολὺ βαρειὰ γιὰ τέσσερους ἄντρες, ἂν καὶ τοὺς βοηθοῦσαν τρεῖς γυναῖκες, ποὺ δὲν φοβοῦνταν τὸν κόπο. Καὶ ὕστερ' ἀπὸ τρεῖς μῆνες θὰ ξανάρχιζαν, γιατὶ τὸ ἔδαφος ἐκεῖνο εἶχε τέτοια γονιμότητα, ὥστε ἦταν δυνατοὶ καὶ δυὸ θερισμοὶ τὸ χρόνο.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἐργασίες αὐτές, ἡ κυρία Ζερμάττ, ἡ κυρία Οὐόλστων κι' ἡ Ἄννα εἶχαν καὶ τὶς ἐργασίες τοῦ σπιτιοῦ, ποὺ δὲν μποροῦσαν νὰ τὶς ἀφίνουν ὁλωσδιόλου· μαγείρεμα, πλύσι, σιδέρωμα, ράψιμο, μπάλωμα, ὁλόκληρο τὸ νοικοκυριό. Γιὰ τοῦτο, τὶς περισσότερες φορές, ἐνῷ ὁ κ. Οὐόλστων, ὁ κ. Ζερμάττ κι' οἱ δυὸ γυιοί του ἐπήγαιναν νὰ ἐργασθοῦν ἔξω οἱ τρεῖς γυναῖκες ἔμεναν στὸ Φελσενχάϊμ.

Ὅσο γόνιμο κι' ἂν ἦταν τὸ ἔδαφος τῆς Γῆς τῆς Ἐπαγγελίας, μποροῦσε ὅμως νὰ κινδυνεύση ἡ παραγωγή του ἀπὸ μιὰ ἔκτακτη ἀναβροχιὰ καὶ ξηρασία τὸ καλοκαῖρι. Ἐκεῖνο ποὺ ἔλειπε, ἦταν ἕνα σύστημα ποτίσματος μὲ τὰ ὑπάρχοντα νερά, ποὺ θὰ κρατοῦσε πάντα ὑγρὸ τὸ χῶμα τῆς καλλιεργησίμου γῆς. Κι' αὐτὴ εἶχε μιὰ ἔκτασι ἀπὸ πολλὲς ἑκατοντάδες στρέμματα.

Ἄλλα νερὰ δὲν εἶχε ὁ τόπος παρὰ τὸ ρέμα τῶν Τσακαλιῶν καὶ τὸ ρέμα τοῦ Φαλκενχόρστ στ' ἀνατολικά, κι' ἔπειτα, στὰ δυτικά, τὸ Ἀνατολικὸ Ποτάμι, ποὺ χυνόταν στὸν ὅρμο τῶν Ναυτίλων. Τὴν ἔλλειψι αὐτὴ παρατήρησε ὁ κ. Οὐόλστων καὶ μιὰ μέρα, στὶς 9 τοῦ Νοεμβρίου, ὕστερ' ἀπὸ τὸ γεῦμα, ἐνῷ καθόνταν ἀκόμη στὸ τραπέζι, εἶπε:

— Τίποτε εὐκολώτερο παρὰ νὰ κάμουμε ἕνα ὑδραυλικὸ τροχό. Θὰ μᾶς ἔφθανε ὁ καταρράκτης τοῦ ρέματος τῶν Τσακαλιῶν, μισὴ λεύγα ὑψηλότερ' ἀπὸ τὸ Φελσενχάϊμ. Στὰ ὑλικὰ ποὺ ἐβγάλατε ἀπὸ τὸ «Λάνδλορδ», ἀγαπητέ μου Ζερμάττ, ὑπάρχουν κι' οἱ δυὸ ἀντλίες τοῦ πλοίου. Ὁ τροχὸς λοιπόν, ἂν γινόταν καμμιὰ φορά, θὰ μποροῦσε νὰ τὶς κινῆ μὲ ἀρκετὴ δύναμι, νὰ σηκώνη τὰ νερὰ σὲ μιὰ δεξαμενὴ κι' ἀπὸ κεῖ, μὲ ἀγωγούς, νὰ ποτίζωνται οἱ ἀγροὶ τοῦ Βάλντεγκ καὶ τοῦ Τσουκερτόπ.

— Κι' οἱ ἀγωγοὶ αὐτοὶ πῶς θὰ γίνουν; ρώτησε ὁ Ἐρνέστος.

— Θὰ κάναμε σὲ μεγάλη κλίμακα, ἀποκρίθηκε ὁ κ. Οὐόλστων, ὅ,τι ἐκάματε σὲ μικρότερη γιὰ νὰ φέρετε τὰ νερὰ τοῦ ρέματος τῶν Τσακαλιῶν στὸ λαχανόκηπο τοῦ Φελσενχάϊμ. Μεταχειρισθήκατε καλάμια μπαμπού· θὰ χρησιμοποιούσαμε τώρα κορμοὺς ἀρτοδένδρων, ἀφοῦ τοὺς βγάζαμε τὴν ψίχα. Νομίζω ὅτι μιὰ τέτοια ἐγκατάστασι δὲν εἶναι ἀνώτερη ἀπὸ τὶς δυνάμεις μας.

— Ναί, εἶπε ὁ Τζάκ, κι' ἐγὼ νομίζω ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ γίνη. Ἂν ἐκάναμε ὅμως τοὺς ἀγρούς μας πιὸ γονίμους, θὰ μᾶς ἔδιναν πολὺ περισ-

σότερ' ἀπὸ ὅσα χρειαζόμαστε καί, γιὰ τὴν ὥρα, δὲν ὑπάρχει ἀγορὰ στὸ Φελσενχάϊμ...

— Ἀλλὰ θὰ γίνη κι' ἀγορά, ἀποκρίθηκε ὁ κ. Ζερμάττ, θὰ γίνη καὶ πόλις, θὰ γίνουν κι' ἄλλες πόλεις, ὄχι μόνο στὴ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας, ἀλλὰ σ' ὅλη τὴ Νέα Ἑλβετία. Πρέπει νὰ κυττάξουμε καὶ τὸ μέλλον, παιδί μου Τζάκ!

— Κι' ὅταν θὰ ὑπάρχουν πόλεις, ἐπρόσθεσε ὁ Ἐρνέστος, θὰ ὑπάρχουν καὶ κάτοικοι, ποὺ πρέπει νὰ ἔχουν τὴν τροφή τους ἐξησφαλισμένη. Χρεωστοῦμε λοιπὸν νὰ λάβουμε τὰ μέτρα μας ἀπὸ τώρα καὶ νὰ βγάλουμε ἀπὸ τὸ ἔδαφος αὐτὸ ὅ,τι μπορεῖ νὰ δώση.

— Αὐτὸ θὰ γίνη, ἐλπίζω, μὲ τὸ ὑδραυλικὸ σύστημα ποὺ σᾶς προτείνω, εἶπε ὁ κ. Οὐόλστων. Κι' ἂν θέλετε, μπορῶ νὰ τὸ μελετήσω καὶ νἀρχίσουμε σιγὰ - σιγὰ τὶς ἐργασίες...

Ὁ Τζὰκ δὲν ἀποκρίθηκε οὔτε ναὶ οὔτε ὄχι. Δὲν τοῦ ἄρεσε, βλέπετε, νὰ γίνη ἡ Νέα Ἑλβετία ἀποικία ἀγγλικὴ μὲ κατοίκους μαζεμένους βέβαια ἀπ' ὅλες τὶς χῶρες τῆς γῆς... Ἀλλὰ καὶ στὰ βάθη τῆς ψυχῆς τῆς κυρίας Ζερμάττ θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ βρῆ τὴν ἴδιαν ἀντιπάθεια πρὸς ἕνα τέτοιο μέλλον...

Ὁπωσδήποτε, τὶς σπάνιες ὧρες, ποὺ τοὺς ἄφιναν ἐλεύθερες οἱ ἀγροτικὲς ἐργασίες, ὁ κ. Οὐόλστων, ὁ κ. Ζερμάττ κι' ὁ Ἐρνέστος, ποὺ τοῦ ἄρεσαν πολὺ τὰ μηχανικά, συζητοῦσαν τὸ σχέδιο ἐκεῖνο τοῦ ποτίσματος, ποὺ εἶχε προτείνει ὁ μηχανικός. Καὶ ἀφοῦ ἔκαμαν τὶς ἀναγκαῖες ὑψομετρήσεις, ἔφθασαν στὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ ἔδαφος ἦταν κατάλληλο γιὰ κανάλι.

Πραγματικῶς, ἕνα τέταρτο μακρυὰ ἀπὸ τὸ Βάλντεγκ βρισκόταν ἡ λίμνη τῶν Κύκνων, ποὺ οἱ βροχὲς τὴ γέμιζαν καὶ τὴν ξεχείλιζαν τὸν χειμῶνα, μὰ ποὺ τὰ νερά της τὸ καλοκαῖρι χαμήλωναν σὲ σημεῖο ποὺ νὰ μὴν εἶναι δυνατὸ νὰ χρησιμοποιηθοῦν. Γιατὶ ὅσο βαθειὰ αὐλάκια κι' ἂν ἄνοιγαν γύρω, στὸ βάθος ποὺ ἦταν, δὲν θὰ τἄκαναν νὰ τρέξουν. Μποροῦσαν ὅμως νὰ δανειοθοῦν, ἂς ποῦμε ἔτσι, νερὰ ἀπὸ τὸ ρέμα τῶν Τσακαλιῶν καὶ νὰ τὰ ρίξουν στὴ λίμνη, σὲ τρόπο ὥστε νὰ βρίσκεται πάντα γεμάτη ὡς ἀπάνω καὶ τότε θἆταν εὔκολο νὰ τὰ κάμουν νὰ χύνωνται στοὺς γύρω ἀγρούς, μ' ἕν' ἁπλούστατο σύστημα ξεχειλίσματος καὶ νὰ προσθέσουν ἔτσι καινούργια στοιχεῖα γονιμότητος στὴ γόνιμη ἐκείνη γῆ.

Ἀλήθεια, ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τὸν καταρράκτη τοῦ ρέματος καὶ τὴ μεσημβρινὴ ἄκρη τῆς λίμνης ἦταν μιὰ ὁλόκληρη λεύγα κι' ἕνας ἀγωγὸς μὲ τόσο μάκρος θὰπαιτοῦσε πολὺ μεγάλη ἐργασία. Πόσους κορμοὺς ἀρτοδένδρων θὰ χρειαζόταν νὰ κόψουν καὶ νὰ σκάψουν! Ἀλλὰ μιὰ καινούργια μελέτη τοῦ ἐδάφους, ποὺ ἔκαμαν ὁ Ἐρνέστος κι' ὁ κ. Οὐόλστων, ἔδειξε ὅτι μποροῦσε νὰ συντομευθῆ πολὺ τὸ μάκρος τῶν ἀγωγῶν.

Καὶ ἰδοὺ τί εἶπεν ἕνα βράδυ ὁ Ἐρνέστος, στὴ σάλλα τοῦ Φελσενχάϊμ, ὅπου οἱ δύο οἰκογένειες εἶχαν μαζευθῆ, ν' ἀναπαυθοῦν ἀπὸ τὴν ἐργασία τῆς ἡμέρας:

(Ἀκολουθεῖ)

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Προκαταρκτικὲς γνώσεις

Ποιὸς δὲ θἄθελε νὰ ξέρη νὰ ζωγραφίζη, γιὰ νὰ μπορῆ νὰ φτιάχνη εὔκολα καὶ δίχως κόπο ὅ,τι τοῦ λέει ἡ φαντασία του;

Γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουμε αὐτὴ τὴν κρυφὴ ἐπιθυμία σας, θὰ προσπαθήσουμε σὲ λίγα διασκεδαστικὰ ἄρθρα νὰ σᾶς προσανατολίσουμε πρὸς τὰ κυριώτερα στοιχεῖα τῆς ζωγραφικῆς.

Πρέπει ὡστόσο νὰ σᾶς ποῦμε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ πὼς μὲ τὸν προσανατολισμὸ αὐτὸν ποὺ θὰ σᾶς κάμουμε δὲν θὰ μπορέσετε νὰ φτάσετε στὸ σκοπὸ ἂν ὁ προσανατολισμὸς δὲν προχωρήση ταιριαστὰ μὲ τὴν καθημερινή σας πεῖρα.

∴

Εἶναι ἀλήθεια πὼς ἡ μεγαλείτερη σκοτοῦρα τοῦ ἀρχαρίου εἶναι τὸ πῶς νὰ πρωταρχίση νὰ φτιάχνη ἕνα σχέδιο. Ἡ δεύτερη σκοτοῦρα του πάλι θἆναι τὸ πῶς νὰ δίνη τέρμα στὴ σύνθεσί του. Αὐτές, πράγματι, εἶναι οἱ μεγαλείτερες δυσκολίες τῆς τέχνης.

Γιὰ νὰ φτιάξη κανεὶς κάτι, τὸ ξέρουμε καλά, θὰ δουλέψη ἡ φαντασία του.

Καὶ ἡ φαντασία πάλι, ὅταν ἐνεργῆ ὑπακούει σὲ δυὸ διαφορετικοὺς κανόνες, ποὺ κατ' οὐσίαν εἶναι ἕνας μόνο κανόνας.

Ὁ κανόνας δηλαδὴ ποὺ μᾶς μαθαίνει πῶς νὰ διαμορφώνουμε καλὰ καὶ σωστὰ ἕνα ἀντικείμενο.

Ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ μᾶς μαθαίνει πῶς νὰ διαμορφώνουμε τὸ ἀντικείμενο αὐτὸ τῆς φαντασίας μας μὲ κάποιο κρυφὸ μας διακοσμητικὸ γοῦστο.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μᾶς μαθαίνει πῶς νὰ τὸ διαμορφώνουμε μὲ ὅλες τὶς ἀναλογίες καὶ τὰ μέτρα του.

Λόγου χάριν, ὅταν ζωγραφίζουμε ἕνα κεφάλι, νὰ ξέρουμε νὰ βροῦμε τὴν ἀπόστασι ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα τῆς μύτης, τῶν ματιῶν κτλ.

∴

Ἂν τώρα θέλουμε νὰ δώσουμε τεχνικοὺς ὁρισμοὺς στοὺς κανόνες ποὺ εἴπαμε, θὰ τοὺς ὀνομάσουμε ὡς ἑξῆς:

1ον Τὸ αἴσθημα τῆς Μορφῆς.
2ον Τὸ αἴσθημα τοῦ Μέτρου.

Ὁ ἕνας στολίζει, ὁ ἄλλος μετράει, κατ' οὐσίαν ὅμως ἔχουν κι' οἱ δυὸ τὸν ἴδιο σκοπὸ καὶ μόνον τὰ μέσα τους εἶναι διαφορετικά.

∴

Ἡ τέχνη εἶναι χάρισμα φυσικό, ἔμφυτο, εἶναι ὅμως μαζὶ καὶ μιὰ συνήθεια ποὺ τὴν ἀποκτᾶ κανεὶς μὲ τὴν ἀντιγραφὴ τῶν μεγάλων καλῶν ἔργων.

Τὰ συστήματα τῆς ζωγραφικῆς εἶναι δύο:

1ον Τῶν ἁπλῶν γραμμῶν.
2ον Τῶν χρωματιστῶν τόνων.

Πρέπει ἐπίσης νὰ ξέρουμε ν' ἀποδώσουμε τὸ ἀνάγλυφον ὅπως θὰ τὸ ἐξηγήσουμε στὰ ἀκόλουθα ἄρθρα μας. Μὲ τὸ μέσο αὐτὸ οἱ φιγοῦρες μας θὰ φανοῦν πὼς βγαίνουν ἔξω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ χαρτιοῦ.

∴

Ὅταν σχεδιάζουμε μὲ ἁπλὲς γραμμές, εἶναι τὸ ἴδιο σὰν νὰ χρωματίζουμε μὲ διάφορους τόνους, γιατὶ οἱ γραμμές μας, ψιλὲς ἢ χοντρές, ἢ χαραγμένες ἀπὸ διαφορετικὲς κατευθύνσεις, ἀνταποκρίνονται σὲ ἀνάλογους τόνους.

Τὴ σύνθεσι τῶν γραμμῶν τὴν κανονίζει ἡ γεωμετρικὴ ἐπιστήμη ἀπὸ τὴ μιὰ κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ πάλι στὸ πλαστικό μας γοῦστο.

Ὑπάρχουν διακοσμητικὲς συνθέσεις ποὺ στηρίζονται ἀποκλειστικὰ σ' αὐτὴν τὴ σύνθεσι τῶν γραμμῶν καὶ ἀποδίδουν ὅλους τοὺς τόνους μὲ ἀφάνταστο πλοῦτο. Τὸ ἀλφάβητον λ. χ. ἔχει τὴν ἀρχὴ στὴ σύνθεσι αὐτή.

∴

Ἂν δὲν σᾶς πειράζη νὰ μάθετε καὶ λίγη φυσική, θὰ σᾶς ἐξηγήσουμε ἀκόμα πὼς ἡ γραμμή, δηλαδὴ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ποὺ διαγράφει ἕνα ἀντικείμενο, δίνοντάς του μιὰν ὡρισμένη φόρμα, δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο παρὰ φαινόμενο τῆς φωτεινῆς πυκνότητος ποὺ προκαλεῖται ἀπὸ τὶς ἀκτῖνες τοῦ ἥλιου ἢ ἀπὸ ἄλλο φῶς.

Καὶ τὸ χρῶμα πάλι δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ φαινόμενο τῆς ποιότητος τῶν διαφόρων γραμμῶν, δηλαδὴ τοῦ φωτός.

Βλέπουμε λοιπὸν ὅτι γραμμὴ καὶ χρῶμα ἔχουν στενὴ σχέσι μεταξύ τους.

Ὅπως τὸ φῶς προκαλεῖ τὴ σκιά, ἔτσι καὶ τὸ ἕνα χρῶμα προκαλεῖ τὸ ἀντίθετό του. Τὸ θερμὸ προκαλεῖ τὸ ψυχρό, τὸ ἀνοιχτὸ τὸ σκοῦρο. Οἱ γραμμὲς πάλι, ταιριασμένες μὲ ἀντίθετες κατευθύνσεις καὶ μὲ ποικιλίας παχύτητος, ἀποδίδουν τοὺς διαφόρους τόνους.

Ὅλα τὰ ὁρατὰ πράγματα τῆς Πλάσεως, ποὺ τὰ ὀνομάζουμε τὸ καθένα μὲ διάφορο ὄνομα, διαγράφονται μέσα σὲ τοῦτες τὶς ἀντιθέσεις μὲ μιὰ ἀνάλογη μορφή.

Δηλαδή, μὲ ἄλλα λόγια, περιγράφονται ἀπὸ τὴ φαντασία μας.

Κ.μ.ς

Ἕνας διάττων

Ἀσφαλῶς θὰ ἔχετε παρατηρήσει ἤδη τὸν οὐρανὸ μιὰ κατάφωτη νύχτα...

Τίποτε δὲν εἶναι περιεργότερον ἀπὸ τοῦ νὰ βλέπῃ κανεὶς μέσ' ἀπὸ τὰ ἄπειρα ἐκεῖνα σταθερὰ ἀστέρια, ποὺ μοιάζουν σὰν νἄχουν κεντηθῆ στὸν οὐράνιο θόλο ν' ἀποσπῶνται οἱ διάττοντες ἀστέρες καὶ νὰ διασχίζουν τὸν οὐρανό, ἀφήνοντας πίσω μιὰ μακρυὰ φωτεινὴ γραμμή.

Οἱ διάττοντες λοιπὸν αὐτοὶ ἀστέρες στὴν πραγματικότητα δὲν εἶναι ἀστέρια.

Τὰ πλησιέστερα πρὸς τὴν

γῆν ἀστέρια εὑρίσκονται μακρυὰ ἀπὸ μᾶς τέσσαρα περίπου «ἡλιακὰ ἔτη», δηλαδὴ μιὰ φωτεινὴ ἀκτὶς ποὺ θὰ ξεκινήσῃ ἀπ' τὰ ἀστέρια αὐτὰ χρειάζεται τέσσαρα χρόνια γιὰ νὰ φθάσῃ σὲ μᾶς.

Κι' ὅπως τὸ φῶς, καθὼς ξέρομε, διατρέχει 300.000 χιλιόμετρα τὸ δευτερόλεπτον, αὐτὸ ἀντιπροσωπεύει μιὰν ἀπόστασιν 40 τρισεκατομμυρίων χιλιομέτρων.

Οἱ διάττοντες λοιπὸν ἀστέρες περνοῦν ἀπείρως πλησιέστερα κοντά μας, σχεδὸν 120 χιλιόμ. πάνω ἀπ' τὰ κεφάλια μας. Συνίστανται ἀπὸ «βολίδες», ἀπὸ μόρια ποὺ προέρχονται ἀπὸ ἀστέρια ποὺ σιγά-σιγὰ διαλύονται.

Τὰ μόρια αὐτὰ περιφέρονται στὸ διάστημα καί, καθὼς αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ δὲν εἶναι φωτεινά, παραμένουν ἀθέατα κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς οὐρανίας διαδρομῆς τους.

Ὁ διάττων ἀστὴρ διατρέχει συνήθως ἕνα μέρος τοῦ διαστήματος καὶ μετὰ χάνεται στὸ ἄπειρον.

Κάποτε μερικὲς βολίδες μεγάλων διαστάσεων φθάνουν ὥς τὴ γῆ, ὁπότε σχηματίζουν τοὺς λεγομένους «ἀερολίθους», τῶν ὁποίων τὸ βάρος κυμαίνεται μεταξὺ μερικῶν κιλῶν καὶ κάποτε εἴκοσι τόννων.

ΤΟ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΟ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Τὰ ἐπισκεπτήρια... Εἶναι ἡ μεγάλη ἀδυναμία καὶ ὁ παντοτεινὸς σύντροφος τῆς ζωῆς μας. Μερικοὶ ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ σχολεῖο: Ἰωάννης Ἰωαννίδης. Κι' ἀπὸ κάτω: Μαθητής!... Οἱ περισσότεροι κάνουν γιὰ πρώτη φορὰ κάρτες λίγο ἀργότερα. Μόλις μποῦν στο Πανεπιστήμιο τρέχουν στὸ μικρὸ τυπογραφεῖο. Δηλώνουν τὸ ὄνομά τους.

—Ἐπάγγελμα; ρωτᾷ ὁ τυπογράφος.

—Φοιτητὴς τῆς Ἰατρικῆς, ἀπαντοῦν μὲ ὕφος θριαμβευτικό. Οἱ ἄλλοι, οἱ πολλοί, ποὺ μπαίνουν ἐνωρὶς στὴ βιοπάλη, προτιμοῦν τὴν ἰδιότητα τοῦ ἰδιωτικοῦ ὑπαλλήλου. Γιατὶ στὰ ἐπισκεπτήρια θεωροῦν ὅλοι ἀπαραίτητο νὰ βάλουν, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα, τὸν τόπο διαμονῆς, τὴν διεύθυνσι, τὸ τηλέφωνο—ἔχουν δὲν ἔχουν...—καὶ πολλὰ ἄλλα ἀπίθανα πράγματα...

Ἂν πιστέψωμε ὡρισμένους ἀρχαιολόγους, τὰ ἐπισκεπτήρια ἦσαν γνωστὰ ἀπὸ πολλάς, πάρα πολλάς, χιλιάδας ἐτῶν. Μερικοὶ ζητοῦν τὴν ἀρχή τους στὴ λιθίνη ἐποχή. Καὶ ἰσχυρίζονται ὅτι οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης σκάλιζαν τὰ ὀνόματά τους ἐπάνω σὲ πλάκες πέτρας καί, ἀφοῦ ἔγραφαν καὶ τὶς εὐχές τους, ἔστελναν τὰ ὀγκώδη αὐτὰ ἐπισκεπτήρια στοὺς φίλους καὶ συγγενεῖς!...

Πιθανώτερη φαίνεται ἡ ἐκδοχὴ ὅτι ἐπισκεπτήρια μετεχειρίσθησαν πρῶτοι οἱ Κινέζοι Μανδαρῖνοι. 1,000 ἢ 2,000 χρόνια πρὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Τὰ ἐπισκεπτήρια τῶν Μανδαρίνων ἦσαν ἐπιχρυσωμένα ἢ ἐπαργυρωμένα, μὲ τὰ ὀνόματα καὶ τὶς εὐχὲς σχεδιασμένα ἐπάνω στὸ λεπτὸ αὐτὸ στρῶμα μετάλλου.

Φαίνεται ὅμως ὅτι στὴν πραγματικότητα τὰ ἐπισκεπτήρια ἐνεφανίσθησαν γιὰ πρώτη φορὰ πρὸ 300 ἐτῶν στὴ Γαλλία. Στὴ χώρα αὐτὴ ἦσαν πολὺ τῆς μόδας κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα τὰ χαρτια. Καί, ὅπως λέγουν, κάθε Γάλλος εἶχε στὴν τσέπη του καὶ μιὰ ἢ δυὸ τράπουλες... Ἔπαιρναν λοιπὸν ἕνα τραπουλόχαρτο, ἔγραφαν ἀπὸ τὸ πίσω μέρος τὸ ὄνομα καὶ τὶς εὐχές τους καὶ τὸ ἔστελλαν, κυρίως κατὰ τὴν πρωτοχρονιά, στὸ σπίτι τοῦ φίλου ἢ τοῦ συγγενοῦς. Ἂν αὐτοὶ ἀπουσίαζαν, ἔρριχναν τὸ τραπουλόχαρτο μέσα ἀπὸ τὴν κλειδαριὰ τοῦ σπιτιοῦ· «ἄφιναν» δηλαδὴ τὴν κάρτα τους, ὅπως περίπου γίνεται στὴν ἐποχή μας.

Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δημιουργοῦσε ζητήματα. Γιατὶ ὅταν ἔβγαζαν ἀργότερα ἀπ' τὴν τσέπη τους τὴν τράπουλα γιὰ νὰ παίξουν χαρτιά, ἔβλεπαν μὲ λύπη τους ὅτι ἔλειπε λ. χ. ἡ ντάμα μπαστοῦνι. Ἦταν ἀκριβῶς τὸ χαρτί, ποὺ εἶχε ριφθῆ στὴν κλειδαρότρυπα τοῦ φιλικοῦ σπιτιοῦ.

Γιὰ ν' ἀποφύγουν, λοιπόν, αὐτὴ τὴ ...ζημία καθιέρωσαν τὴν χρησιμοποίησι ἑνὸς κομματιοῦ χαρτιοῦ, ἐπάνω στὸ ὁποῖον ἔγραφαν—μὲ τὸ χέρι—ὄνομα καὶ εὐχές. Τὰ ἐπισκεπτήρια τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶχαν ἐξελιχθῆ σὲ μικροὺς ἀληθῶς καλλιτεχνικοὺς πίνακας. Εἰδικοὶ καλλιτέχναι διακοσμοῦσαν τὸ ἐπισκεπτήριο μὲ γιρλάντες, λουλούδια, ψάρια, μὲ πρόσωπα τῆς μυθολογίας κ. λ. π. Τυπωμένα ἐπισκεπτήρια ἐνεφανίσθησαν γιὰ πρώτη φορὰ τὸ 1830 περίπου.

Στὴν ἐποχή μας τὰ ἐπισκεπτήρια εἶναι μικρὰ τεμάχια λευκοῦ—κατὰ προτίμησιν—χαρτονιοῦ, ἐπάνω εἰς τὰ ὁποῖα τυπώνεται τὸ ὄνομα. Ἔχει ἐπικρατήσει νὰ τυπώνεται κάτω ἀπὸ τὸ ὄνομα τὸ ἐπάγγελμα καὶ στὶς κάτω πλευρὲς ὁ τόπος, ὁ δρόμος καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ σπιτιοῦ τῆς διαμονῆς. Μερικοὶ θεωροῦν σοβαρώτερο νὰ βάζουν μόνον τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσι, χωρὶς τὸ ἐπάγγελμα, ἄλλοι δὲ μόνον τὸ ὄνομα. Εἶναι ζήτημα γούστου, δὲν πρέπει ὅμως νὰ λησμονοῦμε ὅτι ἡ διεύθυνσις βοηθεῖ πολὺ τοὺς φίλους ἢ τοὺς γνωστούς μας, ὅταν θέλουν νὰ μᾶς στείλουν κάτι ἢ νὰ μᾶς ἐπισκε-

* Ο ΠΑΠΑΓΑΛΟΣ *

Ἔχετε δῆ ἢ μᾶλλον ἔχετε ἀκούσει ποτὲ ἕνα παπαγάλο; Εἶναι πολὺ περίεργο τὸ φαινόμενο ἑνὸς πουλιοῦ ποὺ λέει: «Καλημέρα κύριε... Ἔφαγες καλά; Εἶσαι βλάκας...» Καὶ πολλοὶ νομίζουν ὅτι ὁ παπαγάλος ποὺ ἔχει μόνο αὐτὸς ἀνάμεσα σ' ὅλα τὰ ζῶα τὴν ἱκανότητα νὰ «μιλᾷ», εἶναι πραγματικὰ ἀνώτερος ἀπ' αὐτὰ καὶ ἔρχεται ἀπὸ ἀπόψεως πνευματικῆς εὐθὺς μετὰ τὸν ἄνθρωπο. Κάνουν ὅμως λάθος. Γιατί, ὅπως ἀπέδειξε ἡ ἐπιστήμη, οἱ πνευματικὲς ἰδιότητες τοῦ παπαγάλου εἶναι κατώτερες ἄλλων πουλιῶν.

Ὁ παπαγάλος ζῇ 40—60 χρόνια. Καὶ εἶνε περιζήτητος ἐπειδὴ μιμεῖται τὶς φωνὲς τοῦ σκύλου, τῆς γάτας, καὶ τοῦ ἀνθρώπου ἀκόμη.

Γιὰ τὴν ἀπομίμησι τῆς φωνῆς τοῦ ἀνθρώπου χρειάζεται μεγάλη ἐξάσκησις, ἡ ὁποία γίνεται σὲ παπαγάλους ἡλικίας μέχρι 3 ἐτῶν. Ἔπειτα εἶναι ἀδύνατον νὰ μιλήσῃ ὁ παπαγάλος, γιατὶ ἡ γλῶσσα του σκληραίνει καὶ χάνει τὴν εὐστροφία της.

Ὁ λάρυγγας τοῦ παπαγάλου δὲν εἶναι ἀνεπτυγμένος περισσότερο ἀπὸ τὸν λάρυγγα τῶν ἄλλων ᾠδικῶν πτηνῶν. Καὶ ὅπως ἔχει ἀνακαλύψει ἡ ἐπιστήμη, ἡ ἰδιότης του νὰ ἀρθρώνῃ ὁλόκληρες φράσεις ὀφείλεται στὸν ὄγκο καὶ στὴν εὐκινησία τῆς γλώσσας του, στὴν εὐρεῖα στοματικὴ κοιλότητα καὶ στὴν τυμπανόμορφη λαρυγγικὴ μεμβράνη.

ΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΜΑΣ

ΕΝΑΣ ΕΞΥΠΝΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΣΚΥΛΩΝ

Στὸν κῆπο ἑνὸς μεγαλοπρεποῦς μεγάρου, στὸ Κολωνάκι, ὁ Τόμ, ἕνα μπουλντὼκ καθαρόαιμο, παίζει μόνος του, μὲ πολὺ κέφι. Ξαφνικὰ βλέπει τὸν Λέοντα, ἕνα βρώμικο σκυλάκι καὶ ἀχτένιστο, ποὺ περιδιαβάζει ἔξω ἀπὸ τὸ πεζοδρόμιο.

ΛΕΩΝ (διαχυτικός).—Γάβ, Γάβ! Καλημέρα, φιλαράκο, δὲν ἔρχεσαι νὰ παίξῃς μαζί μου;

ΤΟΜ (μὲ ἀκαταδεξία).—Ὄχι, φίλε μου.

ΛΕΩΝ.— Τότε νὰ ἔρθω ἐγὼ στὸν κῆπο σου. Θὰ διασκεδάσουμε ὡραῖα ἀνοίγοντας λάκκους.

ΤΟΜ (ἀλαζονικῶς).—Ἕνα σκυλὶ καλοαναθρεμμένο δὲν σκάβει ποτὲ τὸ χῶμα. Ἀλήθεια, ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι;

ΛΕΩΝ.—Ἀπὸ τοῦ Ψυρῆ.

ΤΟΜ.—Ἆ! Καλὰ τὸ κατάλαβα...

ΛΕΩΝ.— Δὲ βλέπω ποιὰ σχέσις μπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ τῆς γειτονιᾶς μου καὶ τῆς προτάσεως ποὺ σοῦ ἔκανα, γιὰ νὰ παίξουμε.

ΤΟΜ.—Μπᾶ; Δὲ ξέρεις ὅτι ὑπάρχουν ἄνθρωποι πλούσιοι ποὺ κάθονται σὲ ἀριστοκρατικὲς γειτονιὲς καὶ ἄνθρωποι φτωχοὶ ποὺ μένουν σὲ ἄλλες συνοικίες; Τὰ σκυλιὰ τῶν πλουσίων εἶναι ἀριστοκρατικά, ἐνῷ τῶν φτωχῶν εἶναι τῆς κάτω τάξεως. Καταλαβαίνεις λοιπὸν ὅτι ὑπ' αὐτοὺς τοὺς ὅρους δὲν μποροῦμε ἐμεῖς οἱ δυὸ νὰ κάνουμε παρέα.

ΛΕΩΝ (λυπημένος).—Ναί, καταλαβαίνω...

ΤΟΜ (ὑπερήφανα). — Εἶμαι ἕνα σκυλὶ τῆς ἀριστοκρατίας καὶ πρέπει νὰ διαλέγω τὶς σχέσεις μου.

ΛΕΩΝ. — Εἶναι πολὺ φυσικό. Πάντως ἐγὼ εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένος ποὺ δὲν εἶμαι πλούσιος.

ΤΟΜ (ἔκπληκτος καὶ λίγο πειραγμένος).— Πῶς; Εἶσαι εὐχαριστημένος; Καὶ γιατί;

ΛΕΩΝ.— Ὁ κύριός μου εἶναι ἕνας γέρος τυπογράφος ποὺ κερδίζει τόσα, ὅσα φθάνουν γιὰ νὰ ζήσουμε οἱ δυό. Σήμερα ἦρθε ἀπ' ἐδῶ γιὰ μιὰ δουλειά του καὶ τὸν περιμένω. Καὶ ποῦ ξέρεις; Ἂν ἦταν πλούσιος μπορεῖ νὰ ἔπαιρνε κανένα σκυλὶ ράτσας καὶ νὰ μ' ἔδιωχνε.

ΤΟΜ (μεγαλόψυχος).— Αὐτὸ θἆταν καλύτερο. Ἴσως νὰ σὲ μάζευαν ἄνθρωποι ποὺ κάθονται σ' αὐτὴ τὴ γειτονιά. Καὶ ἔχω τὴ γνώμη ὅτι μὲ μιὰ ἢ δυὸ τὸ πολὺ ἐπισκέψεις στὸν κουρέα μου θὰ γινόσουνα εὐπαρουσίαστος. Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ θυμοῦμαι μιὰ φίλη τῆς κυρίας μου ποὺ ἔλεγε χθὲς ὅτι ἤθελε νὰ βρῇ ἕνα σκυλάκι. Ἂν δὲν εἶχες τόσους ψύλλους, θὰ σὲ παρουσίαζα.

ΛΕΩΝ.— Εἶσαι πολὺ καλός, ἀλλὰ προτιμῶ νὰ μείνω ὅπως εἶμαι.

ΤΟΜ (κατάπληκτος).— Στοῦ Ψυρῆ; Ἄκου ἰδέα! Ἔχεις τοὐλάχιστον κῆπο;

ΛΕΩΝ.— Ὄχι, καθόμαστε σ' ἕνα ὑπόγειο.

ΤΟΜ.— Τότε γιατί δὲ θέλεις νὰ πᾶς μὲ τὴ φίλη τῆς κυρίας μου;

ΛΕΩΝ.— Γιατὶ ὁ κύριός μου μὲ χρειάζεται. Τοῦ κρατάω συντροφιὰ στὴ μοναξιά του. Ὅταν εἶναι λυπημένος ξέρω ὅτι σκέπτεται τὸ γυιό του ποὺ πέθανε. Τὸν σκέπτομαι κι' ἐγὼ καὶ τότε εἴμαστε καὶ οἱ δυὸ λυπημένοι.

ΤΟΜ (σκεπτικός).— Βέβαια, ἔχεις δίκαιο... Ὅταν ὁ κύριός μου ἦταν ἄρρωστος, μόνο ἐμένα ἤθελε στὸ δωμάτιό του.

ΛΕΩΝ.— Βλέπεις λοιπὸν ὅτι εἴτε στὸ Κολωνάκι, εἴτε στὸ Ψυρῆ, εἴμαστε ἀπαραίτητοι στοὺς δίποδες φίλους μας.

ΤΟΜ. Σωστό. Ἰδίως ὅταν εἶναι λυπημένοι ἢ ἄρρωστοι.

ΛΕΩΝ.— Ἡ δυστυχισμένο..

ΤΟΜ.— Τέλος πάντων! Ἔχω ἕνα κόκκαλο ἀπὸ ἀρνὶ φυλαγμένο. Θέλεις νὰ τὸ μοιραστοῦμε;

ΛΕΩΝ.— Ἕνα κόκκαλο ἀπὸ ἀρνί... Ἡ τελευταία φορὰ ποὺ ἔφαγα ἦταν... Εἶναι ὅμως τόσος καιρὸς ποὺ δὲ θυμοῦμαι πιά...

ΤΟΜ (διαχυτικός).—Ἔλα μέσα λοιπόν. Κι' ὕστερα θὰ παίξουμε, ἀνοίγοντας λάκκους στὸ χῶμα...

* Η ΧΕΛΩΝΑ *

Συνηθίζουμε νὰ λέμε: αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος περπατᾶ σὰν τὴ χελώνα. Καὶ ὅπως εἶναι γνωστὸ σὲ ὅλους, ἡ φράσις αὐτὴ ἰσχύει γιὰ ἀνθρώπους ποὺ εἶναι ἀργοί, βραδυκίνητοι. Ἡ χελώνα ἔχει μείνει τὸ σύμβολο τῆς βραδύτητος.

Ἡ χελώνα ἀνήκει στὸ γένος τῶν ἑρπετῶν καὶ ζῆ στὴ θάλασσα καὶ στὴν ξηρά. Στὴν πατρίδα μας εἶναι γνωστὸ ἕνα ἀπὸ τὰ εἴδη τῆς χελώνας τῆς ξηρᾶς. Σὲ ὡρισμένες δὲ χῶρες τῆς Εὐρώπης ἡ χελώνα τρώγεται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

Μερικοὶ νομίζουν ὅτι ἡ βραδυκινησία τῆς χελώνας ὀφείλεται στὸ παχὺ ὀστεῶδες ὄστρακο, τὸ ὁποῖο τὴν περιβάλλει. Δὲν εἶναι σωστὸ αὐτό. Ἡ χελώνα βέβαια «φέρει τὸ σπίτι της στοὺς ὤμους της», ἀλλὰ δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ λόγος τοῦ ἀργοῦ περπατήματός της.

Ὅταν θέλουμε νὰ μετατοπίσουμε στὴν ἐπιφάνεια τοῦ ἐδάφους ἕνα βαρὺ λιθάρι, βάζουμε κάτω ἀπ' αὐτὸ ἕνα μοχλό, ὁ ὁποῖος, μὲ τὴν κατάλληλη κίνησι, τὸ ξεσηκώνει λίγο καὶ τὸ ὠθεῖ λίγους πόντους ἐμπρός.

Μὲ τὸν ἴδιον ἀκριβῶς τρόπον καὶ μὲ μοχλοὺς τὰ πόδια της κινεῖται ἡ χελώνα. Δὲν περπατεῖ ὅπως ὅλα σχεδὸν τὰ ζῷα, μὲ τὰ πέλματα. Γιὰ νὰ κάνῃ ἕνα βῆμα ἡ χελώνα χρειάζονται πολλὲς διατυπώσεις καὶ κινήσεις τῶν ποδιῶν της ποὺ εἶναι ἀρκετὰ πολύπλοκες...

Τὸ σῆμα κινδύνου

Ὅσοι ἔχουν ταξειδεύσει μὲ σιδηρόδρομο, γνωρίζουν ἐκεῖνο τὸ χεροῦλι ποὺ κρέμεται σὲ κάθε διαμέρισμα μὲ τὴν ἐπιγραφή: «Σῆμα κινδύνου» καὶ ὅτι ἐπιτρέπεται τὸ τράβηγμα τοῦ χερουλιοῦ αὐτοῦ σὲ περίπτωσι σοβαροῦ κινδύνου μόνον.

Ὅταν τραβήξῃ κανεὶς τὸ χεροῦλι, τὸ τραῖνο σταματᾶ αὐτομάτως.

Πῶς ὅμως; Πολλοὶ νομίζουν ὅτι μὲ τὸ τράβηγμα τοῦ σήματος κινδύνου εἰδοποιεῖται ὁ μηχανοδηγὸς γιὰ νὰ σταματήσῃ τὴν ἁμαξοστοιχία. Κάνουν ὅμως λάθος. Γιατὶ ὁ ταξιδιώτης ποὺ θὰ σύρῃ τὸ χεροῦλι, βάζει μόνος του σὲ λειτουργία τὰ φρένα, αὐτομάτως, χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνῃ.

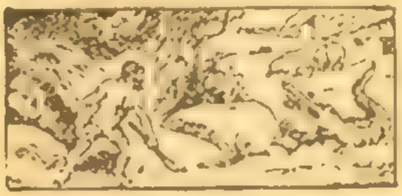
Ἡ περιγραφὴ τοῦ αὐτομάτου φρεναρίσματος εἶναι πολύπλοκη καὶ γι' αὐτὸ θὰ περιορισθοῦμε σὲ γενικότητες. Στὴν ἀτμομηχανὴ ὑπάρχει μιὰ μικρὴ ἀντλία, ἡ ὁποία ἀποθηκεύει πεπιεσμένον ἀέρα σὲ ἕνα εἰδικὸ ἀεροθάλαμο ποὺ εὑρίσκεται ἐπίσης στὴν ἀτμομηχανή. Μὲ σωληνώσεις μεταφέρεται ὁ πεπιεσμένος ἀέρας σὲ ὅλα τὰ διαμερίσματα ὅλων τῶν βαγονιῶν τῆς ἁμαξοστοιχίας. Καὶ σὲ κάθε διαμέρισμα ὑπάρχει ἕνας μικρὸς ἀεροθάλαμος κοντὰ στὸ σῆμα κινδύνου.

Ὅταν λοιπὸν τραβήξουμε τὸ χεροῦλι, ὁ πεπιεσμένος ἀέρας φεύγει ἀνάμεσα ἀπὸ δικλεῖδες καὶ ἐνεργῶν κατὰ τρόπον ἁπλοῦν ἐπὶ τῶν φρένων τῶν βαγονιῶν, τὰ κάνει νὰ λειτουργήσουν καὶ νὰ σταματήσουν ὁλόκληρο τὸ συρμό.

Ἂν τύχῃ νὰ μπῆτε ποτὲ σὲ τραῖνο, μπορεῖτε νὰ περιεργασθῆτε τὸ σῆμα κινδύνου. Μὲ τὰ μάτια ὅμως μόνο... Γιατὶ ἡ χρησιμοποίησις τοῦ σήματος, ἄνευ σοβαρωτάτης αἰτίας, τιμωρεῖται αὐστηρῶς. Καὶ πολὺ σωστά!

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

Η ἱστορία τοῦ πολιτισμοῦ. — Ἡ ἀβέβαιη ἐπιστήμη κατώρθωσε μὲ θετικότητα νὰ βρῇ τὸν ἄνθρωπο τῆς τριτογενοῦς περιόδου. Τὸ πρῶτο στάδιο τοῦ Πολιτισμοῦ! Ἔδαφος γεμᾶτο ἀπὸ ἕλη καὶ λίμνας, ἄφθονη βλάστησι, θερμοκρασία 29 βαθμῶν καὶ κοπάδια ὁλόκληρα ἀπὸ ρινόκερους, ταπίρους, κροκοδείλους καὶ μαστόδοντας. Ἀνάμεσα στὰ φοβερὰ αὐτὰ θηρία, ὁ ἄνθρωπος, κοντόπαχος, κυφός, μὲ σαγόνι ποὺ προεξέχει, κίτρινος, κοκκινο-

τρίχης, γυμνός, κατοικοῦσε μὲ τὴ γυναῖκα του καὶ τὰ παιδιά του σὲ καλύβα ἀπὸ κλαδιά. Ἐκ φύσεως κατώτερος ἀπὸ τὰ ὄντα ποὺ τὸν περιτριγύριζαν, μόνον διὰ τῆς σκέψεως ὑπερεῖχε. Ἔφτιαξε ὅπλα καὶ ἐργαλεῖα γιὰ νὰ ἀμύνεται. Ὅλα πέτρινα, τὸ μαχαίρι του, τὸ τρυπάνι του. Μεγαλείτερος καὶ πιὸ δυνατὸς ἀπὸ τὰ θηρία, κυνηγοῦσε καὶ ψάρευε, ἡ δὲ βλάστησις τοῦ ἔδ δε τὰ συμπληρωματικὰ μέσα γιὰ τὴ ζωή του. Δὲν ὑπῆρχε τέχνη! Ἐξυπνάδα ἦτο μονάχα πῶς νὰ πολεμᾷ ἐναντίον τῶν θηρίων καὶ τῶν στοιχείων! Ἐκεῖνο ποὺ ἀνεκάλυψε ἦτο ἡ φωτιά!

*

Ἡ λιθίνη ἐποχή. — Μὲ τὴν τεταρτογενῆ περίοδο τῆς ζωῆς, αὐτὴ ποὺ τώρα περνᾶμε, ἀρχίζει ὁ πολιτισμός, ὅσον καὶ ἂν στοιχειώδεις ἐμφανίζωνται ἡ βιομηχανία, ἡ κοινωνία καὶ ἡ τέχνη.

Ὕστερα ἀπὸ τὴν ψῦξι ἡ θερμοκρασία ἐμειώθη, ὁ ἄνθρωπος νοιώθει τὴν ἀνάγκη νὰ ντυθῇ καὶ νὰ στεγασθῇ. Αἱ ἐθνογραφικαὶ ἀποκαλύψεις εἶναι ἄφθονες. Ἄνθρωπος τοῦ Σὲλλ καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀσέλλ, ἄνθρωπος τοῦ Μουσάν, φυλὴ τῆς Κρονστάνδης, ἄνθρωπος τοῦ Μανταλὲν κλπ. Ὅπλα καὶ ἐργαλεῖα βρέθηκαν χιλιάδες ὁλόκληρες τῆς τριτογενοῦς περιόδου καὶ διακρίνονται ἀπὸ ἀνωτέραν ἐργασίαν καὶ μεγάλας διαστάσεις. Ξύστρες, τρυπάνια, πριόνια, πέτρινα μαχαίρια μὲ κοκκάλινες λαβές, σουβλιὰ καὶ σοῦβλες. Ὁ ἄνθρωπος μὲ μέσον ἀνάστημα μὰ δυνατὸς ἐξακολουθεῖ νὰ κυνηγᾷ καὶ νὰ ψαρεύῃ, εἶναι ἀκόμη ἀνίκανος γιὰ νὰ χτίσῃ, μένει εὐχαριστημένος μὲ τὶς κατοικίες ποὺ τοῦ δίδει ἡ φύσις, καὶ ζῇ τρωγλοδύτης μέσα σὲ σπηλιὲς καὶ ἄντρα, ἀλλὰ εἰς ὁμάδας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πολυαρίθμους. Ντύνεται μὲ δέρματα ἀπὸ ζῶα ποὺ κατορθώνει νὰ κόβῃ καὶ νὰ ἑνώνῃ. Γλύφει κόκκαλα καὶ χαράσσει τὸν βράχον.

*

Ἐποχὴ τοῦ κατειργασμένου λίθου. — Σιγὰ σιγὰ ὁ ἄνθρωπος ἀλλάζει τὴν ζωήν του. Δὲν εὐχαριστεῖται πλέον μὲ τὸ κυνῆγι καὶ τὸ ψάρεμα καὶ γιὰ τοῦτο τρέφει κοπάδια. Στοὺς καρποὺς προσθέτει τὰ προϊόντα τῆς καλλιεργείας, τὸ σιτάρι, τὸ κριθάρι, τὸ λινάρι. Ἡ ἀχλαδιὰ καὶ ἡ μηλιὰ ἐκαλλιεργήθησαν κατὰ τὴν Νεολιθικὴν αὐτὴν περίοδον. Ὁ ἄνθρωπος δὲν κατοικεῖ στὶς σπηλιές, ἔστησε, μέσα στὸ νερό, πάνω σὲ πασσάλους, κατοικίες καὶ μὲ τὸν

καιρὸ οἱ καλύβες αὐτὲς τακτοποιοῦνται καλλίτερα καὶ σχηματίζονται τὰ χωριά. Στὸν λίθινον πέλεκυν, στὴν ἀπὸ κέρατα ἐλάφου δίκελλαν, εἰς τὰ ἀπὸ σιδηρόλιθον ἐγχειρίδια προστίθεται ἡ σκαπάνη, τὰ χωματένια βάζα καὶ ἕνα εἶδος ἐπιπλώσεως.

Κατασκευάζονται τεχνικὰ ἐνδύματα ἀπὸ ὕφασμα καὶ γιὰ καλλωπισμὸν περιδέραια καὶ ἐνώτια. Στὴν ἀρχιτεκτονικὴν ἀκόμα εἶναι ἡ ἐποχὴ τῶν τεχνητῶν σπηλαίων, τῶν δρυϊδικῶν μνημείων, τῶν ὀρθίων λίθων, τῶν νεκροταφείων ποὺ εἶναι ἐσκαμμένα μέσα σὲ βράχους.

*

Ἐποχὴ τοῦ μετάλλου. — Οἱ ἄνθρωποι κατώρθωσαν μὲ τὸ μέταλλον νὰ καλλιεργήσουν, νὰ κατασκευάσουν, νὰ ντυθοῦν. Ὁ πέλεκυς, ἡ σμίλη, ἡ βελόνα, ἡ καρφίτσα, τὸ βάζο καὶ διάφορα εἴδη τῆς γεωργίας, ὅπλα καὶ

ἄλλα διάφορα ἀπὸ μέταλλον ἀντικείμενα εὑρέθησαν κατὰ χιλιάδας.

Ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς τοῦ μετάλλου ἔχει κατοικίδια ζῶα, σκυλιὰ καὶ ἄλογα — μάλιστα εὑρέθησαν τὰ σιδερένια τους χαλινάρια — ἔχει πουλερικά, κατοικεῖ σὲ χαμόσπιτα, σὲ ὠχυρωμένα χωριά, σπίτια πέτρινα.

Εὑρέθησαν σέρετρα ποὺ ἀπεκάλυψαν μάλλινα ἐνδύματα. Ἐπίσης ἀρκετὰ κύπελλα, βάζα καὶ ἀγαλματάκια. Ἡ τέχνη προήχθη. Ἀνεκαλύφθη ὁ σίδηρος, ἐφευρέθησαν αἱ κάμινοι γιὰ τὴν τῆξιν του καὶ ὀρειχάλκινα ἀντικείμενα ἐξετοπίσθησαν. Ἔτσι, λοιπόν, ὁ σίδηρος ἔφερε τὸν ἄνθρωπον στὸ κατῶφλι τοῦ πραγματικοῦ πολιτισμοῦ.

Λιμναία ἐποχή. — Τὴν ὀνομάζουν «Παλαφιτισμόν» ἀπὸ τὸ ἰταλικὸν «Παλαφίτι», ποὺ σημαίνει πασσαλωτός. Ὁ παλαφιτισμὸς ἔγινε στὴν Ἑλβετία, στὴ Γαλλία, Ἰταλία καὶ Βαυαρία, καθὼς καὶ ἐκεῖ ὅπου ἦσαν λίμναι, ἕλη καὶ ἐκβολαὶ ποταμῶν. Ἰδιαιτέρα λιμναία περίοδος δὲν ὑπάρχει. Ὁ παλαφιτισμὸς εἶναι σύγχρονος μὲ τὴν ἐποχὴν τοῦ κατειργασμένου λίθου καὶ τοῦ μετάλλου καὶ παρουσιάζει μίαν συνεχῆ μορφὴν τοῦ πολιτισμοῦ.

Κορμοὶ δένδρων εἶναι μπηγμένοι στὸ νερὸ καὶ πάνω σ' αὐτοὺς σανίδωμα, καλύβια στρογγυλὰ ἀπὸ ξύλο καὶ ἄργιλλον, ψάθινη στέγη, σκάλα εἰσόδου, καὶ μιὰ γέφυρα ποὺ ἑνώνει τὴν κατοικίαν μὲ τὴν ὄχθην.

Πόθεν προῆλθε τοῦτο; Αἰτία εἶναι αἱ ἀνάγκαι τῆς ἀμύνης καὶ τὸ ψάρεμα.

*

Ὁ τρωγλοδυτισμός. — Ὁ τρωγλοδυτισμὸς εἶναι ἄλλη μορφὴ τοῦ προϊ-

στορικοῦ πολιτισμοῦ, ποὺ δὲν ἀποτελεῖ «περίοδον» ἀλλὰ συνυπάρχει μὲ τὰς ἐποχὰς τοῦ λίθου καὶ τοῦ μετάλλου. Ὁ τρωγλοδυτισμὸς προήχθη διὰ μέσου τῶν αἰώνων σ' ὅλες τὶς χῶρες, ὅπου ὁ βράχος ὁ μαλακὸς τρυπήθηκε ἀπὸ τὰ νερὰ καὶ τὴ σκαπάνη καὶ ἔφθασε στὴν πιὸ μεγάλην ἐκδήλωσιν τῆς τέχνης, στὰ «ἐλεφάντινα σπήλαια», στὰ τεμένη τῆς Αἰγύπτου καὶ στὰ θυσιαστήρια τῆς πέτρας.

Σκάβουν τὸ ὄρος καὶ κάνουν διάφορες πολλὲς κατοικίες σὰν κυψέλες γιὰ νὰ στεγασθῇ ὁλόκληρη φυλή, μὲ διαδρόμους καὶ ἕνα ὀγκόλιθον κυλισμένον στὴν πόρτα γιὰ νὰ προφυλάσσῃ τοὺς κατοίκους ἀπὸ τὰ θηρία.

ΔΥΟ ΛΕΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ ΣΥΛΛΑΒΕΣ

Στὰς τρεῖς θέσεις κάθε σειρᾶς (1 — 9), θὰ τοποθετήσετε τρεῖς συλλαβές, οἱ ὁποῖες θὰ ἀποτελοῦν δύο λέξεις. Ἡ πρώτη λέξις θὰ ἀποτελῆται ἀπὸ δύο συλλαβές (ποὺ θὰ μποῦν στὸ Α καὶ τὸ Β) καὶ ἡ δεύτερη ἀπὸ δύο ἐπίσης συλλαβές. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ δευτέρα συλλαβὴ τῆς πρώτης λέξεως θὰ εἶναι συγχρόνως καὶ πρώτη συλλαβὴ τῆς δευτέρας λέξεως. Λ.χ. στὰ τρία μέρη τῆς 1ης σειρᾶς τοποθετεῖτε τὰς συλλαβάς: αρ — τα — ρας. Οἱ ὁποῖες ἀποτελοῦν δύο λέξεις: Ἄρτα, Τάρας. Ὅπως βλέπετε ἔχουν κοινὴν μίαν συλλαβήν. Τὴν συλλαβὴν τα.

	Α	Β	Γ
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			

Αἱ σημασίαι τῶν λέξεων ποὺ πρέπει νὰ τοποθετήσετε στὸ σχέδιο εἶναι αἱ ἑξῆς:

1. Α - Β, εἱμαρμένη (δημ.). Β - Γ, κουρέλι.
2. Α - Β, ὄρος τῆς Κρήτης. Β - Γ νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
3. Α - Β, βγαίνει ἀπ' τὸ ἡφαίστειον. Β - Γ, δοχεῖον (τῶν λουλουδιῶν κυρίως).
4. Α - Β, τέλος. Β - Γ, μητέρα.
5. Α - Β, σύνδεσμος. Β - Γ, νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
6. Α - Β, συμπερασματικὸς σύνδεσμος. Β - Γ, ἔνδυμα τῶν ἱερωμένων.
7. Α - Β, φόβος. Β - Γ, ὄρος τῆς Ἑλλάδος.
8. Α - Β., ἀρχαία θεά. Β - Γ, σταγών.
9. Α - Β, τὴν φέρουν στοὺς ὤμους οἱ γυναῖκες, ἰδίως στὴν Ἱσπανία. Β - Γ, νῆσος τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ πρῶτα γράμματα τῶν πρώτων συλλαβῶν τῶν 9 σειρῶν ἀποτελοῦν (καθέτως) στρατηγὸν Ἀθηναῖον, ἥρωα τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.

ΦΩΝΗΕΝΤΟΛΙΠΟΝ

π — * — γδρς — τν — πτν — κφλ

Μεταξὺ τῶν συμφώνων νὰ τεθοῦν τὰ κατάλληλα φωνήεντα διὰ νὰ σχηματισθῇ μία παροιμία. Στὴ θέσι τοῦ ἀστερίσκου θὰ τεθῇ ἕνα ἄρθρο.

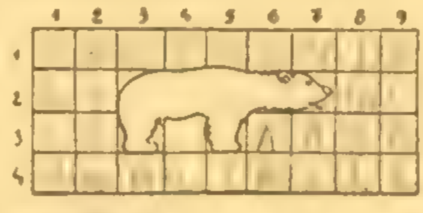
ΜΕΤΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Εἶμαι ζῶο τοῦ σπιτιοῦ
ἕνα γράμμα ἂν μ' ἀλλάξῃς
πολὺ ὠφέλιμη τροφὴ
στὴ στιγμὴ θὰ φτιάξῃς.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Τὸ ἀρσενικό μου ἂν παιχθῇ
τὰ ὦτα σας εὐφραίνει
τὸ θηλυκόν μου ἔμπροσθεν
τῶν οἰκιῶν σας μένει.

ΕΝΑ ΑΡΚΟΥΔΟΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ!..

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Περιφέρεια τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος.
2. Διαιτητής — Βυζαντινὴ νότα
3. Δημητήριον (ἀντ.) — Προϊὸν τῶν ἡφαιστείων.
4. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ πανηγυρίζεται μὲ μεγάλην χαρὰν ἀπὸ τοὺς Χριστιανούς.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Μία τῶν Ἠπείρων
2. Οἰκιακὸν ζῶον.
6. Νότα
7. Μόριον τῆς καθομιλουμένης
8. Ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἰησοῦ
9. Ἥρως τῆς Ἰλιάδος

ΑΡΧΑΙΟΝ ΡΗΤΟΝ

Στὰ 35 τετραγωνίδια τοῦ σχήματος χωροῦν 35 ἀκριβῶς γράμματα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὰς λέξεις ἑνὸς ἀπὸ τὰ ὡραιότερα ἀρχαῖα ρητά.

Γιὰ νὰ βοηθηθῆτε ἀπὸ τὴν λύσιν

μπορεῖτε νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι μὲ ὡρισμένα γράμματα τῶν τετραγωνιδίων, σχηματίζονται ἄλλες ἑπτὰ λέξεις — ἄσχετες μὲ τὴν παροιμία —, ἡ σημασία τῶν ὁποίων ἔχει ὡς ἑξῆς:

Α': 26 — 10 — 32 — 28 — 5 — 35 = Τὸ σεμνότερον, τιμιώτερον καὶ ἁγιώτερον ἁπάντων, ἐστὶν ......».

Β': 27 — 11 — 18 — 34 — 3 = Τὸν ἀπηθανάτισεν ὁ Πραξιτέλης.

Γ': 31 — 23 — 6 — 13 = Ὄρος τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

Δ': 21 — 19 — 7 — 15 — 2 — 24 = Τὴν ἔχουν οἱ ἐμπιστο[illegible] μεγάλων προσώπων.

Ε': 12 — 32 — 25 — 9 = Ἡ ἀγγελιαφόρος τῶν θεῶν.

ς': 30 — 1 — 20 — 14 — 17 — 22 = Σύνολον ἀνθρώπων ὀλιγωτέρων τῶν δέκα.

Ζ': 8 — 16 — 4 — 29 = «.... πιστοὶ προσέλθετε».

Ἐὰν γνωρίσετε μιὰ ἢ δύο λέξεις ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω, θὰ βοηθηθῆτε πολὺ στὴ λύσ. τῆς ἀσκήσεως.

Μ. Ε. ΜΑΤΣΑΚΗΣ

ΜΙΑ ΠΡΟΣΘΕΣΙΣ

Εἰς τὸ παραπλεύρως σχῆμα βλέπετε δύο κύκλους. Ὁ ἕνας ἔχει τοὺς ἀριθμοὺς 4, 8, 6, 1, 5, 7 καὶ 9 καὶ ὁ δεύτερος ἑπτὰ παῦλες καὶ ἕνα ἄθροισμα. 1111. Τὸ πρόβλημα ποὺ σᾶς δίδετε νὰ λύσετε εἶναι τὸ ἑξῆς: Οἱ ἑπτὰ ἀριθμοὶ ποὺ εἶναι στὸν πρῶτο κύκλο πρέπει νὰ τοποθετηθοῦν στὶς ἑπτὰ παῦλες τοῦ ἄλλου κύκλου — παύλα καὶ ἀριθμὸς — οὕτως ὥστε προσθέτοντες ἔπειτα τὶς τρεῖς στῆλες τῶν ἀριθμῶν νὰ βρῆτε ἄθροισμα 1111, ἀκριβῶς ὅπως φαίνεται στὸ κάτω μέρος τοῦ δευτέρου κύκλου.

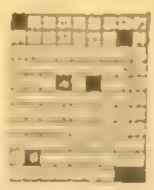
Πρὶν ἀρχίσετε τὶς δοκιμὲς γιὰ τὴν πρόσθεσι, σκεφθῆτε λίγες στιγμὲς πῶς πρέπει νὰ τοποθετήσετε τοὺς ἀριθμούς. Καὶ στὴ σκέψι σας ἔχετε πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὰ «κρατούμενα» κάθε στήλης.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ὁ δοκιμαστὴς ἑνὸς αὐτοκινήτου κάνει μιὰ δοκιμαστικὴ κοῦρσα Παρίσι — Νίκαια καὶ ἐπιστρέφει. Ἡ ὅλη διαδρομὴ μετὰ τῆς ἐπιστροφῆς εἶναι 1800 χιλιόμετρα. Κατὰ τὰ 450 πρῶτα χιλιόμετρα τῆς διαδρομῆς ἀναπτύσσει ταχύτητα 50 χλμ. τὴν ὥραν, κατὰ τὰ ὑπόλοιπα δὲ 450 χλμ. ἀναπτύσσει ταχύτητα 70 χλμ. τὴν ὥρα. Τὴν ἐπιστροφή του τὴν κάνει μὲ ὁμοιόμορφη ταχύτητα 60 χιλμ. τὴν ὥρα.

Ὁ χρόνος τοῦ πηγεμοῦ εἶναι ἴσος μὲ τὸν χρόνο τῆς ἐπιστροφῆς ἢ ὄχι;

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 17ου ΦΥΛΛΟΥ

Παραπλεύρως βλέπετε τὴν λύσι τοῦ λαβυρίνθου.

Ἡ ἀπόδειξις: Ὁ ὑπηρέτης ἦτο ἔνοχος ἐπειδὴ ἐψεύδετο: διότι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ βάλῃ τὸ χαρτοσάκουλο μεταξὺ τῶν σελίδων 87 καὶ 88. Ἂν ἔλεγε ἀλήθεια, θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ εἶχε βάλει μεταξὺ ζυγῆς καὶ μονῆς σελίδος (88—89, 36—37, 44—45 κλπ.).

Τὸ γαϊδουροσταυρόλεξο: Ὁριζοντίως 1. Παρίσιοι. 2. Ἀσιᾶτα. 4. Ἄρ. 5. [illegible] 1. Π[illegible]. 2 [illegible] 3. Ρά[illegible] 5. εἰ—ἐκα 6. [illegible] 7. Ο[illegible] Ἀτη 8. [illegible]

Συλλαβόγριφος: Κομοτινή. Καραϊσκάκης. Χίος. [illegible]. Ἀλεξάνδρεια. Πάρνης. Παρμενίων. Ἀξιός. Ξενοφῶν. Βαλαωρίτης. [illegible] Κύ[illegible] Σοφ[illegible] Ἀρ[illegible]. Νέρων. Ἄρτα. Σόλων.

Ἄθροισμα 15: Ἡ [illegible] στάλη ἀπὸ δύο ἀναγνώστας [illegible] οἱ ἀριθμοὶ 1—9, ὡς ἑξῆς: 6, 7, 2—3 4 —1, 5, 9. Κατὰ τὸν Σ. Οἰκονομίδην: [illegible] 6—9 5 [illegible]

Τρίγωνον [illegible] Ν

[illegible] ἀκροστιχίς [illegible]. Κέα [illegible]. Αἴσωπος. Σόλων.

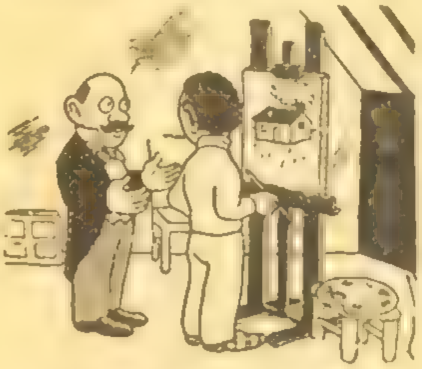
Αἴνιγμα: Τὰ σύννεφα.

λίγη εὐθυμία

ΒΛΑΚΕΙΑ ΜΕ ΠΕΡΙΚΕΦΑΛΑΙΑ

Ὁ ἄνθρωπος που εἶχε παραγγείλει τὴν προσωπογραφία του στὸ ζωγράφο:
Ἀλλὰ αὐτὸ που φτιάξατε, δὲν μοῦ μοιάζει κα...
— Λέτε;

ΕΝ ΤΑΞΕΙ!

Ὁ πλανόδιος πωλητής, εἶχε σταματήσει στὴ γωνία ἑνὸς δρόμου. Στὸ καρροτσάκι του ἦταν χίλια δυὸ πράγματα.

—Ὅ,τι πάρετε, κύριοι, ἕνα τάλληρο, διαλαλοῦσε. Διαλέγετε καὶ παίρνετε. Ἕνα τάλληρο τὸ κομμάτι!

Πλησίασε ἕνας μικρός.

—Ὅ,τι πάρω, ἕνα τάλληρο;

— Ἕνα τάλληρο. Πάρτε κόσμε.

— Θὰ μ' ἀφήσης νὰ πάρω ὅ,τι θέλω;

—Ὅ,τι θέλεις παιδί μου. Κάθε πρᾶμα ποὺ εἶναι ἐπάνω στὸ καρροτσάκι μου, ἔχει ἕνα τάλληρο.

Ὁ μικρὸς ἔρριξε μιὰ ματιὰ γύρω του.

— Σύμφωνοι, εἶπε, ἔχω μάρτυρες τοὺς κυρίους πὼς θὰ πάρω ὅ,τι θέλω.

— Σύμφωνοι.

— Πάρε τὸ τάλληρό σου καὶ κάνε πέρα νὰ διαλέξω.

Ὁ μικρὸς ἔρριψε μιὰ ματιὰ σ' ὅλα τὰ ἀντικείμενα, ἅρπαξε ἔπειτα τὸ κουτὶ μὲ τὶς εἰσπράξεις — ἦταν κι' αὐτὸ ἐπάνω στὸ καρροτσάκι — καὶ τὸ ἔβαλε στὰ πόδια.

Ὁ πωλητὴς τὸ φυσᾶ ἀκόμη καὶ δὲν κρυώνει...

ΤΕΡΑΤΟΛΟΓΙΕΣ

— Στὸ ἅλμα ἐπὶ κοντῷ τὸ ὕψος 3 μ. 80, ποὺ λές, δὲν εἶναι τίποτα. Στὴν πατρίδα μου οἱ ἀθληταὶ μας πηδοῦν τόσο ψηλά, ὥστε ξεπερνοῦν καὶ τὰ τηλεγραφικὰ σύρματα.

— Αὐτὸ δὲν εἶναι τίποτα. Στὴ δική μου πατρίδα οἱ ἀθληταὶ πηδοῦν τόσο ψηλὰ ἅλμα εἰς ὕψος, ὥστε γιὰ νὰ κατεβοῦν πάλιν κάτω στὴ γῆ χρησιμοποιοῦν ἀλεξίπτωτα!

ΚΑΛΟ ΜΑΘΗΜΑ

Ὁ κ. Μπράουν, ἕνας Ἀμερικανὸς ποὺ ταξείδευε στὴν Εὐρώπη, ἔφθασε κάποτε στὴ Μασσαλία καὶ κατέλυσε σ' ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα ξενοδοχεῖα.

Ὁ κ. Μπράουν ἦταν πολὺ καλὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ εἶχε ἕνα μεγάλο ἐλάττωμα. Νόμιζε ὅτι ἐκτὸς ἀπ' τὴν Ἀμερική, ὅλος ὁ κόσμος ἦταν πολὺ πίσω καὶ δὲν ἄφινε εὐκαιρία, χωρὶς νὰ ἐκθειάση τὴν πατρίδα του καὶ τὰ προϊόντα της καὶ νὰ κοροϊδέψη τοὺς ἄλλους λαούς. Τὸ βράδυ στὸ ἑστιατόριο τοῦ ξενοδοχείου κάθησε μεγαλοπρεπῶς σ' ἕνα τραπέζι καὶ παρήγγειλε νὰ τοῦ φέρουν μιὰ κόττα, γιὰ νὰ φάη.

Τὸ γκαρσόνι ἔφερε πραγματικὰ μιὰ ὡραία κόττα, μὲ τηγανιτὲς πατάτες.

— Τί εἶναι αὐτὸ τὸ πρᾶμα; ρώτησε ἔκπληκτος ὁ κ. Μπράουν.

—Ἀλλὰ κύριε, ἡ κόττα ποὺ μοῦ παραγγείλατε.

— Αὐτὸ εἶναι κόττα; Κύριε ἐλέησον! Αὐτὸ παιδί μου εἶναι σπουργίτι.

— Μᾶς ἀδικεῖτε κύριε. Εἶναι ἡ καλύτερη κόττα ποὺ μπορεῖτε νὰ βρῆτε σ' ὁλόκληρη τὴν πόλι μας.

— Ἄ! Στὴν πόλι σας! Νὰ τὴ βράσω παιδί μου τὴν πόλι σας. Στὴν Ἀμερικὴ ἔχουμε κάτι κόττες σὰν τὰ δικά σας τὰ ἀρνιά!...

Ὁπωσδήποτε ἡ κόττα φαγώθηκε καὶ ὁ κ. Μπράουν παρήγγειλε ἕνα πορτοκάλι. Τοῦ τὸ ἔφεραν. Νέα φασαρία. Μεγάλο κακό.

— Ντροπή, λίγη ντροπή. Αὐτὸ ποὺ μοῦ ἔφερες εἶναι ράγα σταφυλιοῦ. Δὲν εἶναι πορτοκάλι!

— Μὰ κύριε, εἶναι τὸ καλύτερο ποὺ μπορεῖτε νὰ βρῆτε στὴν...

— Στὴν πόλι σας... Νὰ τὴ βράσω παιδί μου τὴν πόλι σας. Στὴν Ἀμερικὴ κάθε πορτοκάλι εἶναι ἴσα μὲ ἕνα δικό σας καρπούζι...

Κάποτε σηκώθηκε ὁ κ. Μπράουν ἀπ' τὸ τραπέζι. Ἀνέβηκε δυσαρεστημένος στὸ δωμάτιό του, νὰ κοιμηθῆ. Μόλις ὅμως πλησίασε στὸ κρεββάτι του, ὠπισθοχώρησε ἔντρομος. Ἐκεῖ, ἐπάνω στὸ πάπλωμα, ἦταν ἕνας τεράστιος ἀστακός, καὶ κουνοῦσε ἀπειλητικὰ τά...χέρια του...

— Τί κατάστασις εἶναι αὐτή; φώναξε. Νὰ ἔλθη ἀμέσως ὁ διευθυντής.

Ὁ διευθυντὴς ἔφθασε, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸ γκαρσόνι, ποὺ χαμογελοῦσε...

— Τρομάξατε κύριε; εἶπε τὸ γκαρσόνι. Εἶναι ἕνας ψύλλος...

ΣΥΓΚΙΝΗΣΙΣ...

Ἕνας πειναλέος ἐπισκέπτεται τὴν ἔκθεσι ζωγραφικῆς.

ΔΕΝ ΕΒΛΕΠΕ ΤΟ ΧΑΛΙ ΤΟΥ

Τὸ μοντέλλο, που ποζάρει στὸ ζωγράφο.
Καὶ δὲ κουράζεσθε νὰ ζωγραφίζετε ἔτσι ὅλη τὴν ἡμέρα.

Η ΜΟΝΗ ΔΙΑΦΟΡΑ...

Στὸ σχολεῖο:

— Τί διαφορὰ ὑπάρχει Βλακεντίδη μεταξὺ ἑνὸς ψύλλου καὶ μιᾶς καμήλας;

— Ἡ ἑξῆς κύριε: ἡ καμήλα μπορεῖ νὰ εἶναι γεμάτη ψύλλους, ἐνῷ ὁ ψύλλος δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι γεμᾶτος καμῆλες...

Ο ΦΙΛΟΖΩΟΣ

Κάποιος φαρσὲρ στὸ Λονδῖνο, παρουσιάσθηκε στὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας Προστασίας τῶν Ζώων καὶ εἶπε στὸν ὑπάλληλο:

— Θὰ ἤθελα νὰ ἐγγραφῶ ὡς μέλος τῆς Ἑταιρείας, ἀπὸ εὐγνωμοσύνη σ' ἕνα περιστέρι.

— Εὐχαρίστως κύριε. Νὰ σᾶς ἐγγράψουμε. Πέστε μας ὅμως τί καλὸ σᾶς ἔκαμε αὐτὸ τὸ περιστέρι, γιὰ νὰ τὸ ἀναγράψουμε στὸ περιοδικὸ τῆς Ἑταιρείας μας.

— Οὔτε λίγο, οὔτε πολύ, ἀγαπητέ, τὸ περιστέρι αὐτὸ μοῦ ἔσωσε τὴ ζωή.

— Ἀλήθεια; Καὶ πῶς;

— Ἁπλούστατα: κινδύνευα νὰ ἀποθάνω ἀπὸ τὴν πεῖνα... τὸ ἔψησα λοιπόν, καὶ τὸ ἔφαγα!...

Γιά νά ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ΜΙΑ ΦΡΑΣΙΣ

Ἕνα παιχνίδι κατάλληλο γιά κορίτσια καί ἀγόρια.

Οἱ παῖκται χωρίζονται σέ δύο ὁμίλους. Παίρνουμε γιά παράδειγμα δύο ὁμάδες ἀπό πέντε ἄτομα ἡ κάθε μιά πού πρέπει νά γράφουν μιά φράσι μέ νόημα, ἀποτελουμένην ἀπό πέντε λέξεις.

Οἱ παῖκται τῶν ὁμίλων παρατάσσονται σέ δυό πλευρές ἑνός τραπεζιοῦ πέντε ἀπό τή μιά μεριά καί πέντε ἀπό τήν ἄλλη. Ὁ πρῶτος παίκτης κάθε ὁμάδος ἔχει μπροστά του ἕνα χαρτί καί ἕνα μολύβι. Μέ τό σύνθημα τῆς ἐνάρξεως, ὁ πρῶτος παίκτης τοῦ ἑνός καί τοῦ ἄλλου ὁμίλου, γράφουν στό χαρτί μία λέξι. Δίδουν γρήγορα στόν δεύτερο τό χαρτί καί τό μολύβι καί φεύγουν ἀπ' τό τραπέζι. Ὁ δεύτερος γράφει μιά ἄλλη λέξι, ἡ ὁποία πρέπει νά ἔχη σχέσι μέ τήν πρώτη, διότι δέν πρέπει νά ξεχνᾶ ὁ παίκτης ὅτι τελικῶς θά σχηματισθῇ μιά φράσις μέ πέντε λέξεις. Φεύγει καί ὁ δεύτερος παίκτης, δίνοντας τό χαρτί στόν τρίτο, ὁ ὁποῖος γράφει ἐπίσης μιά λέξι, σχετική μέ τίς ἄλλες. Κατ' αὐτόν τόν τρόπο γράφουν καί οἱ δυό τελευταῖοι παῖκται — ὁ ρόλος αὐτῶν εἶναι δυσκολώτερος — ἀπό μιά λέξι. Ἔτσι σχηματίζεται ἡ φράσις.

Νικήτρια ὁμάς ἀναδεικνύεται ἐκείνη πού θά συγκεντρώση τούς περισσοτέρους βαθμούς, κατά τόν ἑξῆς τρόπον:

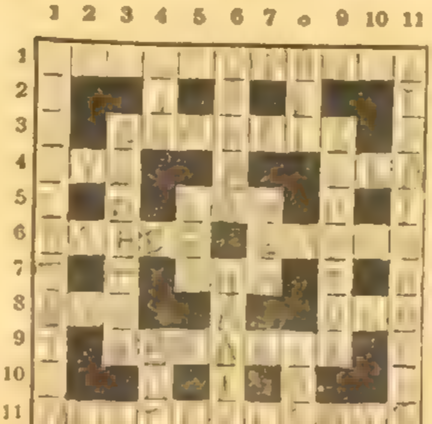
1. Ἡ ὁμάς πού θά τελειώση πρώτη τήν φράσι θά πάρη 5 βαθμούς, ἐφ' ὅσον βέβαια πρόκειται περί φράσεως, ἄν ὅμως εἶναι πέντε λέξεις χωρίς νόημα, δέν παίρνει κανένα βαθμό, ἔστω καί ἄν τελείωσε πρώτη.

2. Ἡ ὁμάς πού θά παρουσιάση τήν φράσιν πού ἔχει καλύτερο νόημα, παίρνει 5 ἐπίσης βαθμούς.

3. Γιά κάθε ὀρθογραφικό λάθος πού ὑπάρχει στή φράσι, ἀφαιρεῖται 1 βαθμός.

Ἐννοεῖται ὅτι γιά τήν ἐκτίμησι τῆς ἀξίας καί τοῦ νοήματος τῆς φράσεως, ὅπως καί γιά τόν καταλογισμό τῶν ἀνορθογραφιῶν, πρέπει νά ὑπάρχη ἕνας κριτής.

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΜΑΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Ἀρχαῖος σατυρικός ποιητής.
3. Νεαρόν θῆλυ κτηνοτροφικόν ζῷον.
4. Ξύνω — Ἑλληνική νῆσος.
5. Σύνδεσμος (δημ.) ἤ ἅγιος (γαλλ.).
6. Γεμίζω — Μόνη, ἐγκαταλελειμμένη.
7. Πρόθεσις.
8. Ἄθραυστη, ἄψητη — Μονάς βάρους.
9. Ἀρχαία πόλις τῆς Μ. Ἀσίας.
11. Ὅ,τι εἶναι τῆς μόδας, νέον. Ὡρισμένα καταστήματα χαρακτηρίζονται μέ τήν λέξιν αὐτήν.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Ἡ ἐλπίς τοῦ κινδυνεύοντος ἀεροπόρου.
3. Ἐκεῖνος πού δωρίζει.
4. Συντροφία (συγκ.). — Παράγγελμα.
5. «. . . καί ἀβλαβής».
6. Ὀπτασία — Τό κατώτατον σημεῖον τοῦ ὁρίζοντος.
7. Καινούργια.
8. Πάντοτε — Δηλητήριον.
9. Τραχύς, ἄχαρδος, ἄπονος.
11. Προσωνυμία τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Θ. ΚΟΡΤΣΑΡΗΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΤΟΥ 16ου ΦΥΛΛΟΥ

Ὁριζοντίως: 1. Βασιλεῦ. 2. Κόρα—ἔαρι. 3. Ἴα — Ἄρχων — Ρᾶ. 4. ἀνά—Πάν 5. αυ — ἄν. 7. Στόμα — ράκος. 8. Ἴασωι — ἀφείς. 9. ΣΔ — λειρί — ΔΑ. 10. σκορδαλιά. 11. δο.ότης. Καθέτως: 1. Ἴα-Ἶσις. 2. Κανά—Ταώς. 3. ΒΟ—αὐλός—ΚΟ 4. Ἄρα—μῶλος. 5. Σάρα—πανέρι. 6. Ἴδα. 7. Λέων—Ἀραράτ 8. Ἐάν—ἀφιλη. 9. ΥΡ—παρκέ—ἰς. 10. Ἰράν—Εἶδα 11. ἄν—Ὄσσα

Πυραμίς: Οἱ σταυροί. Πάρις. Ὁριζοντίως Π. καί. Πάρος. Ἀπρίλης. Παρασκευή

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Γιά νά ἐπιτύχετε στό παιχνίδι πού περιγράφουμε κατωτέρω, πρέπει νά ἔχετε καλήν μνήμην καί νά εἴσθε εἰς θέσιν νά βγάζετε περίληψιν τῶν ὅσων ἀκούσατε ἤ διαβάσατε. Ἡ περίληψις αὐτή, χωρίς νά εἶναι μεγάλη, πρέπει νά περιέχη τά κυριώτερα σημεῖα τῆς διηγήσεως.

Ὁ ἀριθμός τῶν παικτῶν δέν εἶναι ὡρισμένος. Ἐκεῖνοι πού θά λάβουν μέρος στό παιχνίδι ἀκοῦνε προσεκτικά πρῶτα κάποιον πού διαβάζει ἕνα μικρό διήγημα ἤ μιά περιγραφή — ἀπ' τή «Νεολαία» λ. χ. — ἤ πού διηγεῖται ἕνα παραμύθι.

Ἔπειτα οἱ παῖκται κάθονται στό τραπέζι καί γράφουν τήν περίληψι ἐκείνου πού ἄκουσαν, ἀλλά κατά τόν τρόπον τῶν τηλεγραφημάτων. Ὁ τρόπος αὐτός πιθανόν νά μή εἶναι γνωστός σ' ὅλους ἀλλ' εἶναι ἁπλούστατος.

Τά τηλεγραφήματα ὡς γνωστόν,

πληρώνονται μέ τήν λέξι. Γι' αὐτό — διά λόγους οἰκονομίας — ἐπεκράτησε νά γράφωνται σύντομα. Ὁ ἄνθρωπος πού θέλει νά εἰδοποιήση γιά ἕνα γεγονός τούς οἰκείους του δέν τηλεγραφεῖ: «ἀναχωρῶ ἐξ Ἀθηνῶν σιδηροδρομικῶς καί φθάνω εἰς τήν Θεσσαλονίκην τήν πρωΐαν τῆς αὔριον», ἀλλά «φθάνω αὔριον πρωΐαν σιδηροδρομικῶς». Αὐτό τά λέει ὅλα.

Κατ' αὐτόν λοιπόν τόν τρόπον θά γραφῆ ἡ περίληψις τηλεγραφικῶς. Ἀφοῦ τελειώσουν ὅλοι οἱ παῖκται τήν περίληψί του, ὁ κριτής παίρνει τά χειρόγραφα ὅλων. Μετρᾶ τάς λέξεις πού χρησιμοποίησε ὁ καθένας γιά νά διατυπώση τήν οὐσία τῆς διηγήσεως καί ἀνακηρύσσει νικητήν ἐκεῖνον πού ἔδωσε τήν καλυτέραν τηλεγραφικήν περίληψιν μέ τάς ὀλιγωτέρας λέξεις.

Σωστό εἶναι νά κατέχη τήν θέσιν τοῦ κριτοῦ ἄνθρωπος πού ἔχει περισσότερα μόρφωσι καί πεῖρα ἀπό τούς ἄλλους παίκτας γιά νά εἶναι ἡ ἀπόφασίς του καί δίκαια καί ἀναμφισβήτητη. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἔχουν δικαίωμα νά ἐκφρασθοῦν ἐπί τῆς ἀποφάσεως τοῦ κριτοῦ καί νά ὑποστηρίξουν προφορικῶς τήν ἐργασίαν των. Ἀλλ' αὐτές οἱ συζητήσεις πρέπει νά γίνωνται μέ προσοχήν, κοσμιότητα καί ἀξιοπρέπειαν.

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Ἀθῆναι: Κατὰ τὰς συναντήσεις μεταξὺ τῶν ποδοσφαιρικῶν ὁμάδων τῶν Ὑποδιοικήσεων τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν, πρωταθλήτρια ἀνεδείχθη ἡ ὁμὰς τοῦ Πανεπιστημίου.

Π. Δ. Κοζάνης: Πρωταθλήτρια τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Κοζάνης ἀνεδείχθη ἡ ὁμὰς τῆς Ὑποδιοικήσεως Κοζάνης.

Π. Δ. Πέλλης: Ἡ ὁμὰς τῆς 221ης Φάλαγγος, ἐπιβληθεῖσα τῆς ὁμάδος τῆς 222ας Φάλαγγος μὲ τέρματα 2—1, ἀνεδείχθη πρωταθλήτρια τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως.

Π. Δ. Λαρίσης: Εἰς τὸν τελικὸν ἀγῶνα διὰ τὸ πρωτάθλημα μεταξὺ τῶν ὁμάδων τῶν Ὑποδιοικήσεων Βόλου καὶ Λαρίσης νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ δευτέρα, διὰ τερμάτων 3—1.

Π. Δ. Ἡρακλείου: Κατὰ τὸν ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα μεταξὺ τῶν ὁμάδων Ε.Ο.Ν., τῶν σχολικῶν καὶ τῶν ἐξωσχολικῶν, νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ ὁμὰς τῶν ἐξωσχολικῶν μὲ τέρματα 2—1.

Π. Δ. Γρεβενῶν: Ἡ ὁμὰς τῆς Ὑποδιοικήσεως Κοζάνης ἐπεβλήθη τῆς ὁμάδος τῆς Ὑποδιοικήσεως Γρεβενῶν διὰ τερμάτων 2—0.

Π. Δ. Κεφαλληνίας: Διὰ τὸν τελικὸν τοῦ πρωταθλήματος τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Κεφαλληνίας, εἶχον προκριθῆ αἱ ὁμάδες τῆς Φάλαγγος τοῦ Ἀργοστολίου καὶ τῆς Φάλαγγος τοῦ Ληξουρίου. Ὁ ἀγὼν ἔληξεν ἰσόπαλος, μὲ 2—2, κατὰ τὸν ἐπαναληπτικὸν δὲ ἀγῶνα νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ ὁμὰς τοῦ Ἀργοστολίου μὲ 3—2.

Π. Δ. Λακωνίας: Εἰς τὴν Σπάρτην ἡ Ὑποδιοίκησις Λακεδαίμονος ἐπεβλήθη τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς μὲ 6—0. Ἐξ ἄλλου ἡ Ὑποδιοίκησις Γυθείου ἐνίκησεν εἰς τὴν ἕδραν της τὴν Ὑποδιοίκησιν Μάνης μὲ 10—1. Τελικῶς πρωταθλήτρια ἀνεδείχθη ἡ Ὑποδιοίκησις Λακεδαίμονος, ἐπιβληθεῖσα τῆς ἀντιπάλου της διὰ 5—2.

Π. Δ. Χίου: Πρωταθλήτρια ἀνεκηρύχθη ἡ ὁμὰς τῆς Ὑποδιοικήσεως Χίου, ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς Τσιμιδόπουλον, Κατρακάσην, Μπαχᾶ., Μηλιάδην, Κασπέρην, Κοβέρτην, Κιβάρην, Φραγκάκην, Μπολάρην, Διαμαντίδην, Λουτράρην, Μελίδην καὶ Κατρακάσην.

Π. Δ. Τρικκάλων: Ἡ ὁμὰς τῆς Ὑποδιοικήσεως Τρικκάλων ἀνεδείχθη πρωταθλήτρια τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως.

Π. Δ. Θεσσαλονίκης: Ἡ 135η Φάλαγξ τῆς Θεσσαλονίκης ἐπεβλήθη τῆς 141ης Φάλαγγος τῆς Ναούσης μὲ τέρματα 4—0.

Π. Δ. Ἄρτης: Κατὰ τὸν ἀγῶνα μεταξὺ τῶν ὁμάδων μικτῆς Ε.Ο.Ν. — Παναμβρακικοῦ Ἄρτης καὶ μικτῆς Ε.Ο.Ν. — Ἀμφιλόχου Ἀμφιλοχίας νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ πρώτη μὲ τέρματα 2—0.

Ο ΑΝΩΜΑΛΟΣ ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ

Εἰς τὸν ἀνώμαλον δρόμον μεταξὺ τῶν Ὑποδιοικήσεων Τρικκάλων, Καρδίτσης, Σοφάδων, Καλαμπάκας, Φαναρίου, Μουζακίου, μετέσχον 25 ἐν ὅλῳ δρομεῖς. Εἰς τὴν γενικὴν βαθμολογίαν ἡ σειρὰ κατατάξεως ἔχει ὡς ἑξῆς: 1) Ὑποδιοίκησις Τρικκάλων, 2) Ὑποδ. Καλαμπάκας, 3) Ὑποδ. Φαναρίου, 4) Ὑποδ. Σοφάδων, 5) Ὑποδιοίκησις Μουζακίου, 6) Ὑποδιοίκησις Καρδίτσης. Εἰς τὸν πρῶτον νικητὴν καὶ εἰς τὴν πρώτην νικήτριαν Ὑποδιοίκησιν ἀπενεμήθησαν κύπελλα, ἀθλοθετηθέντα ὑπὸ τῆς Ὑποδιοικήσεως.

Τὰ ὀνόματα τῶν ἀθλητῶν κατὰ σειρὰν τερματισμοῦ εἶναι τὰ ἑξῆς:

1) Ἀλ. Πάλλας (Τρικκάλων), 2) Δημ. Μακρῆς (Καλαμπάκας), 3) Γ. Ζάχος (Σοφάδων), 4) Γεώργ. Τρέλλης (Καλαμπάκας), 5) Γεώρ. Ζάρκαδος (Τρικκάλων), 6) Ἀπολ. Τσιότσιος (Φαναρίου, 7) Δημ. Χατζηπαύλου (Τρικκάλων), 8) Δημ. Βούζας (Μουζακίου), 9) Κωνστ. Ράπτης (Καλαμπάκας), 10) Γ. Μάγκος (Φαναρίου), 11) Δημ. Κατσαμπέκης (Τρικκάλων), 12) Ἀπόλλων Γλυκόπουλος (Σοφάδων), 13) Νικόλ. Χαρτόπουλος (Καλαμπάκας), 14) Σεραφ. Λῶλος (Φαναρίου), 15) Σεραφ. Βαρβᾶτος (Φαναρίου), 16) Χρ. Πουλιάρης (Σοφάδων), 17) Μ. Νικόλαος (Σοφάδων), 18) Δημ. Τριανταφύλλου (Μουζακίου), 19) Δημ. Ἀργυρίου (Τρικκάλων).

ΤΗΣ ΛΑΡΙΣΗΣ

Κατὰ τὸ πρωτάθλημα 4 χιλιομέτρων ἀνωμάλου δρόμου οἱ ἀθληταὶ ἐτερμάτισαν κατὰ τὴν ἀκόλουθον σειράν:

1) Λάζος (Ἀλμυροῦ) 14΄.08΄΄, 2) Παπαδόπουλος (Ἀλμυροῦ) 14΄.29΄΄, 3) Κόκκινος (Ἀγυιᾶς) 15΄.19΄΄, 4) Πολυχρόνου (Βόλου), 5) Κάλμπαρης (Βόλου), 6) Μανιαδάκης (Βόλου), 7) Ἀμπελακιώτης (Ἀγυιᾶς), 8) Παπαζήσης (Ἐλασσῶνος), 9) Βενέτης (Τυρνάβου), 10) Βαλουξῆς (Ἀλμυροῦ), 11) Γαβριηλίδης (Ἐλασσῶνος), 12) Κερλῆς (Λαρίσης), 13) Κοτρώνης (Βελεστίνου), 14) Τσάλτας (Τυρνάβου), 15) Μπανίτσης (Τυρνάβου), 16) Μασούρας (Ἀγυιᾶς), 17) Ἀκριβὸς (Λαρίσης).

Νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ Ὑποδιοίκησις Ἀλμυροῦ μὲ 2αν τὴν Ὑποδιοίκησιν Βόλου καὶ 3ην τὴν Ὑποδιοίκησιν Ἀγυιᾶς.

ΤΗΣ ΚΟΖΑΝΗΣ

Εἰς τὸν ἀνώμαλον δρόμον, εἰς τὸν ὁποῖον μετέσχον 200 περίπου ἀθληταί, νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ Ὑποδιοίκησις Γρεβενῶν.

ΑΙ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ 1938

Ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιδόσεων τὸ 1938 ὑπῆρξεν ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ. Ἰδιαιτέρως παρήγορον εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι ἐνεφανίσθησαν πολλοὶ καὶ καλοὶ νέοι ἀθληταί.

Οἱ τρεῖς καλύτεροι ἀθληταὶ σὲ κάθε ἀγώνισμα εἶναι οἱ ἑξῆς:

Δρόμος 100 μέτρων:
1. Σακελλαρίου (Πανελευσ.) .. 10.8
1. Πηλαβίδης (Ἀλεξανδρείας) 10.8
3 Μάντικας (Α.Ε.Κ.) 11 1
3. Σαρικαβάζης (Ἐθν.) 11 1
3. Καλοδούκας (Πανελλ.) 11.1

Δρόμος 200 μέτρων:
1 Ἀνδρεάδης (Ἀλεξανδρείας) . 22.6
1. Λαμπράκης (Πειραϊκοῦ) 22.6
3 Σακελλαρίου (Πανελευσ.) .. 23.0

Δρόμος 400 μέτρων:
1. Ἀνδρεάδης (Ἀλεξανδρ.) 50.6
2. Καραγεῶργος (Παναθ.) 50 9
3 Μισαηλίδης (Πανιων.) 51 9
3 Στρατᾶκος (Ἐθνικοῦ) ... 51.9

Δρόμος 800 μέτρων:
1. Στρατᾶκος (Ἐθνικοῦ) .. 1 59.9
2 Μοσχούρης (Καΐρου) 2:01 9
3 Βελκόπουλος (Παναθ.) ... 2:01.9

Δρόμος 1500 μέτρων:
1. Βελκόπουλος (Παναθ.) . 4:05 6
2. Ἀρβανίτης (Παναθ.) 2:11.5
3. Τσουκαλᾶς (Παναθ.) 4:12.0

Δρόμος 5000 μέτρων:
1. Ἀρβανίτης (Παναθ.) ... 15:36.6
2. Νίτσας (Ἐθνικοῦ) ... 15:43 0
3. Ραγάζος (Ἀλμυροῦ) . 15:43.7

Δρόμος 10.000 μέτρων:
1. Ραγάζος (Ἀλμυροῦ) ... 32·24 8
2 Κυριακίδης (Κύπρου) ... 32·49 0
3. Βαρτζάκης (Πειραϊκοῦ) . 32:50 7

110 μ. μετ' ἐμποδίων:
1. Μάντικας (Α.Ε.Κ.) ... 15.1
2 Σκιαδᾶς (Παναθην.) 15 9
3. Χατζηγρηγορίου (Φιλίππων) 16.1

400 μ. μετ' ἐμποδίων:
1. Σκιαδᾶς (Παναθην.) . .. 55 2
2. Μάντικας (Α.Ε.Κ.) 55 5
3. Οἰκονόμου (Ἀθηναϊκοῦ) 58 1

3000 μ. μετὰ φυσικῶν ἐμποδίων:
1. Τσουκαλᾶς (Παναθ.) 10:06 0
2. Γούτης (Πειραϊκοῦ) 10:19 0
3. Μωραΐτης (Πανελλ.) 10:24 0

Ἅλμα εἰς μῆκος:
1. Λαμπράκης (Πειρ.) . . 7 μ. 37
2. Ἐλευθεριάδης (Κομοτ.) . 6 μ. 96
3. Πατεράκης (Πανελλ.) . . 6 μ. 94

Ἅλμα εἰς ὕψος:
1. Λευτσᾶς (Π. Φαλήρου) 1 μ. 84
2 Ποθητὸς (Α.Ε.Ε.Α.) . . 1 μ. 81
3 Παπταζῆς (Πανελλ.) . . 1 μ. 80
3 Βαλλίδης (Ἐθ. Πειρ.) . 1 μ. 80

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οἱ Σχηματισμοὶ Πρωτευούσης

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Τὴν Τετάρτην τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ὁ παρεπιδημῶν ἐν Ἀθήναις Μωχάμετ Τάχερ Πασσᾶς, Πρόεδρος τῆς Αἰγυπτιακῆς Ὁμοσπονδίας Ξιφομάχων, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ὁμοσπονδίας Ἰμπραὴμ Μπέη Σαχίν, ἐπεσκέφθη τὰ ἐπὶ τῆς Πλατείας Συντάγματος Γραφεῖα τῆς Ε. Ο. Ν.

Τὸν Μωχάμετ Τάχερ Πασσᾶν ὑπεδέχθη ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος. Μετὰ μικρὰν παραμονὴν ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Διοικήσεως ὁ Μωχάμετ Τάχερ Πασσᾶς ἀνεχώρησε συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Πρώτου Κέντρου Ἐκπαιδεύσεως τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἀρρένων Πρωτευούσης (Λαϊκὸν Γυμναστήριον) καὶ τῶν Ὑποτομέων 4ου Θηλέων καὶ 7ου Ἀρρένων.

Τὴν ἑπομένην ὁ Πρόεδρος τῆς Αἰγυπτιακῆς Ὁμοσπονδίας ἐπεσκέφθη μετὰ τοῦ Ἐπιτελάρχου τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ι. Μουνδρέα τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ παρὰ τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν Στρατοπέδου τῆς Ε. Ο. Ν. «Ἰωάννης Μεταξᾶς».

Ὁ Μωχάμετ Τάχερ Πασσᾶς περιῆλθεν ὅλας τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ Στρατοπέδου, ἐζήτησε δὲ μετ' ἐνδιαφέροντος λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν Φαλαγγιτῶν, ἐκφράσας ἐν τέλει τὸν θαυμασμὸν αὐτοῦ τόσον διὰ τὴν ἀρτιότητα τῶν ἐγκαταστάσεων ὅσον καὶ διὰ τὴν συντελουμένην ἐν αὐτῷ ἐργασίαν.

Ἀναχωρῶν ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως εἰς νέαν ἐπίσκεψιν αὐτοῦ εἰς Ἑλλάδα, πιθανώτατα κατὰ τὸ προσεχὲς θέρος, ἐπισκεφθῇ καὶ αὖθις τὸ Στρατόπεδον τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ παρακολουθήσῃ τὴν ἐν αὐτῷ ἐκπαίδευσιν τῶν Φαλαγγιτῶν.

— Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην 9ην τρέχοντος μηνὸς καὶ ὥραν 7.30' μ. μ. ἔγινεν ἡ Ε' δημοσία διάλεξις, ἀπὸ τὴν σειρὰν τῶν διαλέξεων τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» μὲ ὁμιλητὴν τὸν κ. Γεώργιον Ν. Κοφινᾶν, μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου καὶ πρώην Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, μὲ θέμα: «Περὶ Οἰκονομικῆς καὶ Δημοσιονομικῆς Πολιτικῆς τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως τῆς 4ης Αὐγούστου».

Τὴν διάλεξιν ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του καὶ ὁ Ἀρχηγὸς γενόμενος δεκτὸς μὲ ἐνθουσιωδεστάτας ἐκδηλώσεις, παρέστησαν δὲ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε Ο Ν κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος, ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Ὀργανώσεως καὶ πλῆθος ἐκλεκτοῦ κόσμου.

— Τὴν ἑσπέραν τῆς Πέμπτης τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος τὸ «Ἑλληνικὸν Κουαρτέτο», ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ συνεργάτου τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Π. Γλυκοφρύδη, μετέδωσεν ἐκ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ πατριωτικὰ θούρια καὶ ἐθνικὰ ᾄσματα τῆς «Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας».

Ἡ «Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας» ἐπιθυμοῦσα ὅπως παράσχῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Νεότητα πνευματικὰ ἔργα, σύμφωνα μὲ τὰς παραδόσεις καὶ τὰ ἰδεώδη τοῦ Ἔθνους καὶ τὰς κοσμοθεωρητικὰς κατευθύνσεις τῆς 4ης Αὐγούστου, πρόκειται κατ' αὐτὰς νὰ δημοσιεύσῃ προκήρυξιν διαγωνισμῶν, ἕνα Ποιητικόν, ἕνα Μουσικὸν καὶ ἕνα Δραματικόν. Ἤδη ὡρίσθησαν αἱ Ἐπιτροπαὶ Κρίσεως καὶ τὰ χρηματικὰ βραβεῖα, ἅτινα θὰ ἀπονεμηθοῦν, ὡς καὶ οἱ ἔπαινοι. Οἱ λεπτομερεῖς ὅροι συμμετοχῆς καὶ ἅπαντα τὰ σχετικὰ θὰ δημοσιευθοῦν προσεχῶς.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΤΟΛΗΝ ΤΟΥ ΦΑΛΑΓΓΙΤΟΥ

— Τὸ συγκρότημα ἐλαφρᾶς ὀρχήστρας τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῶν κ. κ. Ἀλ. Παγώνη καὶ Μ. Χυτήρη διέθεσε τὴν ἀμοιβὴν μιᾶς ἡμέρας ἐκτελέσεως ἐκ 2.000 δραχμῶν ὑπὲρ τῆς Στολῆς τοῦ Φαλαγγίτου.

— Ἡ Κεντρικὴ Διοίκησις τῆς Ε. Ο. Ν. ἀνακοινοῖ ὅτι οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ὀργανώσωσιν ἑορτάς, συναυλίας, χορούς, θεατρικὰς παραστάσεις κλπ. ὑπὲρ τῆς Ε. Ο. Ν. δέον ἀπαραιτήτως νὰ ζητῶσι προηγουμένως εἰδικὴν πρὸς τοῦτο ἔγκρισιν τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Τὴν περασμένην ἑβδομάδα ὁμὰς φοιτητῶν ἐξ Αἰγύπτου, μὲ καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου των ἐπὶ κεφαλῆς, ἐπεσκέφθησαν τὴν πόλιν μας. Φαλαγγῖται τῆς Δ Α Σ. ἐχρησίμευσαν ὡς ξεναγοὶ τῶν Αἰγυπτίων συναδέλφων.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπεσκέφθησαν καὶ τὰ ἐργοστάσια τῆς Ἑταιρίας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων παρὰ τὴν Δραπετσῶνα τοῦ Πειραιῶς.

Περιῆλθον τὰς ἐγκαταστάσεις τῶν ἐργοστασίων, αἱ ὁποῖαι, σημειωτέον, παρουσιάζουν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον, ὡς αἱ τελειότεραι τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς.

Τοὺς φιλοξενουμένους φοιτητὰς συνώδευον χημικοὶ τῶν ἐργοστασίων, οἱ ὁποῖοι παρεῖχον κάθε πληροφορίαν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐπισκέπτας.

Τὴν μεσημβρίαν παρετέθη γεῦμα, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἠγέρθησαν προπόσεις ὑπὲρ τῶν Βασιλέων τῶν δύο Χωρῶν καὶ τῆς εὐημερίας τῶν δύο φίλων λαῶν.

Ἐκ μέρους τῶν Φαλαγγιτῶν Φοιτητῶν ὡμίλησεν εἷς τῶν ξεναγῶν τῆς Δ.Α.Σ., ὁ ὁποῖος ἐξῆρε τὴν φιλίαν καὶ τοὺς ἱστορικοὺς δεσμοὺς τῶν δύο Χωρῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων.

— Ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐσημείωσεν ὁ ὑπὲρ τῆς φοιτητικῆς ἀλληλεγγύης χορὸς τῆς Δ.Α.Σ. Παρέστη τὸ ἐπιτελεῖον τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως, ὁ Διοικητὴς καὶ ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Δ.Α.Σ. καθὼς καὶ οἱ παρεπιδημοῦντες Αἰγύπτιοι φοιτηταί.

Τὸ γλέντι παρετάθη μέχρι τῶν πρώτων πρωϊνῶν ὡρῶν. Αἱ αἴθουσαι εἶχον θαυμασίως διακοσμηθῆ καὶ μὲ ἐξαιρετικὸ γοῦστο φωτισθῆ ἀπὸ τὸ καλλιτεχνικὸν τμῆμα τῆς Διοικήσεως.

— Τὴν Τετάρτην τῆς περασμένης ἑβδομάδος ἐγένετο ἡ τακτικὴ συγκέντρωσις τῶν πρωτοετῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τῆς Ὑποδιοικήσεως Πανεπιστημίου.

Πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας ὡμίλησεν ὁ Διευθυντὴς τοῦ γραφείου Προπαγάνδας τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως.

Παραστατικώτατα ἔδωσε μίαν εἰκόνα τῆς ἄλλοτε καὶ τώρα ὑφισταμένης καταστάσεως, εἰδικῶς εἰς τὰ προαύλια τοῦ Πανεπιστημίου, ἀποσαφηνίσας ἐν συμπεράσματι τὴν σχέσιν ἡ ὁποία ὑφίσταται μεταξὺ τῶν δύο ὀργανισμῶν: τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ τονίσας ὅτι δὲν ὑφίσταται σχέσις ἀντιθέσεως, ἀλλὰ τοιαύτη συνεργασίας.

— Τὴν προσεχῆ Δευτέραν δίδεται ὁ ἐτήσιος χορὸς τῆς Δ. Α. Σ. εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικόν».

Καταβάλλεται κάθε προσπάθεια διὰ τὴν μεγαλειτέραν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ.

ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

— Εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς μητέρας συμμετέσχεν ἐνεργῶς καὶ ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις Θηλέων Πρωτευούσης.

Τμῆμα τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Πρωτευούσης παρηκολούθησε τὴν γενομένην εἰς τὴν Μητρόπολιν λειτουργίαν καὶ ἀπέδωσε τιμὰς εἰς τὴν ἐν τῷ κινηματογράφῳ «Οὔφα» παράστασιν, ὡς καὶ τὴν διάλεξιν τοῦ «Παρνασσοῦ».

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐξέδραμεν ὁ 6ος Ὑποτομεὺς εἰς τὸ παρὰ τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν Στρατόπεδον τῆς Ε. Ο. Ν. «Ἰωάννης Μεταξᾶς», ὁ 4ος εἰς τὸ Σούνιον καὶ ἡ Ὑποδιοίκησις Θηλέων Ἀνωτάτων Σχολῶν εἰς Τατόϊ, ἔνθα ἐπεσκέφθησαν τοὺς τάφους τῶν ἀειμνήστων Βασιλέων καὶ κατέθεσαν στέφανον ἐκ δάφνης.

— Ἐξακολουθοῦν τακτικῶς τὰ μαθήματα τῶν Ὑποτομέων τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Πειραιῶς, τμῆμα δὲ Φαλαγγιτισσῶν προετοιμάζεται πυρετωδῶς διὰ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ πρασίνου.

— Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Θηλέων Νότου γίνονται τακτικώτατα τὰ μαθήματα καὶ αἱ συγκεντρώσεις τῶν Ὑποτομέων καὶ μὲ ἐξαιρετικὴν προθυμίαν παρακολουθοῦν αἱ Φαλαγγίτισσαι τὰ μαθήματα τῶν διαφόρων εἰδικοτήτων.

— Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Θηλέων Βορρᾶ ἐγένοντο δύο

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οἱ Σχηματισμοὶ Πρωτευούσης

ὀρειβατικαὶ ἐκδρομαί, μία εἰς Ἅγιον Ἰωάννην καὶ ἡ ἄλλη εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ὑμηττοῦ.

— Τὸ Γραφεῖον Τύπου τῆς Περιφερείας Διοικήσεως Θηλέων Πειραιῶς προκηρύσσει διαγωνισμὸν μεταξὺ τῶν Φαλαγγιτισσῶν μὲ θέματα: «Ἡ θέσις τῆς Ἑλληνίδος εἰς τὴν Ε. Ο. Ν.» καὶ «Ἡ 25η Μαρτίου». Τὸ καλύτερον γραπτὸν θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ περιοδικὸν «Νεολαία», ἡ δὲ Φαλαγγίτισσα θὰ βραβευθῇ.

ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

— Τὴν Παρασκευὴν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος εἰς τὸ θέατρον «Ἰντεάλ» τὸ καλλιτεχνικὸν τμῆμα τῆς Διευθύνσεως Ψυχαγωγίας τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης ἔδωσε τὴν προαναγγελθεῖσαν θεατρικὴν παράστασιν ὑπὲρ τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν. Εἰς αὐτὴν παρέστησαν ἅπαντες οἱ Διευθυνταὶ Γραφείων τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως, τὰ Ἐπιτελεῖα τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων Πρωτευούσης καὶ Δ. Α. Σ. ὡς καὶ πολλοὶ γονεῖς Φαλαγγιτῶν.

Τὴν 6ην ἀπογευματινὴν ἀφίχθη ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Ἀλέξανδρος Κανελλόπουλος γενόμενος ἐνθ[illegible] ὁ ὁποῖος καὶ ὑπεδέχθη τὸν καταφθάσαντα μετ' ὀλίγον Ἀρχηγόν.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγραφοῦν ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ αἱ ζητωκραυγαὶ μὲ τὰς ὁποίας ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἐμφάνισις τοῦ Ἀρχηγοῦ, αἱ ὁποῖαι καὶ ἐξηκολούθησαν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς παραμονῆς του ἀπὸ τοὺς ὑπερπληρώσαντας τὸ θέατρον Φαλαγγίτας καὶ Σκαπανεῖς.

Ἐπηκολούθησεν ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ὡραιοτάτου προγράμματος ποὺ περιελάμβανεν ἕνα μονόπρακτο δρᾶμα, μίαν ξεκαρδιστικὴν κωμῳδίαν, καταχειροκροτηθεῖσαν, μονολόγους καὶ ἀπαγγελίας. Ὡραιοτάτην ἐπίσης ἐμφάνισιν ἔκαμε καὶ ἡ χορῳδία τῆς 4ης Φάλαγγος, ἡ ὁποία καὶ ἐτραγούδησε τοὺς Ὕμνους.

—Ἐν συνεχείᾳ τοῦ δώρου τοῦ Ἀρχηγοῦ πρὸς τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. διὰ τὴν δωρεὰν εἴσοδόν των εἰς τοὺς Κινηματογράφους, ἤρχισεν ἡ διανομὴ εἰσιτηρίων μὲ ἠλαττωμένας τιμὰς διὰ τὸ Βασιλικὸν Θέατρον. Τοῦ τελευταίου προνομίου δύνανται νὰ κάμωσι χρῆσιν καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν Φαλαγγιτῶν.

—Ἅπαντες οἱ Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν ἐφωδιάσθησαν διὰ δελτίων ταὐτότητος. Κατόπιν τούτου διενεργεῖται κανονικώτατα ἡ διανομὴ εἰσιτηρίων διὰ τὴν δωρεὰν εἴσοδόν των εἰς τοὺς Κινηματογράφους.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τὸ ἐκδρομικὸν τμῆμα τῆς Διευθύνσεως Ψυχαγωγίας τῆς Περιφ. Διοικήσεως Πρωτευούσης ἐξέδραμεν εἰς τὴν κορυφὴν Ὑμηττοῦ. Εἰς τὴν ἐκδρομὴν ἔλαβον μέρος περὶ τοὺς 150 Φαλαγγῖται τῶν τεσσάρων Ὑποδιοικήσεων τῆς Περιφερείας.

— Κατόπιν διαταγῆς, ἀπαλλάσσονται μέχρι τῆς 10ης τρέχοντος τῶν γυμνασίων οἱ μαθηταί, λόγῳ τῶν διαγωνισμῶν τῶν σχολείων.

— Τὴν 31ην παρελθόντος μηνὸς ὁ Ἀρχηγὸς ἐπεσκέφθη τὰ ἐν Πειραιεῖ ἐργοστάσια τῆς Ἑταιρίας Λιπασμάτων. Τὰς κεκανονισμένας τιμὰς ἀπένειμεν ὁμὰς Φαλαγγιτῶν τοῦ ἰδίου ἐργοστασίου. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἀρχηγὸς ἐπεθεώρησε δύναμιν Φαλαγγιτῶν ἄλλου ἐργοστασίου, λαβὼν ἀναφορὰν ἀπὸ τὸν Ὑποτομεάρχην των.

— Τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως συμμετέσχον τοῦ ἐράνου ὑπὲρ τοῦ πρασίνου μὲ σημαντικὴν ἀπόδοσιν, ἐνῷ ἐκ παραλλήλου ἕτερα τμήματα ἠσχολήθησαν μὲ λοιπὰ ἐξωραϊστικὰ καὶ κοινωφελῆ ἔργα.

—Ἡ ὑπὲρ τοῦ πρασίνου ἐξόρμησις εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐγκαινιάσθη μὲ μίαν μεγαλοπρεπῆ παρέλασιν 1500 Φαλαγγιτῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως, οἵτινες, διαιρεθέντες εἰς τμήματα μὲ ἰδίαν μουσικὴν ἕκαστον ἐπὶ κεφαλῆς, παρήλασαν διὰ τῶν κυριωτέρων ὁδῶν τῆς πόλεως, προκαλέσαντες ἐνθουσιασμὸν διὰ τὴν τάξιν καὶ εὐκοσμίαν των.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν κατετέθη ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Προνοίας κ. Γ. Κοζώνη ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ ἀνεγερθησομένου συνοικισμοῦ ἀναπήρων πολέμου ἐν Καλογρέζᾳ. Κατ' αὐτὴν παρέστη ἅπασα ἡ δύναμις τοῦ 4ου Ὑποτομέως.

— Τὸ τμῆμα Σκαπανέων τοῦ Ὑποτομέως Κολλεγίου ἐφωδιάσθη μὲ στολάς, αἵτινες καὶ κατεσκευάσθησαν ἰδίαις δαπάναις.

—Ἡ Ὑποδιοίκησις Βορρᾶ κατήρτισε πλήρη συνεργεῖα διὰ τὴν δενδροφύτευσιν καὶ ὑπολογίζεται ὅτι πλέον τῶν τριῶν χιλιάδων δενδρυλλίων θὰ φυτευθοῦν ὑπ' αὐτῆς εἰς τὰ διάφορα προάστεια, τῶν ὁποίων ἀνέλαβε πλὴν τῆς φυτεύσεως καὶ τὴν συντήρησιν.

—Ἐπίσης τὸ τμῆμα τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς Κηφισιᾶς ἤρχισε τὴν καταπολέμησιν τῆς κάμπης τῶν πεύκων, ἐξ ἄλλου δὲ ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἀμαρουσίου κ. Χατμαντᾶς, κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ὑποδιοικήσεως, ἀνέλαβε τὴν ὀργάνωσιν συνεργείων διὰ τὴν συστηματικὴν ἀπαλλαγὴν τῶν πεύκων τῆς περιφερείας ἀπὸ τὴν κάμπην.

ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἡ Περιφ. Διοίκησις Θεσσαλονίκης ἔχει νὰ μᾶς παρουσιάσῃ μίαν ἀξιόλογον δρᾶσιν, τῆς ὁποίας τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα εἶναι ἔκδηλα.

— Μετὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς τῶν κατωτέρων στελεχῶν, ἐντὸς τῶν ἡμερῶν ἄρχεται ἡ λειτουργία τῆς Σχολῆς ἀνωτέρων στελεχῶν, τὸ πρόγραμμα τῆς ὁποίας ἔχει ἤδη καταρτισθῆ καὶ ἐξευρέθησαν οἱ καθηγηταὶ αὐτῆς. Ἐπίσης ἤρχισεν ἡ λειτουργία τῆς Σχολῆς ἀνεμοπορίας καὶ ἐντὸς τοῦ μηνὸς ἡ Σχολὴ θὰ ἔχῃ τὸ πρῶτον αὐτῆς ἀνεμοπλάνον τὸ ὁποῖον ἀπὸ καιροῦ ἔχει παραγγελθῆ.

—Ἡ λέσχη τῆς Φοιτητικῆς Φάλαγγος ἤρχισε λειτουργοῦσα. Ἡ περιφερειακὴ Διοίκησις ἐμερίμνησε διὰ τὴν ἐν γένει ἐπίπλωσίν της καὶ διάφορα τμήματα αὐτῆς ἐφωδιάσθησαν μὲ τὰ ἀπαιτούμενα ἐφόδια.

—Ἐντὸς τοῦ μηνὸς θὰ κατατεθῇ καὶ ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ μονίμου κτιρίου τῆς Φοιτητικῆς Λέσχης. Παραλλήλως μὲ τ' ἀνωτέρω ἡ περιφερειακὴ Διοίκησις Θεσσαλονίκης εὑρίσκεται εἰς τὸ ἐξαιρετικῶς εὐχάριστον σημεῖον νὰ ἀναγγείλῃ ὅτι ἐξευρέθη ὁ χῶρος ἐκτάσεως 75 στρεμμάτων, ὅπου θὰ ἀνεγερθῇ τὸ στρατόπεδον τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ τοῦ ὁποίου ὁ θεμέλιος λίθος θὰ κατατεθῇ λίαν συντόμως.

—Ἐπίσης δύο ἄλλα τμήματα, ναυτικὸν καὶ ὀρειβασίας, ἑτοιμάζονται νὰ λειτουργήσουν.

— Μὲ μεγάλην δραστηριότητα καὶ ἀποτελεσματικότητα ἐξακολουθοῦν τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς Βαθμοφόρων εἰς τὸ Β' Γυμνάσιον τῆς πόλεώς μας. Οὕτω τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ὁ καθηγητὴς κ. Χαρακτίδης ὡμίλησεν ἐνώπιον τῆς ἀκλίμου νεότητος μὲ θέμα: «Ἡ συμμετοχὴ τῶν Νέων εἰς τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου». Ἀξιωματικοὶ καὶ καθηγηταὶ συνεχίζουν τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν.

— Τὴν 29ην Ἰανουαρίου, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην π. μ. εἰς τὸ θέατρον τοῦ Λευκοῦ Πύργου ἐδόθη παράστασις ὑπὸ τοῦ θιάσου τῆς Ἐλευθέρας Σκηνῆς, χάριν τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων. Τὸ ἔργον ἦτο ἐθνικοῦ καὶ κοινωνικοῦ περιεχομένου: «Ἀνάστασις στὸν κάμπο». Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου τούτου προὐξένησε μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων.

— Τὴν 22αν Ἰανουαρίου, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην π. μ. μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν ἐγένετο ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν ὑπὸ τῶν Ταγμάτων Ἐργασίας τῆς Ε.Ο.Ν. Θεσσαλονίκης. Πρὸς διάνοιξιν τῆς τουριστικῆς ὁδοῦ Σέϊχ—Σοῦ—Ἀρσακλῆ—Χορτιάτη, παρουσίᾳ τοῦ κ. Ἐπιτελάρχου τῆς Ε.Ο.Ν., τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δασῶν Γεν. Διοικήσεως Μακεδονίας κ. Ρούλια καὶ τοῦ δασάρχου κ. Μπλατσούκα, τῇ ὑποδείξει τῶν ἀνωτέρων τούτων ὑπαλλήλων, οἱ Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς εἰργάζοντο μὲ ὅλον τὸν ἐνθουσιασμόν των ἐπὶ 6 συνεχεῖς ὥρας διὰ τὴν διάνοιξιν τῆς ὁδοῦ ταύτης. Μὲ τὸν αὐτὸν δὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ μὲ τὸ αὐτὸ σωματικὸν σθένος θὰ συνεχισθῇ ἡ ἐργασία καὶ

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οἱ Σχηματισμοὶ τῶν Ἐπαρχιῶν

τὰς ἄλλας Κυριακὰς διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ὡς ἄνω ὁδοῦ.

— Τὴν Παρασκευὴν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ὁ περιφερειακὸς Διοικητὴς Θεσσαλονίκης, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν Διευθυντῶν Γ. Διοικήσεως κ. Ν. Καλογεροπούλου καὶ Γεωργικῆς ὑπηρεσίας κ. Δ. Ρεζῆ, μετέβη εἰς Νέαν Μηχανιῶνα, ὅπου ἐπεθεώρησε τὸ ἐκεῖ τμῆμα τῆς Ε.Ο.Ν. ἐπισκεφθεὶς ἀκολούθως διαφόρους τοποθεσίας πρὸς ἐγκατάστασιν τοῦ στρατοπέδου τῆς Ε.Ο.Ν.

Ὁ κ. Περιφερ. Διοικητὴς ἔμεινεν ἀπολύτως ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὸ παράστημα καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων καὶ ὡμίλησε κατόπιν πρὸς τοὺς νεαροὺς πρωτοπόρους τῆς Ἐθνικῆς ἀνορθώσεως.

Οἱ κάτοικοι καὶ νεαροὶ Φαλαγγῖται μετὰ τὸ πέρας τοῦ λόγου τοῦ Περιφ. Διοικητοῦ ἐξέσπασαν εἰς ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, τοῦ Βασιλέως, τοῦ Μεγάλου Ἀρχηγοῦ μας καὶ τῆς Νεολαίας.

Ἀργότερον ἐκάλεσεν ὁ κ. Λεμπέσης εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ε.Ο.Ν. τῆς Νέας Μηχανιῶνος τοὺς βαθμοφόρους τοῦ τμήματος, εἰς τοὺς ὁποίους ἔδωσεν ὁδηγίας καὶ συμβουλάς.

Ἐπιστρέφοντα τὸν κ. Περιφ. Διοικητὴν προέπεμψαν ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος, ὁ Ἀστυνομικὸς σταθμάρχης καὶ πλῆθος κόσμου.

ΣΠΑΡΤΗ. — Λίαν ἐνθουσιώδης καὶ ἱκανοποιητικὴ ἡ κίνησις ἁπάντων τῶν Σχηματισμῶν τῆς Διοικήσεως. Τόσον ἡ στρατιωτικὴ προπαίδευσις καὶ συγκεντρώσεις ὅσον καὶ αἱ μορφωτικαὶ διαλέξεις γίνονται ἀνελλιπῶς, συμφώνως τῷ προγράμματι τῆς Διοικήσεως, ὑφ' ὅλων τῶν Σχηματισμῶν Λακωνίας.

— Εἰς συγκέντρωσιν τῶν τμημάτων Σπάρτης ὡμίλησε κατ' αὐτὰς ὁ Περιφερειακὸς Διοικητής, παρόντων ἁπάντων τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων καὶ πλήθους κόσμου, φέρων τὸν χαιρετισμὸν τῶν συναγωνιστῶν τῆς Πρωτευούσης καὶ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ τὸν θερμὸν χαιρετισμὸν τοῦ Ἀρχηγοῦ. Ἐπίσης ὡμίλησε γιὰ τὴν καινούργια κατεύθυνσι καὶ δράσι τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ γιὰ τὸ νέο πρόγραμμα ποὺ θὰ βαδίσωμε.

— Ὡσαύτως εἰς συγκέντρωσιν τῶν βαθμοφόρων τῆς Διοικήσεως Θηλέων ἡ Περιφερειακὴ Διοικήτρια Λακωνίας ὡμίλησε πρὸς τὰς βαθμοφόρους ἐπὶ τοῦ νέου προγράμματος τῆς Ε.Ο.Ν.

— Εἰς συγκεντρώσεις τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀρρένων Γυθείου ὡμίλησαν οἱ Φαλαγγάρχης καὶ Ὑποφαλαγγάρχης μὲ θέματα ὁ μὲν πρῶτος περὶ πειθαρχίας καὶ τρόπου συμπεριφέρεσθαι, ὁ δὲ δεύτερος μὲ θέμα τὴν καλὴν συμπεριφορὰν τῶν μελῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ὀργανώσεως.

— Ἀξία παντὸς ἐπαίνου εἶναι ἡ προσπάθεια ἣν κατέβαλον οἱ κ. κ. Διευθυντὴς τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς καὶ καθηγηταὶ τῆς αὐτῆς Σχολῆς διὰ τὰς στολὰς τῶν ἀπόρων Φαλαγγιτῶν, Σκαπανέων, Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν τῆς Σχολῆς των.

— Ὑπὸ τοῦ Σχηματισμοῦ Σελεγουδίου προσεφέρθησαν κατὰ τὰς ἑορτὰς διάφορα βοηθήματα εἰς τὰς ἀπόρους οἰκογενείας τοῦ χωρίου του, ἀποσπάσαντος τὰ συγχαρητήρια ἁπάντων τῶν κατοίκων καὶ τῆς Ὑπ/σεως Γυθείου.

— Εἰς μεγάλην γενικὴν συγκέντρωσιν τοῦ Σχηματισμοῦ Μελιτίνης ὡμίλησε παρόντων καὶ ἁπάντων τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου τούτου ὁ Διοικητὴς τοῦ Σχηματισμοῦ μὲ θέμα: «Ὑποχρεώσεις καὶ καθήκοντα τῶν μελῶν ἔναντι Πατρίδος, Θρησκείας, Οἰκογενείας καὶ Ὀργανώσεως», διακοπτόμενος κάθε στιγμὴν ὑπὸ τῶν ζητωκραυγῶν τῶν Φαλαγγιτῶν, Σκαπανέων καὶ τοῦ πλήθους τῶν κατοίκων. Εἶτα ἐπηκολούθησεν Ἑλληνικὸς χορὸς εἰς ὃν μετέσχον καὶ ἅπαντες οἱ κάτοικοι.

Ὑπὸ τοῦ Σχηματισμοῦ Καρβελᾶ ἐδόθησαν δύο θεατρικὲς παραστάσεις μὲ ἔργα πατριωτικὰ στεφθεῖσαι ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας καὶ αἱ εἰσπράξεις τῶν ὁποίων θὰ διατεθοῦν διὰ στολὰς τῶν μελῶν τοῦ ὡς ἄνω Σχηματισμοῦ.

— Εἰς Νεάπολιν (Βάτικα) ὁ Σχηματισμὸς παρουσιάζει ζηλευτὴν κίνησιν μὲ τακτικὰς ἀσκήσεις καὶ μορφωτικὰς διαλέξεις. Τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων ὁ ριφθεὶς Σταυρὸς εἰς τὴν θάλασσαν ἀνεσύρθη ὑπὸ Φαλαγγίτου, ὅστις περιέφερε τοῦτον, κατὰ τὸ ἔθιμον, εἰς τὰς οἰκίας τῆς πόλεως. Αἱ εἰσπράξεις τὰς ὁποίας συνέλεξεν ὁ Φαλαγγίτης θὰ διατεθοῦν διὰ στολὰς τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων τοῦ Σχηματισμοῦ.

— Εἰς συγκέντρωσιν τοῦ Σχηματισμοῦ Ποταμιᾶς ὡμίλησε Φαλαγγίτης μὲ θέμα γεωργικόν: «Χημικὰ λιπάσματα καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἀποτελέσματα». Ἅπαντες οἱ Φαλαγγῖται, Σκαπανεῖς καὶ πλῆθος τῶν κατοίκων παρηκολούθησαν μετὰ μεγίστης προσοχῆς.

— Πρὸ ἡμερῶν ὁ Σχηματισμὸς Ξηροκαμπίου συνεπλήρωσε τὸ θαυμάσιον ἔργον του εἰς τὸ Δασύλλιον τῆς Ε.Ο.Ν. φυτεύσας καὶ τὸν ὑπόλοιπον χῶρον τοῦ λόφου ἐκείνου μὲ ἐξαιρετικὸ κέφι κι' ὄρεξι.

— Εἰς τὸν Σχηματισμὸν Ἀναβρυτῆς ὁ κ. Γεώργιος Κλικῖζος συντ)χος δημοδιδάσκαλος καὶ ἀληθινὸς πατριώτης ἐδώρησεν εἴκοσι στολὰς Φαλαγγίτου. Διὰ τὴν εὐγενῆ καὶ πατριωτικήν του χειρονομίαν ηὐχαρίστησαν τοῦτον θερμῶς ἡ Διοίκησις Ε.Ο.Ν. Λακωνίας καὶ ὁ Διοικητὴς τοῦ Σχηματισμοῦ τοῦ χωρίου τούτου.

— Ὑφ' ὅλων τῶν Σχηματισμῶν τῆς Λακωνίας Ἀρρένων καὶ Θηλέων μεγαλοπρεπῶς ἑωρτάσθη διὰ δοξολογιῶν καὶ παρελάσεων καὶ διαφόρων ἑορτῶν μὲ ξεχωριστὸ κέφι κι' ἐνθουσιασμὸ ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ἑορτὴ τοῦ Σωτῆρος τοῦ Ἔθνους, Κυβερνήτου καὶ Ἀρχηγοῦ κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ.

— Εἰς γενικὴν συγκέντρωσιν τῆς Τετραρχίας Ε.Ο.Ν. Σπάρτης ὡμίλησεν ὁ Διοικητὴς ταύτης μὲ θέμα: «Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς — τὸ ἔργον του καὶ ὑποχρεώσεις τῶν μελῶν ἔναντι τῆς Πατρίδος, Ὀργανώσεως καὶ Ἀρχηγοῦ». Παρέστησαν ὁ Περιφερειακὸς Διοικητής, ἡ Περιφερειακὴ Διοικήτρια Θηλέων μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου της, ὁ Ὑποδιοικητὴς Λακεδαίμονος, πλεῖστοι ἀνώτεροι βαθμοφόροι καὶ πλῆθος κόσμου ἐκ τῆς κοινωνίας τῆς πόλεως καταχειροκροτήσαντες τὸν ὁμιλητήν.

— Ἐπίσης εἰς συγκέντρωσιν τοῦ Σχηματισμοῦ Θηλέων Σπάρτης ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Περιφ. Διοικητρίας, Ὑποδιοικητρίας Λακεδαίμονος καὶ ἀνωτέρων βαθμοφόρων ὡμίλησεν εὐγενῶς προσφερθεὶς ὁ σχολίατρος κ. Δ..... μὲ θέμα: «Αἱ πρῶται βοήθειαι». Αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι τῆς Σπάρτης παρηκολούθησαν μετὰ μεγίστης προσοχῆς τὸν ὁμιλητήν.

ΓΥΘΕΙΟΝ. — Εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν βαθμοφόρων τῆς Τετραρχίας παρέστη καὶ ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς Λακωνίας ἐπὶ τούτῳ ἀφιχθεὶς εἰς τὴν πόλιν μας. Πρὸς τοὺς ἐξελθόντας τοῦ οὐλαμοῦ βαθμοφόρους ὡμίλησεν ὁ Περιφ. Διοικητὴς τονίσας τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνουν οἱ βαθμοφόροι, συστήσας ἐν τέλει εἰς αὐτοὺς ὅπως μετὰ ἐνθουσιασμοῦ ἐπιδοθοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νέων καθηκόντων των.

ΞΗΡΟΚΑΜΠΙΟΝ. — Ὁ Διοικητὴς τῆς Τετραρχίας μετέβη καὶ ἐπεθεώρησε τὸν Σχηματισμὸν Καλυβίων πρὸς ὃν ὡμίλησεν ἐπὶ τῶν ἀρχῶν καὶ σκοπῶν τῆς Ὀργανώσεως. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐγένοντο διάφοροι ἀσκήσεις παρουσίᾳ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τετραρχίας, ὅστις ἔμεινε πλήρως ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὴν καθ' ὅλα ἐμφάνισιν καὶ ἐπιτυχίαν τῶν ἀσκήσεων.

ΔΑΙΜΟΝΙΑ. — Ὁ Σχηματισμὸς Δαιμονιᾶς παρουσιάζει ἐξαιρετικὴν κίνησιν ὡς πρὸς τὸ πρόγραμμα τῆς Διοικήσεως μὲ τακτικὰς συγκεντρώσεις ἐν αἷς γίνονται ἀσκήσεις καὶ μορφωτικαὶ διαλέξεις καὶ ἐκγύμνασις τῶν μελῶν. Πρὸ ἡμερῶν δὲ διωργάνωσε λαχειοφόρον ἀγορὰν ἑνὸς ὡρολογίου, αἱ εἰσπράξεις τῆς ὁποίας θὰ διατεθοῦν διὰ στολὰς τοῦ ὡς ἄνω Σχηματισμοῦ.

ΤΑΡΑΨΑ. — Ὁ Διοικητὴς τῆς 84ης φάλαγγος μετέβη καὶ ἐπεθεώρησε τὸν Σχηματισμὸν Ε.Ο.Ν. Ταράψης, πρὸς ὃν ὡμίλησε διὰ τὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ Νέου

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οἱ Σχηματισμοὶ τῶν Ἐπαρχιῶν

Κράτους καὶ τῆς Ε. Ο. Ν., παρισταμένων ἁπάντων τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου τούτου, οἵτινες καὶ ἐχειροκρότησαν αὐτόν.

ΣΚΑΛΑ. — Ἡ κίνησις τοῦ Σχηματισμοῦ Σκάλας παρουσιάζει ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὴν κίνησιν. Ἐξαιρετικῶς τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἔδωσε δύο θεατρικὰς παραστάσεις μὲ ἔργα πατριωτικὰ καὶ ἃς παρηκολούθησεν ἅπασα ἡ κοινωνία τῆς κωμοπόλεως ταύτης. Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τούτων θὰ διατεθοῦν διὰ στολὰς τοῦ Σχηματισμοῦ Ε. Ο. Ν. Ἀρρένων. Εἰς τὰ διαλείμματα τῶν παραστάσεων ἐψάλλοντο ὁ Ὕμνος τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τῆς Ε. Ο. Ν. ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς τοῦ πλήθους.

ΝΕΑΠΟΛΙΣ. — Κίνησις λίαν ἱκανοποιητικὴ καὶ μὲ φανερὴ δρᾶσι. Πρὸ ἡμερῶν τὸ τμῆμα Νεαπόλεως τῆς Ε.Ο.Ν. ἔκαμεν ἐκπαιδευτικὴν ἐκδρομὴν εἰς τὸ γειτονικὸν χωρίον Λάχιον.

Καθ' ὁδὸν ἔκαμεν ἀσκήσεις στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως ἐπὶ ὀρεινοῦ ἐδάφους καὶ ἐπέστρεψεν ἀφοῦ παρήλασε διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τοῦ χωρίου τούτου εἰς Νεάπολιν. Ἐκεῖ ἔφθασε καθ' ἣν ὥραν εἶχεν ἀγκυροβολήσει τὸ ἀτμόπλοιον «Λέων». Ὁ α' μηχανικὸς τοῦ πλοίου κ. Ἰωάννης Τσᾶκος ἐνθουσιασθείς, ὡς καὶ πάντες οἱ ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἐνήργησεν ἔρανον μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν τοῦ πλοίου, τὸ προϊὸν τοῦ ὁποίου παρέδωσεν εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς Τετραρχίας Νεαπόλεως διὰ στολὰς τῶν ἀπόρων μελῶν τοῦ τμήματος Νεαπόλεως τῆς Ε. Ο. Ν. Τοῦτον καὶ λοιποὺς ηὐχαρίστησε δεόντως ὁ Διοικητὴς τῆς Τετραρχίας Νεαπόλεως διὰ τὴν εὐγενῆ καὶ πατριωτικὴν ταύτην χειρονομίαν των.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ Γενικὸς Ἐπόπτης Ε. Ο. Ν. καὶ Νομάρχης Λακωνίας μετέβη καὶ ἐπεθεώρησε τοὺς Σχηματισμοὺς Ἀρεοπόλεως καὶ Πύργου-Διροῦ τῆς Ε. Ο. Ν., ὁμιλήσας πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ἀρχῶν καὶ σκοπῶν τῆς Ὀργανώσεως, ὑπομνήσας συγχρόνως καὶ τὰς βαρείας ὑποχρεώσεις καὶ τὰ καθήκοντά των ἔναντι τῆς Πατρίδος, τοῦ Ἀρχηγοῦ μας καὶ τῆς Ε. Ο. Ν. Εἰς τοῦτον προσεφέρθησαν δι' ὡραίων καὶ συγκινητικῶν λόγων ἀνθοδέσμαι ὑπὸ Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν τῆς ἡρωϊκῆς Μάνης. Ἡ Νεολαία τῆς Μάνης γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ διεπίστωσεν ὅτι μένει καὶ θὰ μένῃ πιστὴ καὶ ἀφωσιωμένη στὰ ἰδανικὰ τοῦ Νέου Κράτους καὶ τῆς Ε. Ο. Ν. ποὺ δὲν εἶναι ἄλλα ἀπὸ τὰ ἀθάνατα ἰδανικὰ τῆς Ἑλληνικῆς μας Φυλῆς.

ΚΑΡΒΕΛΑ. — Ἡ κίνησις τοῦ Σχηματισμοῦ Καρβελᾶ ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὴ καὶ ἐνθουσιώδης. Τακτικὰ γίνονται ὁμιλίαι μὲ θέματα μορφωτικὰ καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου, ὡς καὶ ἀσκήσεις στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως. Πρὸ ἡμερῶν δὲ πρωτοβουλίᾳ τῶν κατοίκων ἐγένετο ἔρανος διὰ τὰς στολὰς τοῦ ὡς ἄνω Σχηματισμοῦ. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Σχηματισμοῦ ηὐχαρίστησε δεόντως ἅπαντας τοὺς κατοίκους διὰ τὴν εὐγενῆ των καὶ πατριωτικὴν ταύτην τὴν πρᾶξιν ἔναντι τῶν παιδιῶν των, διαβεβαιώσας ὅτι τὰ παιδιά τους θὰ φανοῦν ἀντάξια τῆς πατρικῆς στοργῆς των.

ΤΡΙΠΟΛΙΣ. — Εἰς τακτικὴν συγκέντρωσιν τῶν Φαλαγγιτῶν Σχηματισμοῦ Τριπόλεως ὡμίλησαν ὁ Ὑποδιοικητὴς καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἰδεολογικῆς Διαφωτίσεως τῆς Διοικήσεως.

— Εἰς τὸν Ὑποτομέα Τεγέας ὡμίλησεν ἐπίσης ὁ Ὑποτομεάρχης πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας, εἰς δὲ τὸν Σχηματισμὸν Ἁγίου Πέτρου ὁ εἰρηνοδίκης τῆς πόλεως.

— Οἱ Φαλαγγῖται τοῦ Σχηματισμοῦ Βλαχέρνας ἔδωσαν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα τὸ δρᾶμα «ὁ Ἀθανάσιος Διάκος». Αἱ εἰσπράξεις διετέθησαν ὑπὲρ τῆς Στολῆς τοῦ Φαλαγγίτου.

— Ὁ Διοικητὴς Ἀρκαδίας, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐπιτελείου τῆς Διοικήσεως, μετέβη πρὸς ἐπιθεώρησιν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα τῶν Σχηματισμῶν Στενοῦ, Ἀγιωργητίκων, Λιθοβουνίου, Κάψιας, Λεβιδίου, Νεοχωρίου ὡς καὶ τῆς Ὑποδιοικήσεως Μεγαλοπόλεως.

— Τὸ Σάββατον τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐντευκτηρίου τῆς Περιφ. Διοικήσεως Ἀρκαδίας τῆς Ε.Ο.Ν.

— Σήμερον 11 τρ. μηνὸς τὴν ἑσπέραν δίδεται ὑπὸ τῆς Διοικήσεως Ἀρκαδίας τῆς Ε.Ο.Ν. μέγας χορός, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Μαντζουνείου Ἱδρύματος καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Νομάρχου καὶ Γεν. Ἐπόπτου Ἀρκαδίας τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ. — Ἀντιπροσωπεία τῆς Περιφ. Διοικήσεως Θηλέων Ἰωαννίνων, ἀποτελουμένη ἀπὸ βαθμοφόρους τῆς Περιφ. Διοικήσεως, ἐπεσκέφθη τὴν πρώτην συγκέντρωσιν τῶν τμημάτων τοῦ Ὑποτομέως Κουρέντων (Ζίτσης, Καρίτσης, Λιγοψᾶς, Πρωτόπαππα καὶ Ἀραχωβίτσης). Τὴν ἀντιπροσωπείαν ἐδέχθη ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος μεθ' ὅλων τῶν κατοίκων.

Πρὸς τὰς συγκεντρωθείσας ὡμίλησεν ἡ Διευθύντρια τοῦ ὑγειονομικοῦ τμήματος περὶ τῆς ἀξίας τῆς μητρότητος καὶ τῆς προστασίας καὶ ἐνισχύσεως αὐτῆς, ὑπὸ τοῦ Νέου Κράτους, διὰ τὴν ὑγιεινὴν τοῦ βρέφους κλπ. Ἐπίσης ἀνεπτύχθη ὁ σκοπὸς τῆς Ὀργανώσεως καὶ ἡ μέριμνα τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἀγρότιδα γυναῖκα.

— Ὡσαύτως τὴν Δευτέραν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἡ Περιφ. Διοίκησις ἐκάλεσεν εἰς ἔκτακτον συγκέντρωσιν τὰς ἀνωτάτας βαθμοφόρους, πρὸς τὰς ὁποίας ἀπηύθυνε χαιρετισμὸν ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ της ἐξ Ἀθηνῶν ἐκ τοῦ Α' Συνεδρίου τῶν Περιφ. Διοικητῶν καὶ Διοικητριῶν τῆς Ε.Ο.Ν. Ἑλλάδος.

— Κατὰ τὴν τελευταίαν συγκέντρωσιν τῶν Φαλαγγιτισσῶν τῆς Φάλαγγος Θηλέων Ἰωαννίνων ὡμίλησε πρὸς αὐτὰς ὁ Διοικητὴς τῆς VIIIης Μεραρχίας Ἠπείρου μὲ θέμα: «Ἡ Ἑλληνὶς ὡς Νοσοκόμος ἐν καιρῷ πολέμου».

ΚΕΡΚΥΡΑ. — Καὶ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐγένοντο τακτικῶς αἱ συγκεντρώσεις τῶν τμημάτων. Οὕτω κατ' αὐτὰς ἐδόθησαν ἀρκεταὶ διαλέξεις πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας μὲ θέματα: «Ἱστορία τῆς Κερκύρας» καὶ «Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν τοπογραφίαν». Εἰς τοὺς Σκαπανεῖς ὡμίλησεν ὁ δημοδιδάσκαλος τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τῆς πόλεως περὶ ἀλληλεγγύης, εἰς δὲ τὰς Φαλαγγιτίσσας καὶ Σκαπανίσσας ὡμίλησαν διάφοροι καὶ μὲ τὰ ἑξῆς θέματα: «Περὶ σχηματισμοῦ Λόχου», «Μάθημα Οἰκοκυρικῆς», «Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς Ἀγωνιστὴς καὶ Νικητής» καὶ «Περὶ ἐπεξηγήσεως καὶ σημασίας τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας».

ΧΑΝΙΑ. — Ὁλόκληρος περιφέρεια παρὰ τὸ χωρίον Μουρνιὲς ἐφυτεύθη μὲ δενδρύλλια ἀπὸ τοὺς Φαλαγγίτας τοῦ ἐκεῖ Τμήματος.

— Ὁμοίως εἰς τὸν Τομέα Βάμου ἐγένοντο δενδροφυτεύσεις εἰς εὐρεῖαν κλίμακα.

— Ἐν τῇ Περιφερειακῇ Διοικήσει Χανίων τῆς Ε. Ο. Ν. ἔχουν ἱδρυθῆ μία Ὑποδιοίκησις, τέσσαρες Τομεῖς καὶ ἑκατὸν τεσσαράκοντα Τμήματα.

Αἱ συγκεντρώσεις ἐξακολουθοῦν ἀνελλιπῶς, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ ψυχαγωγικαὶ ἐκδρομαί.

Οὕτω κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα Τμῆμα τῆς Ὑποδιοικήσεως Χανίων ἐξέδραμεν εἰς χωρίον Πλατανιά.

— Ἀπὸ τοῦ ἀρξαμένου μηνὸς ἤρχισε λειτουργοῦσα ἡ Σχολὴ Ἀνωτέρων Στελεχῶν τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Χανίων τῆς Ε. Ο. Ν.

ΝΕΑΠΟΛΙΣ (Κρήτης). — Κατὰ τὴν 18ην Ἰανουαρίου συνεκεντρώθησαν οἱ βαθμοφόροι ἁπάντων τῶν Τμημάτων ἀρρένων καὶ θηλέων, πρὸς τοὺς ὁποίους ὡμίλησεν ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς Λασσηθίου, ἀνακοινώσας εἰς αὐτοὺς τὰς γενομένας συζητήσεις κατὰ τὴν πρώτην ἐν Ἀθήναις διάσκεψιν τῶν Περιφερειακῶν Διοικητῶν καὶ Διοικητριῶν τῆς Ε. Ο. Ν. Ἑλλάδος.

— Ὁ Σχηματισμὸς τῶν ἀρρένων Νεαπόλεως ἐξέδρα-

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οἱ Σχηματισμοὶ τῶν Ἐπαρχιῶν

μεν εἰς τὴν ἀρχαίαν Δρῆρον. Κατὰ τὴν ἐκεῖ παραμονὴν τῶν Φαλαγγιτῶν ὡμίλησε πρὸς αὐτοὺς ὁ ἐπιμελητὴς ἀρχαιοτήτων περὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀρχαίας ταύτης πόλεως.

— Ὁ Ὑπουργὸς Διοικητὴς Κρήτης κ. Σφακιανάκης ἐξακολουθεῖ τὴν περιοδείαν του ἀνὰ τοὺς νομούς. Οὕτω κατὰ τὴν 18ην Ἰανουαρίου ἐπεσκέφθη τὴν πόλιν μας, ἔνθα ἐπεθεώρησεν ὅλα τὰ Τμήματα τῆς Νεολαίας.

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ.— Κατὰ τὴν τελευταίαν συγκέντρωσιν τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ τῶν βαθμοφόρων ὡμίλησεν ὁ Περιφ. Διοικητής. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας ἐπηκολούθησε διάσκεψις κατὰ τὴν ὁποίαν συνεζητήθησαν διάφορα ζητήματα ἀφορῶντα τὴν διοργάνωσιν καὶ τὰς ἐργασίας τοῦ Σχηματισμοῦ Ἁγ. Νικολάου τῆς Ε. Ο. Ν. Τὴν μεσημβρίαν ἐδόθη γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν βαθμοφόρων τοῦ Σχηματισμοῦ.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (Κρήτης).— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 5ην Φεβρουαρίου ὁμὰς βαθμοφόρων ἀρρένων καὶ θηλέων ἐξέδραμε μετὰ τῆς Ὑποδιοικητρίας εἰς Καστέλλι Πεδιάδος. Οἱ ἐκδρομεῖς κατηυθύνθησαν εἰς τὸ ἐκεῖ Γυμνάσιον, ἔνθα ὡμίλησεν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Α΄ Ἐπιτελικοῦ Γραφείου περὶ τῶν κατευθύνσεων τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τῶν σκοπῶν τῆς 4ης Αὐγούστου. Τὴν ὁμιλίαν παρηκολούθησαν ἅπαντες οἱ Φαλαγγῖται καὶ αἱ Φαλαγγίτισσαι ὡς καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν κατοίκων.

Πρὸς τιμὴν τῶν ἐκδρομέων τὴν μεσημβρίαν παρετέθη γεῦμα ὑπὸ τῆς Κοινότητος, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν, ἐκτὸς τῶν βαθμοφόρων Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν, καὶ ἅπασαι αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ καὶ οἱ ἐπίσημοι.

ΚΑΣΤΟΡΙΑ.— Αἱ λόγῳ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Ν. Ἔτους διακοπεῖσαι ἐργασίαι τῶν Σχηματισμῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Καστοριᾶς ἐπανελήφθησαν μετὰ νέου ζήλου καὶ θέρμης.

Πρὸ ἡμερῶν ὡμίλησε πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας βαθμοφόρος τῆς Ὑποδιοικήσεως μὲ θέμα «Τὸ Νέον Κράτος καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν νέων πρὸς αὐτό». Ἐπίσης ἐπανελήφθησαν τακτικῶς τὰ μαθήματα ἀεραμύνης.

ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ.— Τὴν Κυριακὴν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἐγένετο ἡ ἔναρξις τοῦ ἐπανασυσταθέντος Κέντρου Ἐκπαιδεύσεως βαθμοφόρων τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Θεσπρωτίας.

Κατὰ τὴν ἔναρξιν ὡμίλησαν πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας διάφοροι βαθμοφόροι τῆς Διοικήσεως, ἀνεπτύχθη δὲ τὸ πρόγραμμα ἐργασιῶν τοῦ Οὐλαμοῦ βαθμοφόρων, τὸ ὁποῖον κατηρτίσθη ὑπὸ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ.

— Συνεστήθη παρὰ τῇ Περιφ. Διοικήσει Γραφεῖον Προνοίας, τὸ ὁποῖον ἤρξατο λειτουργοῦν μὲ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

ΔΡΑΜΑ.— Κατὰ τὴν 22αν παρελθόντος μηνὸς ἐδόθη εἰς τὸ Κινηματοθέατρον «Διονύσια» θεατρικὴ παράστασις ὑπὸ τοῦ Τομέως Προσωτσάνης μὲ ἔργον «Ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ ἀσώτου». Τὴν παράστασιν παρηκολούθησαν ὁ Νομάρχης καὶ Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν., ὁ Δήμαρχος Δράμας καὶ ἅπαντες οἱ ἀνώτεροι βαθμοφόροι τῆς Ὀργανώσεως, ὡς ἐπίσης καὶ πλεῖστοι ἐπίσημοι.

— Ἐξακολουθοῦν τακτικώτατα αἱ συγκεντρώσεις τῶν Φαλαγγιτῶν. Κατὰ τὴν τελευταίαν συγκέντρωσιν ὁ Περιφερ. Διοικητὴς τοῦ Τμήματος ὡμίλησε πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας, διαβιβάσας πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἐγκαρδίους χαιρετισμοὺς τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συγκληθείσης Α΄ διασκέψεως τῶν Περιφερειακῶν Διοικητῶν καὶ Διοικητριῶν τῆς Ε. Ο. Ν. Ἑλλάδος καὶ ἀναπτύξας τὸν τρόπον ἐργασιῶν τῶν Τμημάτων, συμφώνως πρὸς τὰ πορίσματα τῆς διασκέψεως.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ.— Ὁ Διοικητὴς τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Αἰτωλοκαρνανίας, ἐπανελθὼν ἐξ Ἀθηνῶν ἐκ τῆς Α΄ Διασκέψεως τῶν Περιφερειακῶν Διοικητῶν καὶ Διοικητριῶν τῆς Ε. Ο. Ν. Ἑλλάδος, ἐξῆλθεν εἰς περιοδείαν πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν Σχηματισμῶν καὶ Τμημάτων τῆς Περιφ. Διοικήσεως.

Ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως ὁ Περιφ. Διοικητὴς διεπίστωσεν ὅτι ἡ κίνησις εἰς ἅπαντα τὰ Τμήματα καὶ τοὺς Σχηματισμοὺς εἶναι λίαν ἱκανοποιητική.

— Τακτικῶς γίνονται διάφοροι μορφωτικαὶ διαλέξεις, τὰς ὁποίας μετὰ προθυμίας παρακολουθοῦν οἱ Φαλαγγῖται.

— Αἱ προσπάθειαι τῆς Διευθύνσεως Ψυχαγωγίας ἔδωσαν μέχρι σήμερον λίαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

— Ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν σωματικὴν ἀγωγὴν καταβάλλονται ἀνάλογοι προσπάθειαι. Οἱ Φαλαγγῖται ἀσκοῦνται τακτικῶς μὲ σουηδικὴν γυμναστικήν. Παραλλήλως δὲ παρακολουθοῦν καὶ διδασκαλίαν στρατιωτικῶν ἀσκήσεων.

— Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐγένετο πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας θεωρία περὶ χαιρετισμοῦ, παρουσιάσεων, προσαγορεύσεως, ὡς καὶ περὶ τοῦ τρόπου τοῦ ἀναφέρεσθαι.

— Ἅπαντα τὰ Τμήματα τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως ἐκκλησιάζονται τακτικῶς καθ' ἑκάστην Κυριακήν.

— Τὰ μαθήματα τῶν Οὐλαμῶν βαθμοφόρων συνεχίζονται κανονικῶς, μετὰ προθυμίας δὲ παρακολουθοῦν ταῦτα οἱ Φαλαγγῖται.

— Οἱ Φαλαγγῖται τοῦ Τμήματος Κατοχῆς προέβησαν εἰς τὴν δενδροφύτευσιν τῆς πλατείας τῆς Κοινότητος.

Ἐπίσης ἅπαντα τὰ Τμήματα τῆς Διοικήσεως συμμετέχουν εἰς ἔργα κοινωφελῆ.

— Ἀθρόα συνεχίζεται ἡ ἐγγραφὴ νέων Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων εἰς τὰ Τμήματα τῆς Περιφ. Διοικήσεως.

ΠΥΡΓΟΣ.—Ἅπαντα τὰ τμήματα τῶν Ὑποδιοικήσεων παρέστησαν ἐν σώματι κατὰ τὴν τελεσθεῖσαν δοξολογίαν εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἱεροὺς ναοὺς ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀρχηγοῦ μας.

— Εἰς τὴν Αἴθουσαν τῶν Τελετῶν τοῦ Γυμνασίου Ἀρρένων Πύργου τὸ ἀπόγευμα τῆς 7ης Ἰανουαρίου ἐγένετο πανηγυρικὸς ἑορτασμὸς ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Ἐνώπιον πυκνοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου, τῶν βαθμοφόρων τῆς Ὀργανώσεως καὶ ἁπάσης τῆς δυνάμεως τῶν Ὑποδιοικήσεων, ὡμίλησεν ἐν μέσῳ θυελλωδῶν καὶ ἐνθουσιωδεστάτων ἐκδηλώσεων ὁ βοηθὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπόπτου περὶ τῆς προσωπικότητος τοῦ ἑορτάζοντος Ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ μεγάλου ἀναδημιουργικοῦ του ἔργου. Παρόμοιος ἑορτασμὸς ἐγένετο εἰς ἅπαντας τοὺς Σχηματισμοὺς καὶ τὰ τμήματα τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων Ἀρρένων καὶ Θηλέων. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἡ Ὑποδιοίκησις Θηλέων ἀπέστειλεν ὡς δῶρον εἰς τὸν ἑορτάζοντα Ἀρχηγὸν ἔμβλημα τῆς Ε.Ο.Ν. κατασκευασθὲν ἀπὸ Φαλαγγιτίσσας, ἔργον λεπτοτάτης ξυλογλυπτικῆς τέχνης.

— Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἱδρύθη νέον τμῆμα Θηλέων ἐν Πελοπίῳ, ἀνῆκον εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Ὑποδιοικήσεως Πύργου. Τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ μιᾶς ὁμάδος Φαλαγγιτισσῶν καὶ ἑνὸς λόχου Σκαπανισσῶν.

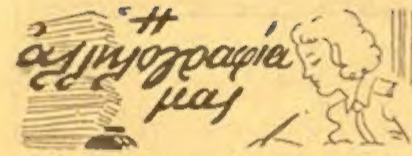
— Αἱ συγκεντρώσεις γίνονται τακτικώτατα, τμήματα δὲ τῶν Τετραρχιῶν Πύργου καὶ Ἀμαλιάδος ἠσκήθησαν συμφώνως τῷ προγράμματι. Ὡσαύτως ἐγένοντο ὁμιλίαι πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ Φαλαγγιτίσσας τῶν τμημάτων.

—Τμήματα τῆς Τετραρχίας Πύργου ἐξέδραμον εἰς ἡμερησίαν ἐκδρομὴν εἰς τὸ χωρίον Λαμπέτιον, ἔνθα διῆλθον ὅλην τὴν ἡμέραν.

—Ἐπίσης τμήματα τῆς Τετραρχίας Θηλέων Ἀμαλιάδος παρηκολούθησαν συναυλίαν μανδολινάτας, ἥτις ἐδόθη εἰς τὸ κινηματοθέατρον «Πάνθεον». Τὴν μανδολινάταν συνεκρότησαν μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Ἀνδραβίδας.

— Πρὸς τὰ μέλη τῆς Τετραρχίας Πύργου ἐγένετο ὁμιλία «περὶ χαιρετισμοῦ καὶ διακριτικῶν τῶν βαθμοφόρων».

— Τὴν Κυριακὴν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος τμῆμα Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν μετέβη μετὰ τῶν Λοχιτῶν καὶ τῆς Ὑποδιοικητρίας εἰς Πελόπιον, ἔνθα παρηκολούθησε τὴν ἑορτὴν τοῦ Γυμνασίου ἥτις ἐδόθη ὑπὲρ τῆς Ε. Ο. Ν.

ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΤΗΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ. Άπαντα τὰ δελτία κινήσεως τὰ ἀποστελλόμενα εἰς τὸ Γραφεῖον Τύπου τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως δημοσιεύονται τακτικῶς εἰς τὴν «Νεολαίαν». Ἡ περιγραφὴ τῶν συνόρων, ἀποτελοῦσα χωριστὴν τῆς κινήσεως ὕλην, ἐδόθη πρὸς δημοσίευσιν. Παρακαλοῦμεν ὅπως διευθύνετε τοῦ λοιποῦ τὰ δελτία κινήσεως εἰς τὸ «Γραφεῖον Τύπου Κεντρικῆς Διοικήσεως Ε. Ο. Ν.», Καραγεώργη Σερβίας 4, συμφώνως πρὸς τὴν ἐκδοθεῖσαν τελευταίως ἐγκύκλιον.

ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΤΗΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ. Δυστυχῶς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ περιοδικὸν «Νεολαία».

(Γραφ. Τύπου Κεντρ. Δ)σεως)

ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ ΚΟΥΝΑΒΗΝ, Πύργον. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὰ καλά σας λόγια. Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι εἶσθε ὑπερήφανος διότι εἶσθε πρωτοπόρος εἰς τὴν Ἰδέαν τῆς 4ης Αὐγούστου. — ΙΩΑΝΝΗΝ ΚΑΤΣΟΥΦΗΝ. Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει πρὸς τὸ παρὸν ἡ βιογραφία σας, ἔστω καὶ ἂν ἡ γέννησίς σας ἔφερε στὸν κόσμο τὴν καταστροφή. Φροντίσατε μόνον, ἀγαπητὲ φίλε, τώρα ποὺ εἶσθε νέος ἀκόμη, νὰ δημιουργήσετε κάτι, ὥστε ἡ βιογραφία σας, ὡς προσώπου, νὰ ἔχῃ κάποιο ἐνδιαφέρον. — ΜΗΝΑΝ ΜΑΤΣΑΚΗΝ. Μὴ βιάζεσθε. Σᾶς δείξαμε μὲ τὴν προσωπική μας συνάντησι πόση ἐκτίμησι ἔχουμε στὸ ταλέντο σας. Κυκλόλεξα κλπ. παρεδόθησαν εἰς τὸν ἁρμόδιον συντάκτην.—ΑΝΔΡΕΑΝ ΞΥΔΟΠΟΥΛΟΝ, Βαλύρα Μεσσηνίας. Μᾶς γράφετε εἰς τὴν ὡραίαν σας ἐπιστολήν: «Εἰς τὸ ἐγερτήριον σάλπισμα τῆς 4ης Αὐγούστου 1936, τὸ ὁποῖον ἀντήχησεν εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ὅλοι μας, καὶ δὴ ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία, ἐτάχθημεν εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ τρανοῦ Ἐθνηγέτου Ἰωάννου Μεταξᾶ, διὰ νὰ δείξωμεν εἰς τὸν κόσμον ὅτι τὰ τρία μεγάλα ἰδανικά: Πίστις, Πατρίς, Οἰκογένεια, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστερεώθη ἡ Ἑλλάς, δὲν ἔσβυσαν εἰς τὰς καρδίας ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ ξανάγιναν καὶ πάλιν τὰ σύμβολα καὶ οἱ ὁδηγοὶ τῶν Ἑλλήνων». — ΔΗΜ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΝ καὶ ΧΑΡ. ΤΣΑΡΟΥΧΗΝ, Πύργον Ἠλείας. Θὰ δημοσιευθοῦν μερικαὶ ἀπὸ τὰς ἀσκήσεις ποὺ μᾶς ἐστείλατε. Εἶναι πολὺ καλαί.—Δ. Ι. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΝ. Τὸ σταυρόλεξό σας καλὸ καὶ θὰ δημοσιευθῇ. Ξ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΝ. Ἐλήφθη τὸ ποίημά σας. Εὐχαριστοῦμεν. Θὰ δοθῇ εἰς τὴν Ἐπιτροπήν.—ΛΕΩΝΙΔΑΝ ΓΚΟΦΑΝ, Αἴγιον. Τί εἶναι αὐτά; Ἐμεῖς ἀπαντᾶμε σὲ ὅλους. Πῶς δὲν θ' ἀπαντούσαμε σὲ σᾶς; Παρακολουθῆστε λοιπὸν τὴν ἀλληλογραφία καὶ θὰ πεισθῆτε πὼς ἔχετε ἄδικο. Ἂς εἶναι. Τὸ ζήτημα τῆς διεκπεραιώσεως, λόγῳ τῆς ἀθρόας ἐγγραφῆς συνδρομητῶν, δὲν εἶχε ρυθμισθῆ, ἤδη δὲ εὑρίσκεται ὑπὸ ρύθμισιν, ὥστε νὰ παίρνετε τὸ ταχύτερον τὸ φύλλον σας. Διὰ τὰ λοιπὰ ἐδόθη ἐντολὴ εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν πρὸς ἐξυπηρέτησίν σας.—ΘΕΟΔΟΣΙΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΝ, Τροιζηνίαν. Μᾶς ἐκφράζετε τὴν ἀφοσίωσίν σας πρὸς τὸν *Μεγάλον* μας Ἀρχηγόν. Μπράβο! Δείχνετε πὼς εἶσθε νέος μὲ ζωή. Τὰ ποιήματά σας παρεδόθησαν εἰς ἐπιτροπήν.—Ι. ΚΑΤΣΑΡΟΝ. Ἀπεστάλη τὸ ποίημά σας εἰς ἐπιτροπήν.—ΑΝΑΣΤ. Β. ΔΑΛΑΜΑΓΚΑΝ. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν πολὺ διὰ τὰ καλά σας λόγια. Τὸ ποίημά σας δὲν εἶναι καλό· ἀλλὰ ἐὰν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν του τὴν γραμματικήν σας μόρφωσι θὰ βρῇ ὅτι ἔχετε ταλέντο. — Φ. ΜΗΤΡΑΚΟΝ, Γυμν. Μελιγαλᾶ. Ἐλήφθη. Θὰ δοθῇ πρὸς κρίσιν εἰς τὴν ἐπιτροπήν. — ΑΛ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΝ. Ἐλήφθη. Παρεδόθη εἰς ἐπιτροπήν. — ΧΑΡ. ΣΤΑΘΑΚΗΝ. Εὐχαριστοῦμεν. Θὰ δημοσιευθῇ. — ΖΑΧΑΡΙΑΝ ΒΕΛΟΥΔΗΝ, Φαλαγγίτην. Ἐστάλη εἰς τὴν ἐπιτροπήν. — ΧΡΙΣΤΟΦ. ΣΗΜΑΡΑΚΗΝ, Φαλαγγίτην. Ἐλήφθη τὸ ποίημά σας ποὺ εἶναι ἐμπνευσμένον ἀπὸ τὸν πατριωτισμόν σας. Ἐστάλη εἰς ἐπιτροπήν. — ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΝ. Ἄνω Βιάννου Κρήτης. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ἐδόθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν πρὸς κρίσιν. — ΚΩΣΤΑΝ ΣΑΚΑΒΕΛΛΗΝ, Φαλαγγίτην. Ἔχετε ἕνα προσόν: Ὅτι ἀντιλαμβάνεσθε ὅτι τὸ ποίημά σας εἶναι ἄτεχνο. Γιατὶ πραγματικὰ δὲν εἶναι καλό!... Αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι θὰ μπορέσετε νὰ βρῆτε τὸ καλύτερο. — Σ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΝ, Φιλιατρὰ Μεσσηνίας. Πολὺ καλὸ τὸ ποίημά σας. Εὐχαριστοῦμεν. — ΝΑΚΟΝ Κ. Ἐνδιαφέροντα τὰ ἀνέκδοτά σας. Ἀλλὰ γιὰ λόγους ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ σᾶς ποῦμε, δὲν γνωρίζομεν ἂν θὰ δημοσιευθοῦν ὅλα! — ΑΛ. Σ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΝ. Εὐχαριστοῦμεν.—ΠΑΥΛΟΝ ΓΙΑΝΝΑΔΗΝ. Ἐλήφθη ἡ ἐπιστολή σας. Μᾶς γράφετε: «Θὰ θυσιάσωμεν ὅλας τὰς μικράς μας δυνάμεις ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ἀρχηγῶν μας γιὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς νέας Ἑλλάδος, γιὰ νὰ πᾶμε ἐμπρός, πάντοτε ἐμπρός, μὲ τὸν μεγάλο Βασιλῆα μας καὶ τὸν Ἐθνικὸ Κυβερνήτη μας». — ΠΑΥΛΟΝ Γ. ΜΠΟΥΖΑΝΗΝ, κατάδικον. Τὰ λόγια σας μᾶς συγκινοῦν. Μᾶς γράφετε μεταξὺ ἄλλων: «Ἤδη μοναδικός μου πόθος εἶναι νὰ ἰδῶ νὰ ἀνατείλῃ ἡ εὐτυχὴς ἐκείνη ἡμέρα καθ' ἣν *ἐλεύθερος* πολίτης πλέον, μὲ τὰ ἐθνικὰ συναισθήματα τοῦ Ἕλληνος πολίτου, θὰ γίνω καὶ ἐγὼ ἕνας ἀπὸ τοὺς πιστοὺς ὑπηρέτας τῆς ὑψηλῆς ἰδέας τῆς ἀναβιώσεως τῶν ἐθνικῶν ἰδεῶν τοῦ Νέου Κράτους μας καὶ νὰ ζήσω ὑπὸ τὴν σημαίαν καὶ τὴν προστασίαν τοῦ μεγάλου μας πατέρα»... Ἐμπρός, λοιπόν! Ὅπως μᾶς γράφετε, ἐπταίσατε εἰς στιγμὰς παραφροσύνης καὶ ἐρρίφθητε εἰς φυλακάς. Φροντίσατε ὅπως, πραγματικά, ἐξερχόμενος τῶν φυλακῶν καταστῆτε μέλος τῆς Κοινωνίας χρήσιμον καὶ πολίτης χρηστός. Τότε ὅλα θὰ λησμονηθοῦν. Ἡ εἰλικρινὴς μετάνοια εἶναι τὸ μεγαλύτερον κατόρθωμα ἑνὸς ἀνθρώπου. — ΝΙΚΟΛ. Σ. ΚΑΤΣΟΥΛΟΝ, Λεωνίδιον. Θὰ σᾶς σταλῇ. — ΚΩΣΤΑΝ ΠΑΠΑΘΕΟΔΟΣΙΟΥ, Φιλιατρά. Πολὺ ὡραία ἡ ἐπιστολή σας. Διαλαλῆτε παντοῦ τὴν πίστι σας πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν **Βασιλέα** καὶ τὸν Ἀρχηγό. — ΜΑΡΙΚΑ ΔΡΑΪΝΑ. Ἐλήφθησαν τὰ ποιήματά σας, τὰ ὁποῖα καὶ παρεδόθησαν πρὸς κρίσιν εἰς τὴν ἐπιτροπήν. — ΔΗΜ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΝ. Θεσσαλονίκην. Θὰ δημοσιευθοῦν μερικαὶ ἀπὸ τὰς ἀσκήσεις σας. — ΠΑΝ. Θ. ΠΕΦΑΝΗΝ. Ὁμαδάρχην Νεδούσης Καλαμῶν. Ἐγκρίνεται τὸ παιχνίδι ποὺ μᾶς ἐστείλατε. — Δ. ΣΙΣΚΟΝ. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν βεβαίωσιν. — Θ. Ν. ΣΚΑΝΔΑΜΗΝ. Ἔλαβον σειρὰν δημοσιεύσεως αἱ ὡραῖαι σας ἀσκήσεις. — ΝΕΟΦΥΤΟΝ Κ. ΝΕΟΦΥΤΟΥ, Ἱεροδιδασκαλεῖον Βελλᾶς. Τὰ στιχουργήματά σας παρεδόθησαν εἰς τὸν ἁρμόδιον συντάκτην, ὅστις θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ δι' ἐπιστολῆς.— Ν. ΧΑΙΡΕΤΑΝ, Μυτιλήνην. Εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Εἴμεθα ὑπερήφανοι ποὺ κατορθώνουμε μὲ τὴν ἔμπνευσι τοῦ Ἀρχηγοῦ μας νὰ σᾶς εἴμεθα καθοδηγηταὶ στὸ πέρασμα τῆς δυσκόλου καμπῆς τῆς ζωῆς σας. Διὰ τὰ σταυρόλεξα θὰ πάρετε ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς ἰδιαίτερη ἀπάντησι.— ΝΙΚΟΝ ΓΕΩΡΓΑΚΑΚΟΝ, Πειραιᾶ. Ἡ «Εὐχὴ τῆς μητέρας» παρεδόθη πρὸς κρίσιν.— Φ. ΣΚΛΗΡΟΝ. Καὶ τὰ δικά σας ποιήματα παρεπέμφθησαν πρὸς κρίσιν.— Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ. Καὶ ἡ δική σας νουβέλλα.— ΔΗΜ. ΚΑΡΥΟΤΟΓΛΟΥ. Καὶ τὸ ποίημά σας τὸ χαρισμένο στὴ Νεολαία ἐστάλη πρὸς κρίσιν.— ΔΗΜ. ΑΝ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, Ἅγιον Κηρύκον. Μᾶς γράφεις ἀνάμεσα στὰ ἄλλα, ποὺ ἀπευθύνονται ἀσφαλῶς στὸν Ἀρχηγό: «Μᾶς πῆρες μέσα ἀπὸ τὸν βρωμερὸ βοῦρκο καὶ σὰν καλὸς Πατέρας μᾶς ἔδειξες τὸ στρατὶ ποὺ θὰ τραβήξωμε γιὰ νὰ βγοῦμε ἀπὸ τοὺς βάλτους. Μᾶς ξύπνησες μιὰ νύχτα, μιὰ αὐγουστιάτικη νύχτα, καὶ μᾶς κάλεσες κοντά σου. Ἐσὺ μᾶς δίδαξες ὅτι εἴμεθα Ἕλληνες καὶ ὅτι πρέπει νὰ μείνωμε Ἕλληνες. Καὶ σ' ἀκούσαμε». Μπράβο. Ἔτσι θέλουμε σήμερα τὰ νέα παιδιά. Μ' αὐτὲς τὶς ἀρχές! Τώρα τὸ «Θύμησες» δὲν εἶναι καθόλου καλό!...— ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΚΑΨΟΧΕΙΛΗΝ. Ἡ συνεργασία σας παρεδόθη πρὸς κρίσιν.— ΓΟΥΛΑΝ ΖΙΩΓΑΝ. Ὅπως σᾶς ξαναγράψαμε, ἡ ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε τὰ ποιήματά σας καὶ θὰ δημοσιευθοῦν. Εἶναι θαυμάσιοι οἱ στίχοι σας. Εἶσθε, καίτοι νέος ἀκόμη, πολὺ καλὸς ποιητής. — ΜΗΝΑΝ ΜΑΤΣΑΚΗΝ. Τὸ ποίημά σας «Ὀρφάνεια» καλό. Θὰ δημοσιευθῇ. Ἐξακολουθῆστε νὰ γράφετε. Θὰ ἐξελιχθῆτε σὲ λογοτέχνη.— ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΝ. Καὶ τὸ δικό σας. — Δ. Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ. Καὶ ἡ ἀκροστιχίς σας. Ἀλλὰ ἀποφεύγετε αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὰ ποιήματα. Δὲν ἔχουν πέρασι πιά.— ΣΠΥΡ ΚΑΡΠΟΥΖΗΝ. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔκρινε τὸ κομμάτι σας «Μὲ τοὺς τρελλούς» πολὺ καλό! Ἀλλὰ δὲν θὰ τὸ δημοσιεύσῃ. Ὁ νέος πρέπει νὰ γελάῃ. Πάντα νὰ γελάῃ. Καὶ στὴ δυστυχία ἀκόμη. Ἀλλὰ ἀποφεύγουμε τὴ δημοσίευσι. Εἶναι σκληρὸ ὅπως ἔχει. — Σ. Γ. ΜΠΕΗΝ. Δὲν ἐκρίθη δημοσιεύσιμο τὸ «Πατρίς». Δὲν εἶναι ἄσχημο. Ἀλλὰ πολὺ τετριμμένο ὡς διατύπωσις. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει τὴ γνώμη ὅτι θὰ μπορούσατε νὰ γράφετε πολὺ καλλίτερα πράγματα. Φθάνει νὰ μὴ παίρνετε πολὺ πομπώδεις ἐκφράσεις. Λὲς πολλὲς λέξεις χωρὶς νὰ λὲς ὅ,τι θὰ ἔπρεπε. Ἕνας νέος σὰν καὶ σᾶς θὰ μποροῦσε νὰ πῇ τοῦ κόσμου τὰ ὡραῖα πράγματα γιὰ τὴ Νεολαία.— ΑΝΤΙΓΟΝΗΝ ΧΑΡΟΚΟΠΟΥ. Καὶ σεῖς ἔχετε ταλέντο. Ἀλλὰ ὁ ὕμνος σας στὴ Σημαία δὲν θὰ δημοσιευθῇ γιατὶ καὶ σεῖς παίρνετε πολὺ πομπώδεις ἐκφράσεις. Ἐκφρασθῆτε μὲ περισσότερη ἄνεσι. Στεῖλτε μας κάτι νέο. Καὶ προσοχή! Μὴ μεταχειρίζεσθε κοινοτυπίες. Προσπαθήσετε νὰ γράφετε κάτι, ποὺ νὰ εἶναι ἀπόλυτα δικό σας, ὄχι φράσεις χιλιοειπωμένες σὲ παρόμοιες περιστάσεις.— Φ. ΜΗΤΡΑΚΟΝ. Καὶ τὸ δικό σας ποίημα δὲν εἶναι ἀπολύτως καλό! Αὐτὴ ἡ «ἠχὼ ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸ Ὠδεῖο» καὶ ἡ «ὑψηλὴ ἰδέα ποὺ βρίσκεται σὲ ἀπόμακρο σημεῖο» πρέπει νὰ διορθωθοῦν. Δὲν εἶναι σωστὲς ἐκφράσεις.

ΟΙ ΣΑΡΑΚΑΤΣΑΝΑΙΟΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 591)

νοτίου Πελοποννήσου καὶ τὰ περνοῦν καὶ εἰς τὸ νησὶ τοῦ Πόρου, ἔχουν πολλὴν ὁμοιότητα μὲ τοὺς Σαρακατσάνους. Ἴσως παλαιότερα νὰ ἦσαν καὶ αὐτοὶ Σαρακατσᾶνοι καὶ σιγὰ σιγὰ ἐγκατεστάθησαν ἡμιμονίμως στὸ Βαλτετσι καὶ ἔχτισαν σπίτια.

Ἀλλὰ καὶ ἕνα μέγιστο μέρος τῶν ὀρεινῶν πληθυσμῶν τῆς Ἑλλάδος, ποὺ ζοῦν ἀπὸ τὴν προβατοτροφία καὶ ἔχουν πατρίδα τὰ ὀρεινὰ δροσερώτατα χωριὰ καὶ τὸν χειμῶνα κατεβαίνουν καὶ στήνουν καλύβας ἢ σκηνὰς εἰς τοὺς κάμπους, φαίνεται πὼς παλαιότερα ἦσαν νομάδες. Ἦσαν, δηλαδή, Σαρακατσᾶνοι καὶ αὐτοί, σιγὰ σιγὰ δὲ ἐγκατεστάθησαν εἰς σπίτια καὶ ἔπαυσαν νὰ εἶναι ἀπολύτως νομάδες. Τὸ ἴδιο δὲ γίνεται ὡς σήμερα. Οἱ Σαρακατσᾶνοι, ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον, ἐγκαθίστανται κάπου μονίμως. Γίνονται δημόται, κτίζουν σπίτια, μορφώνουν τὰ παιδιά των καὶ παύουν σιγὰ-σιγὰ νὰ εἶναι Σαρακατσᾶνοι. Αὐτὸ δὲ φαίνεται ὅτι συνεχίζεται ἀπὸ χιλιάδες χρόνια. Εἶναι σήμερα βεβαιωμένον ἱστορικῶς ὅτι οἱ ἀρχαιότεροι Ἕλληνες κατῆλθον ἐκ βορρᾶ. Αὐτοὶ ἦσαν ποιμένες. Ἦσαν φυλὴ ὡραία, εὐφυής, ἀγαθή, ἡρωϊκή. Ἔγιναν δὲ πολλαὶ μετακινήσεις ἄλλων πληθυσμῶν, ποὺ εἶχαν πιὸ πρὶν ἐγκατασταθῆ μονίμως. Εἶναι πολὺ λογικὸν καὶ φυσικὸν νὰ δεχθῶμεν ὅτι οἱ Σαρακατσᾶνοι ποὺ ζοῦν μὲ τὰ πρόβατα, καὶ οἱ ὀρεινοὶ πληθυσμοὶ τῶν Ἀγράφων, τοῦ Λιδωρικιοῦ καὶ ἄλλων μερῶν ποὺ ζοῦν κυρίως ἀπὸ τὰ γίδια, εἶναι ὑπολείμματα τῶν ἀρχαιοτάτων ἐκείνων ποιμένων Ἑλλήνων, ποὺ ἦλθαν ἐκ βορρᾶ. Αὐτοὶ συνεχίζουν τὴν ζωὴν τῶν προπατόρων των, ὅπως τὴν εὗρον πρὶν ἀπὸ χιλιάδες χρόνια. Ἐπειδὴ δὲ τὰ πρόβατα τὸ καλοκαῖρι θέλουν δροσιὰ καὶ βουνὸ καὶ τὸν χειμῶνα ζέστη καὶ κάμπο, οἱ πληθυσμοὶ ποὺ ζοῦν ἀπὸ τὰ πρόβατα ἀναγκάζονται νὰ εἶναι νομάδες. Ἀκολουθοῦν τὴν πορεία τῶν προβάτων, ἀπὸ τὸ βουνὸ στὸν κάμπο καὶ ἀπὸ τὸν κάμπο στὸ βουνό. Γιὰ νὰ βρίσκουν δὲ βοσκάς, ἀναγκάζονται νὰ κάνουν πορείας μὲ τὰ κοπάδια των καὶ δέκα καὶ δεκαπέντε ἡμερῶν. Αὐτὸς ἦτο ὁ τρόπος τῆς ζωῆς τῶν προπατόρων μας ἀρχαιοτάτων Ἑλλήνων, πρὶν ἀπὸ μερικὲς χιλιάδες χρόνια. Ὅσῳ δὲ ἐμονιμοποίουν τὴν διαμονήν των καὶ ἤλλαζαν καὶ ἐπάγγελμα, ἔπαυαν νὰ εἶναι νομάδες καὶ Σαρακατσᾶνοι. Οἱ δὲ σημερινοὶ Σαρακατσᾶνοι συμπεραίνομεν ὅτι εἶναι οἱ ἀρχαιότατοι ποιμένες Ἕλληνες, ποὺ δὲν ἐμονιμοποίησαν ἕως τώρα τὴν κατοικίαν των. Εἶναι οἱ γνησιώτεροι, ἑπομένως, ἀπόγονοι τῶν ἀρχαιοτάτων Ἑλλήνων, δι' αὐτὸ δὲ καὶ ἡ γλῶσσα των, ἂν καὶ εἶναι ἀγράμματοι, εἶναι τόσον καθαρὰ ἑλληνική.

Μεγάλην σημασίαν ἔχει ἡ ἔρευνα καὶ ἡ μελέτη τῶν Σαρακατσάνων, γιατὶ φωτίζουν πολλὰ σημεῖα τῆς ἱστορίας μας. Ἀπὸ Σαρακατσάνους κατήγετο καὶ ὁ ἐθνικός μας ἥρως Κατσαντώνης, ποὺ ὅλοι θὰ ξέρετε τὴν ἱστορία του.

Κ. Φαλτάϊτς

Τύποις: «ΠΥΡΣΟΥ» Α. Ε.

